

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
APRIL 24

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT METUCHEN, NJ
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the last week in June, the second week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840
Phone: 732-549-0445; Fax: 732-549-0466; E-mail: LaiksDSR@aol.com

Volume LXI Nr. 17 (5477)

2010. gada 24. aprīlis – 30. aprīlis

Kā definēt 4. maiju?

Jau piecdesmit devīto reizi Amerikas latviešu apvienība (ALA) no 30. aprīļa līdz 2. maijam pulcinās delegātus kongresā, šoreiz Sanfrancisko, Kalifornijā. Šis gads un datums liek mazliet atskatīties pagātnē, atceroties 1990. gada 4. maiju un ALAs 39. kongresu, kas pirms 20 gadiem arī notika Sanfrancisko.

Jau šī gada sākumā Latvijā sākās pārrunas, kā nosaukt 1990. gadu 4. maiju, kad Latvija oficiāli pieņēma rezolūciju par vēlēšanu pāriet no okupētas valsts statusa uz pilnīgu neatkarību. Prezidents Valdis Zatlers ir uzaicinājis visas skolās vismaz vienu stundu veltīt 1990. gada 4. maija notikumu atcerēšanai un vēsturisko apstākļu izskaidrošanai. Preses slejās varam lasīt dažādus uzskatus par notikumiem un šī datuma nozīmi toreiz, tagad un vispār Latvijas vēsturē. Vienu no interesantākajiem momentiem nesēnā Latvijas pagātnē aprakstījis Jānis Straume savā publikācijā „Aizmirstais karš” par latviešu pretošanos abu – krievu un vācu – okupācijai:

„Kurzemes cietokšņa pēdējās pastāvēšanas dienās latviešu sabiedriskie darbinieki vēleiz atklāti iestājās par Latvijas suverēnitātes atjaunošanu. 1945. gada 4. maijā Liepājā pulkvedis Alberts Osis sasauca Latvijas pagaidu valdības pirmo sēdi. Nekavējoties tika nodibināta Tautas Padome 73 locekļu sastāvā.”

(Latvijas pagaidu valdība jau bija nodibināta 1945. gada 20. februārī Potsdamā ar uzdevumu atjaunot Latvijas brīvvalsti.)

Šis mēģinājums pretoties okupācijai ilga tikai dažas dienas, jo 1945. gada 8. maijā Vācija kapitulēja. Diemžēl laika tecējumā šo notikumu aculiecinieku rindas ir krietni sarukušas. Tāpēc J. Straumes dokumentācija par šo posmu Latvijas vēsturē ir jo īpaši nozīmīga.

Pirms divdesmit gadiem –

1990. g. 4. maijā toreizējais ALAs priekšsēdis Valdis Pavlovskis atgādināja ALAs 39. kongresa delegātiem Sanfrancisko, ka atrodamiem vēsturiska notikuma priekšā – okupētās Latvijas Augstākā padome Rīgā balso par Latvijas Republikas atjaunošanu. Klātesošie nepacietīgi gaidīja ziņu no Rīgas. Parastā kongresa darba kārtā mazliet pačibēja, jo ik pa brīdim atskanēja jautājumi: „Nu, ir? Nav? Kādi rezultāti?”

Kad beidzot pienāca ziņa, ka Augstākā padome nobalsojusi par Latvijas Republikas atjaunošanu, delegāti, kājās stāvēt, ar ilgiem aplausiem sveica šo vēsturisko notikumu. Sajūsma par rezultātiem turpinājās līdz pat vēlam vakaram. ALAs viešņa, Latvijas Tautas Frontes (LTF)

Augstākajai padomei apsveikuma telegrammu:

„Apsveicam Augstākās padomes svarīgo soli deklarēt neatkarīgās Latvijas Republikas atjaunošanu. ALAs 39. kongresa delegāti savilņojumā dzīvo līdz brīvības cīņām un ir kopā ar tautu Latvijā, mūsu valsts *de facto* atjaunošanā. Sniegsim jums atbalstu turpmākajā darbā, lai mūsu kopīgais sapnis – brīvas, neatkarīgas Latvijas atjaunošana – ātrāk tiktu īstenots.”

Taču jau nākamā darba cēliena laikā O. Kalniņš ziņoja, ka PSRS prezidents M. Gorbačovs atzinis Augstākās padomes balsojumu par nelikumīgu! Kaut paziņojums aplāpēja sākotnējo sajūsmas vilni, tas nocietināja gribu strādāt visiem spēkiem, lai, par

Mītiņš 11. novembra krastmalā Rīgā pēc "Deklarācijas par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu" pieņemšanas. 4. maijs.

laikraksta *Atmoda* redaktore Elieta Veidemane aicināja latviešus visā pasaulē darboties saskaņoti un kopā ar toreizējo ALAs Informācijas nozares lietvedi Ojāru Kalniņu (tagad Latvijas institūta vadītāju) atbildēja uz amerikāņu žurnālistu jautājumiem. Kongresa vadība nosūtīja Latvijas

spīti padomju varai, Latvijas brīvība un neatkarība īstenotos.

Kā 4. maija balsojuma rezultātus uzņēma latvieši citur? Rīgā ārpus parlamenta ēkas ļaužu masas skaļi uzgavilējušas visām 130 nodotajām „par” balsīm; sanākušie vēl ilgi staigājuši pa vecpilsētas ielām un Daugavmalu,

Piešķirti augstākie Latvijas valsts apbalvojumi

Latvijas Ordeņu kapituls paziņojis par augstāko valsts apbalvojumu piešķiršanu.

Atzinības krusts (IV šķira) piešķirts sabiedriskam un kultūras darbiniekam, mācītājam **Oļģertam Cakaram**; sabiedriskam darbiniekam Klīvlāndē, Dr. chem. **Arturam Gravam**; sabiedriskam un kultūras darbiniekam **Pēterim Alfrēdam Lielzuikam**.

Redakcija sirsnīgi apsveic apbalvotos un novēl arī turpmāk visas domas un spēkus ziedot Latvijai!

likuši ziedus pie Brīvības pieminekļa; viesi – Gruzijas Tautas frontes vadītāji, savilņojumā par redzēto, apraudājušies... tā atceras Dainis Ivāns.

Čikāgā tobrīd viesojusies folkloras grupa „Skandinieki” no dzimtenes. Saņemot ziņu par balsojuma rezultātu, visi saderuši rokās un dziedājuši Latvijas himnu, bet lielā emocionālā savilņojuma dēļ tā lāgā neskanējusi... Vēlāk, dodoties uz sarīkojuma vietu, izveidojusies automašīnu karavāna. Folkloras grupas vadītājs Dainis Stalts visu ceļu turējis Latvijas karogu arī pa mašīnas logu... tā savos iespaidos dalās Čikāgas LTF Atbalsta grupas pirmais priekšsēdis Ričs Spuris.

Šie ir tikai daži piemēri par 4. maija juridisko un emocionālo nozīmi. Par līdzīgu reakciju visās vietās, kur tajā dienā pulcējās latvieši savās mītnu zemēs ārpus Latvijas droši vien varētu sarakstīt grāmatu.

Latvijā esot dažādi nosaukumi ievērojamiem datumiem, piemēram, svētku dienas, svinamas dienas, atzīmējamās dienas utt. Minēšu tikai dažus no tādiem datumiem nesēnā Latvijas pagātnē, kuŗos notikumi dažādos

gados ietekmējuši Latvijas vēsturi, piem.: 6. marts; 16. marts; 25. marts; 4. maijs; 8. maijs; 15. maijs; 8. jūnijs; 14. jūnijs; 17. jūnijs; 4. jūlijs; 21. augusts; 23. augusts; 28. septembris un, protams, 18. novembris. Tā šķiet, ka oficiālais ikvienas šādas dienas apzīmējums nav gluži tik svarīgs kā ikkatra latvieša apņemšanās vismaz ik vienā no šiem datumiem, ja ne gluži katru dienu, darīt visu iespējamo, lai spodrinātu Latvijas tēlu kā pašā Latvijā, tā ārpus tās; lai turpinātu celt, veidot un nostiprināt pirms 20 gadiem pausto ieceri – patiesi istu brīvību un neatkarību savai dzimtajai zemei! Šogad, gatavojoties Saeimas vēlēšanām 2. oktobrī, 4. maija ieskaņai vajadzētu būt īpaši nozīmīgai! Mūsu visu kopējam uzdevumam būtu gādāt, lai šī gada vēlēšanu rezultāti apliecinātu tikpat stingru nostāju par Latvijas brīvību un neatkarību, kāda valdīja Latvijā pirms 20 gadiem 1990. gada 4. maijā! Vai tādu pašu prieku un sajūsnu par brīvību un neatkarību Latvijā pēc 20 gadiem apliecināsim arī šogad, par to rādīs vēlēšanu rezultāti. Cerēsim!

Anita Tērauda

Okupācijas mūzeja videoliecību projekts

Minsterē aprīlī ieradās Okupācijas mūzeja (OM) darbinieki Dzintra Nollendorfa un Andrejs Feldmanis, lai Vācijā īstenotu projektu „Videoliecību ieraksti bijušajās latviešu trimdas zemēs”. Mērķis ir ierakstīt

galvenokārt cienījama vecuma tautiešu dzīvesstāstus. Padomju un nacistiskās okupācijas režīmos cietušo personu un nozīmīgu Latvijas vēstures notikumu aculiecinieku liecības noder par vēstures avotu.

OM kinofonofoto krātuvi sāka veidot 1994. gadā. Vēstures un kino speciālisti līdz šim ir ierakstījuši gandrīz 2000 Anglijas, Krievijas, ASV, Kanadas u.c. valstu latviešu videoliecības.

Mūzejs ir producējis piecas dokumentālās filmas par okupācijas tematu, vienu no tām izmanto arī vēstures mācībās skolās. Vācijas latvieši šīs OM dāvinātās filmas (DVD) var aizņemt no Latviešu kopības

Vācijā (LKV), zvanot pa tālr. 06403 940933. LKV un Latviešu centrs Minsterē (LCM) sniedz finansiālu un organizatorisku atbalstu OM projektam.

Nils Ebdens

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā

Redakcija Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010, Latvija.

Tālr. +371 67326761, fax +371 67326784,

e-pasts - redakcija@laiks.us

Kantoris ASV: 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Tālr. 732-549-0445, fax. 732-549-0466, e-pasts - LaiksDSR@aol.com

Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 130.00;
6 mēn. US \$ 75.00; 3 mēn. US \$ 42.00.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtīt materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos
rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli par pašu jautājumu
var arī nesaskanēt.

Redaktore: Ligita Kovtuna

Tālr.: +371 67326761, +371 29439423, fakss: + 371 67326784,

e-pasts: ligita@laiks.us

Rīgā, Ausekļa ielā 14-2, LV-1010

Redaktore ASV: Astra Moora

Tālr./fakss: 818-980-4748, e-pasts: laiks@juno.com,

astere2000@aol.com (fotografijām)

6157 Carpenter Ave. North Hollywood CA 91606 USA

Redaktori Kanādā:

Rūdolfs Norītis: tālr.: 416-425-4613, fakss: 416-425-4615,

5 Shady Golfway, Unit 1416 Don Mills, ON M3C 3A5

Mārtiņš Štauers: tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1

RigaVen Travel Inc.

SAGAIĀSIM JAUNGADU UZ KUĢA AR DRAUGIEM

no 2010. gada 26. decembra līdz 2011. gada 2. janvārim

Ar jauno MSC kuģi POESIA,

no Ft Lauderdale Fl. uz Nassau, St.Marten,
un St.Thomas

Izdevīgas cenas - kajītēm ar balkoniem

Mēs kārtojam tūres, ekskursijas, kruīzus uz visām
zemēm, arī ceļojumus un apmešanos Latvijā.

Zvaniet – INESEI ZAĶIS

32 South Penataquit Ave., Bay Shore, NY 11706-8815

Tālr.: 631-665-4455 1-800-291-8311

Fax: 631-665-6164 E-pasts: RigaVen@aol.com

IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM UZ LATVIJU

tiešie (non-stop) lidojumi Ņujorka - Rīga

AIREX - AVE SOL TRAVEL

A. JANSONS

73 Glenwood Ave., Leonia, NJ 07605

Runājam latviski:

201-944-1273

Runājam angļiski:

1-866-944-1273

ABONĒJIET LAIKRAKSTU

"LAIKA" abonements ASV maksā: 3 mēnešiem US \$42,-
6 mēnešiem US \$75,-
1 gadam US \$130,-

Gaisa pasta 1 gadam ASV US \$215,-

Ārpus ASV "LAIKS" tiek piesūtīts tikai pa gaisa pastu

Kanādā 1 gadam US \$225,-

pusgadam US \$120,-

Latvijā 1 gadam US \$220,-

pusgadam US \$115,-

Citur pasaulē 1 gadam US \$280,-

pusgadam US \$150,-

Abonenti bez maksas saņems sešus "Jauno Laiks" pielikumus
un gada beigās nākamā gada kalendāru.

Pārējiem – 6 "Jauno Laiks" numuri US \$18,-

Abonēšanas maksu var atsūtīt ar čeku vai naudas pārvedumu

(rakstot čeku uz "Laiks – Latvian Newspaper Inc." vārda).

Lūdzam noteikti norādīt, no kuģa laika vēlas laikrakstu abonēt.

Laikraksts *Laiks* 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840, USA

Lūdzu piesūtīt man laikrakstu "LAIKS" no _____

līdz _____ uz _____ mēnešiem uz sekojošo adresi:

(Mr./Mrs./Ms.) _____

Tālrūnis _____

E-pasts _____

Pievienoj čeku, Money Order par US \$ _____

abonementa uzsākšanai/pagarināšanai (nevēlamo svītrot)

Ja adrese mainīta, lūdzam uzdot arī agrāko adresi.

LŪDZAM IEGAUMĒT – abonementu uzsākšanas,
pagarināšanas un adrešu maiņas veic 3–4 nedēļu laikā.

UZ TOBAGO NO LATVIJAS!

Ceļojumam uz Tobago varat pievienoties
arī no Latvijas un arī no visas Eiropas.

Sazinieties ar ceļojumu firmu

TRAVEL TIME Rīgā

Kontakti: Ēriks Lagzdīņš

e-pasts – eriks.lagzdins@traveltime.lv

tālr. + 371 67322160

+ 371 29376779

Sīkāka informācija mājaslapā

www.traveltime.lv

No Latvijas ceļotāji izbrauks 18. jūnijā, nakšņos Londonā un
tad – uz Trinidadu!
Atgriešanās 29. jūnijā

VYTIS TOURS

**LATVIJA –
2010**

Zemākās cenas
lidojumiem
uz Rīgu

ar SAS un citām lidfirmām no Ņujorkas,
Čikāgas un citām ASV pilsētām

* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā

* Latvijas "Extravaganza Tour"

VYTIS TOURS

40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161 1-800-778-9847

Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NET

Latvian Representative – Daiga Davies

Phone – 631-665-4366

Email – Daiga_AffordableADV@yahoo.com

Web site: www.vytistours.com

ASV vēstniecība izsludina gadskār- tējo Hamfrija sti- pendiju programmu

ASV vēstniecība Latvijā iz-
sludinājusi konkursu uz šā gada
Hamfrija stipendijām 2011.
-2012. akadēmiskajam gadam.
Vēstniecība aicina pieteikties
programmas prasībām atbilsti-
gus kandidātus.

Hamfrija programma piedāvā
iespēju Latvijā dzīvojošiem pro-
fesionāļiem ar pieredzi un praksi
savā nozarē uzlabot profesionālās
spējas, piedaloties īpašā gadu ilgā
maģistratūras līmeņa akadēmiskajā
un profesionālās kvalifi-
kācijas celšanas programmā kādā
no ASV universitātēm. Program-
ma tiek veidota individuāli kat-
ram dalībniekam, un tajā iekļautas
lekcijas, darbs projektos, stažēša-
nās, konsultācijas ar ASV eksper-
tiem un īpaši semināri par noza-
res aktualitātēm. Pagājušajā gadā
Hamfrija stipendiju saņēma divi
Latvijas iedzīvotāji.

Hamfrija programmas mērķis
ir piedāvāt veiksmīgiem vadi-
tājiem un politikas veidotājiem
iespēju iepazīties ar ASV pieredzi
attiecīgajā profesionālajā nozarē
un arī ar ASV sabiedrību un
kultūru kopumā. Šādā veidā pro-
gramma veicina ilglaika un pro-
duktīvu sadarbību starp pro-
fesionāļiem no ASV un valstīm,
kas piedalās šajā programmā.

Hamfrija stipendija tiek pie-
šķirta konkursa kārtībā kan-
didātiem, kuri izvēlējušies strādāt
sabiedrības labā gan pub-
liskajā, gan privātajā sektorā
šādās nozarēs:

- Likumdošana un cilvēktiesi-
bas;
- Cilvēktirdzniecības novēršanas
politika un īstenošana;
- Izglītības vadība, plānošana un
politika;
- Sabiedriskās politikas analīze
un sabiedrības vadība;
- Sabiedriskās veselības politika
un menedžments;
- Komunikācija un žurnālistika;
- Ekonomiskā attīstība;
- Pilsētu un reģionālā plāno-
šana;
- Personāla resursu vadība;
- Narkotisko vielu lietošanas
ārstniecība un novēršana;
- Tehnoloģiju politika un va-
dība.

Lai kvalificētos Hamfrija sti-
pendijai, pretendentiem jābūt:

- Latvijas pavalstniekam vai
Latvijas nepavalstniekam;
- Augstskolas diplomam;
- Piecu gadu darba pieredzei, pēc
augstskolas profesionālajai
pieredzei;
- Vadītāja spējām un pieredzei
darbā sabiedrības labā;
- Angļu valodas prasmēm
(piezīme: kandidātiem būs jā-
kārtā TOEFL tests);
- Ierobežotai iepriekšējai pier-
edzei ASV.

Pretendenti var pieteikties
Hamfrija stipendiju programmai
elektroniski: <https://apply.embark.com/student/humphrey/fellowship/93/>
Pieteikšanās termiņš – 2010.
gada 7. septembris.

Papildinformācija par Hamfrija
programmu atrodama tīmeklī:
<http://riga.usembassy.gov/>, vai
<http://www.humphreyfellowship.org>.

ASV vēstniecība Rīgā,
Preses un kultūras nodaļa

Mālpils 3x3 – tūlīt pēc Jaunatnes Dziesmu svētkiem!

Nu jau pavisam drīz būs klāt vasara, un Latvijā tā nozīmē ne tikai Jāņus, iespēju atpūsties dabā, apciemot tēva mājas vai lauku radīšus, bet arī apmeklēt Dziesmu svētkus. Vasara nozīmē arī 3x3 nometnes.

No 11. līdz 18. jūlijam 3x3 dalībniekus sagaidīs Mālpils – ar ļoti labām profesionālās vidusskolas un kopmītnu telpām nodarbinātām un nakšņošanai, ar Latvijā lielāko lauku kultūras namu, ar pavisam jaunu sporta kompleksu, kuŗā ietilpst peldbaseins, ar Saules kalnu, ar pilskalnu, diķiem, muižu (1870) un vecu lauku baznīcu (1766), tā neatkārtājama visā vienkāršībā stāv pakalna virsotnē, simtgadīgu ozolu ielokā...

Kā jau ikkatru gadu, arī Mālpili nometnes programma plānota visai piesātināta – kopumā 3 dienas cēlienā pavisam notiks vairāk nekā 40 ieviržu. Daudzas no tām varam nosaukt par tradicionāli latviskām – latviska godu svinēšana (Eduards un Daina Klinti), folklorā (Sarmīte Sedliņa), novadpētniecība (Dace Brūna), Latvijas vēsture bildēs (Andris Tomašūns), politika (Jānis Peniķis un Lauma Vlasova), dievturība (Maruta Voitkus-Lūkina), reliģija un ētika (Māris Ķirsons), rotkalšana (Jānis Mednis), jostu aušana (Dina Kauliņa) un aušana stellēs (Inguna Simansone), ādas apstrāde (Agrita Krieviņa), koklēšana (Anda Abele), metālkalšana (Ilgvars Zāraks),

koka darbi (Vilnis Kazāks), keramika (Guna Petrēvica un Gundega Peniķe), latviskā virtuve (Ieva Kuške un Lauma Krastiņa), pļavas mācība (Līga Reitere), teātris (Juris Jonelis), latviešu kaŗavīrs – Jānis Kušķis un Jānis Atis Krūmiņš, klūdziņu pinumi (Juris Ventaskrasts) vai koris (Vivita Skurule); gan arī psiholoģiska satura ievirzes – problēmu risināšanai un izpratnei, kā labāk dzīvot/izdzīvot/sadzīvot – ģimeņu seminārs (Līga Ruperte un Māra Tupese), veselības psiholoģija (Solveiga Miezīte), bērns – ģimene – skola – Aija Abens, spēka avoti – Aloida un Viktors Jurčenko, gan arī mazliet neparastākas, tomēr 21. gadsimta latvietim piemērotas nodarbes – timeklis (Gundars Kalniņš), sietspiedes darbnīca (Jānis un Brigita Sausniši), ziepju darbnīca (Inga Kalviņa un Jorge Žoržs Silva), apsveikuma kartiņu izgatavošana (Marita Malzubre, mīļlietiņu darināšana (Daina Ieviņa), cepures no doņiem (Sandra Stare), dejas un kustība (Edgars un Liliņa Lipori), rotu darināšana no perlitēm un dabas materiāliem (Ligita Roze-Medne), skrodeŗa darbnīca (Lija Dunska) un iespēja ierakstīt pašam vai ar draugiem kādu „gabalu” nometnes skaņu diskā (tvartā), Ingus Krūmiņa, Andŗa Davidona, Daiņa Kaŗoka un Haralda Stenclava vadībā. Arī par bērnu nodarbinātām ir padomāts – animācija (Dace un Silva Liepas), keramika (Guna Pet-

rēvica), teātra sports (Elmārs Seņķāns) sporta nodarbinātības vietējo sporta skolas vadībā, pusreizpuse pirmsskolas vecuma bērniem (Gundega un Dārta Dravas, Inese un Ainārs Grīnvaldi), arī bēbiņu skoliņa vismazākajiem (Dina un Reinis Cepļi), bez tam virknē pieaugušo ieviržu – folklorā, kartiņu gatavošanā, pļavas mācībā, kaŗavīru mācībā, koklēšanā, godu mācībā, pērlīšu rotu darināšanā, mīļlietiņu darināšanā bērni no 7 gadu vecuma ir aicināti piedalīties kopā ar saviem pieaugušajiem. Pēc visai piepildītās dienas katru vakaru notiks arī divas vakara programmas, un pēc tām – vakara pasaciņa mazajiem, vakarēšana, nakts viesi, nikšana, un, protams, danči. Vakara programmu tematika iecerēta visai plaša – no Rasmus Lielmanes vijolkoncerta līdz no-

metnē kaut reizi pabijuši.... lūk, fragments no kādas pieteikuma vēstules:

„Kāpēc mums būtu svarīga šī nedēļa? Ir liela vēlēšanās ar savu tagadējo pieredzi sajūst citu latviski pamatīgo ģimeņu gaisotni, lai pietiktu spēka un gudrības saglabāt sev svarīgās vērtības arī savā ģimenē. Diemžēl, tuvākajā apkārtnē redzamais neiedvesmo... Gribas uzlādēties ar gaišām, pozitīvām un sirsnīgām emocijām.

Kad joka pēc vaicāju vīram, ko man rakstīt, kāpēc viņš grib uz 3x3, atbilde mani nedaudz nobiedēja: „Lai es pārliecinātu sevi, ka ir kaut viens iemesls, lai paliktu šajā valstī!” Man pašai šī nedēļa būtu svarīga, lai nepazaudētu sevi un nekļūtu par „mājas kluksiti”. No visas sirds izbaudu būšanu ar mazuli un rosišanos mājā, bet negribas iesūnot, vajag stimulu, kas liku aktīvi darboties arī ārpusaulē.”

Sev svarīgas vērtības. Mums visiem kopīgas vērtības. Gaišas emocijas. Savējo sajūta. 3x3 aicina!

Inese Krūmiņa

Kontaktinformācija: Ārzemju dalībniekus lūdzam pieteikties pie Arnolda Ruperta. liga3x3@iserv.net 2141 Brunsink N.E., Grand Rapids, MI 49503, U.S.A. Tālr. (616)456-8023. Dalības maksa \$250 USD no personas (bērniem līdz 7 gadu vecumam pusceņa), bet ne vairāk kā \$625.- USD no kodolģimenes.

Katskiļu nometnes valodas periodos centīsimies uzlabot savu latviešu valodu!

Ņujorkas apkaimē dzīvojošie draudzes Katskiļu nometnes vadītāji aprīļa sākumā tikās pirmajā sēdē, lai pārrunātu šīs vasaras programmu nometnes latviešu valodas periodiem. Šī gada mērķis – nometnotāju latviešu valodas bagātināšana un uzlabošana. Vadītāji apņēmušies sagatavot un vadīt nodarbinātības nometnes bērniem, kā arī paši

centīsimies uzlabot sarunvalodu. Dziedāsim, spēlēsim teātri, vingrināsimies, stāstot pasakas, lai draudzīgā vidē viegli un ātri piesavinātos jaunus vārdus un uzlabotos valodas prasmes. Gaidām nometnes dalībniekus!

Pieteikšanās anketas nometnei atrodamas Ņujorkas draudzes mājalapā: www.nydraudze.org

Labojums

Grandrapidu latvieties Vilma Riepniece un Daima Pliča nav izstājušās no vanadžu kopas, kā kļūdaini minēju rakstā „Grandrapidu Daugavas Vanagu apvienības pilnsapulce”, kas ievietots *Laika* 10.-16. aprīļa numura 18. lappusē. Tiesa, viņas atrodas aprūpes namā, taču vēl aizvien ir aktīvas vanadzēs.

Jūlija Rumberga

„Sibirijas tāsīs..”

Latvijas Okupācijas mūzejā līdz jūnijam beigām būs apskatāma tematiskā izstāde „Sibirijas tāsīs..” Tās ir vēstules, ko 20. gadsimta 40. un 50. gados rakstījuši padomju okupācijas varas deportētie Latvijas iedzīvotāji no nometinājuma vietām Sibīrijā saviem tuviniekiem un draugiem uz Latviju vai citiem izsūtītajiem.

Šajā izstādē ir eksponēta lielākā daļa no UNESCO programmas „Pasaulē atmiņa” Latvijas nacionālajā reģistrā iekļautās nominācijas „Sibīrijā rakstītas vēstules uz bērza tāsīs” dokumentārā mantojuma. Vēstules glabājas septiņos Latvijas mūzejos: Tukuma mūzejā, Latvijas Okupācijas mūzejā, Aizkraukles Vēstures un mākslas mūzejā, Latvijas Nacionālajā vēstures mūzejā, Daugavas mūzejā, Madonas Novadpētniecības un mākslas mūzejā un Talsu mūzejā.

Izstāde tapusi sadarbībā ar šiem mūzejiem.

Jānis Erno,

Latvijas Okupācijas mūzeja sabiedrisko lietu vadītājs

No kreisās stāv: Lize Zālīte, Ilga Kurēna, Matīss Batarags, Kārlis Budkēvics, Lija Kurēna, Kristaps Kancēns; priekšā: nometnes latviešu periodu vadītājas Anita Bataraga un Nora Aivara

MEKLĒJU INFORMĀCIJU PAR OZOLU ĢIMENI,

kas reiz dzīvoja Kadaru mājās Zemgalē.
Ludzu zvanīt Ritvaram 508-222-4125,
jeb rakstīt ritvars@comcast.net.

INTAS TIROLES teātra izrādes

Laimas Muktupāvelas „Šampinjonu derība”

KLĪVLANDĒ – 25. aprīlī 13:00

Apvienotā latviešu draudzes namā
Info.: Silvija Rūtenberga 440-205-9367

ČIKAGĀ – 1. maijā 15:00

Čikagas latviešu namā
Info.: Dace Ķezbere 847-475-8152

Indianapolis tautas deju kopa „Jautrais pāris”
laipni lūdz Jūs apmeklēt

„Jautrā pāra” 60 gadu darbības atceres sarīkojumu

sestdien, 2010. gada 8. maijā plkst. 17:00
Indianapolis Latviešu sabiedriskajā centrā,
1008 W. 64th St., Indianapolis, IN

Vakara norise:

- * Kopas iemīļotāko deju uzvedums 60 dejotāju izpildījumā – „Jautrā pāra” bērni, jaunieši, vidējā paaudze un „Jautrais solis”
- * 60 gadu jubilejas fotogrāfijas uzņemšana – visi tagadējie un bijušie kopas dejotāji
- * Vakariņas latviskā gaumē
- * Saviesīgs vakars – dančus un deju mūziku spēlēs Indianapolis lietuviešu tautas mūzikas ansamblis ‘Biru Bar’
- * Izloze
- * Grāmatu galds:
'Jautrā pāra' 60 gadu atmiņu grāmata un
'Jautrā pāra' 50 gadu vēstures grāmata

Ieeja: \$ 30.00 no personas
**Ja piesakās un samaksā līdz 26. aprīlim (pasta zīmogs) –
ieeja ir \$ 25.00!**

Bērniem līdz 14 gadu vecumam ieeja brīva.

Piesakos uz 'Jautrā pāra' 60 gadu jubilejas svinībām.
Pievienoju samaksu.....

Ieejai: _____ personas x \$ 25.00 / pers. = \$ _____

JP 60 g. atmiņu grāmatai: _____ x \$ 12.00 / grām. = \$ _____

Kopsumma = \$ _____

Vārds: _____

Čekus rakstīt uz „ILJA” vārda, un šo pieteikumu ar samaksu lūdzu nosūtīt līdz 26. aprīlim uz sekojošo adresi:
Andrejs Kancs, 502 Walbridge St., Carmel, IN 46032
e-pasts: dreday517@aol.com

God. *Laika* lasītāji!

Ievietojam ALAs Informācijas nozares vadītāja atklātu vēstuli Latvijas Republikas Saeimas Ārlietu komisijas priekšsēdim Andrim Bērziņam. Vēstulē pieminētie ieteikumi bija iekļauti 14. aprīļa komisijas sēdes darba kārtā. Šajā sēdē piedalījās LR Ārlietu ministrs Māris Riekstiņš un Īpašo uzdevumu vēstnieks sakariem ar tautiešiem ārvalstīs Juris Audariņš. ALAs valde *Laika* lasītājus informēs arī turpmāk.

Augsti godātais Bērziņa kungs! Paldies, ka atradāt laiku satikties ar mani Vašingtonā š. g. 23. martā. Domāju, ka mūsu sarunas par gaidāmajām Latvijas Republikas 10. Saeimas vēlēšanām un citiem svarīgiem nodomiem un mērķiem bija abpusēji noderīgas un informatīvas.

Vēlos izteikt ALAs valdes locekļu atzinību un pateicību Latvijas Republikas Ārlietu ministrijai un Saeimas Ārlietu komitejai par atsaucību, piekrītot ierīkot 15 vēlēšanu iecirkņus ASV.

Ievērojot Jūsu ieteikumu, vēlētos Jūs informēt par ALAs valdes ierosinājumiem vēlēšanu izkārtojumā.

I Par pasēm

Tā kā daudzumi ASV latviešiem ir LR pavalstniecība, bet biometriskās pasēs izņemta vēstniecībā ir samērā sarežģīti attālumam un iz-

maksu dēļ, ALA ierosina un lūdz Ārlietu komisijas atbalstu pasu izdošanas pārvietojamās ierīces atgādāšanai uz ASV. ALA sadarbībā ar vēstniecības konsulāro nodaļu apņēmtos izstrādāt plānu un nodrošināt šīs ierīces nogādāšanu ASV latviešu centros. Lielāks skaits izniegto pasu nozīmētu vairāk balsstiesīgu Latvijas pavalstnieku un ievērojamāku vēlēšanu aktivitāti ASV.

II Vēlētāju reģistra ieviešana

ALA atbalsta Latvijas Vēlēšanu reformas biedrības centieni ieviest Latvijā vēlētāju reģistru, lai vairs nebūtu vajadzīga atzīme balsotāja pasē, ka viņš piedalījies vēlēšanās. Balsošana varētu ērti un viegli notikt pa pastu un atvieglotu balsošanu Latvijas pavalstniekiem ārvalstīs. Patlaban tiem Latvijas pavalstniekiem, kuri uzturas vai dzīvo ārzemēs, ir

jānosūta pase ierakstītā vēstulē vai ar kurjērpastu uz vēstniecību, lai pieprasītu vēlēšanu materiālus un pasēs varētu iespiestu zīmogu par piedalīšanos vēlēšanās.

III Balsošana tīmeklī

No Latvijas kaimiņvalsts Igaunijas pieredzes zinām, ka balsošanai tīmeklī ir savi trūkumi, tomēr ALA lūdz Saeimas Ārlietu komisijas locekļus turpināt pētīt šo procesu. Pilnveidojot un padarot šādu balsošanu drošu, varētu panākt, ka katrs Latvijas pavalstnieks, lai kur atrastos vai dzīvotu, varētu ērti vēlēšanu dienā balsot.

IV Par dubultpavalstniecību

ALA, būdama Pasaules brīvo latviešu apvienības dalīborganizācija, atbalsta PBLA centienus panākt dubultpavalstniecības atzīšanu Latvijas Republikas pavalstniekiem un viņu pēctečiem,

kuŗi dzīvo ārvalstīs. Argumentu ir daudz, un ALAs valdes locekļi saprot, ka jārikojas apdomīgi, taču Latvijas valstij ir svarīgs katrs patriotisks latvietis, katrs pilsonis. Piederība Latvijas pavalstnieku lokam arī nodrošinātu rietumos dzīvojošās jaunās paaudzes saiti ar Latviju, kas valstij varētu būt neatsverams ieguldījums nākotnes ārpolitikas mērķu sasniegšanai.

V Stratēģiskais plāns sadarbībai ar ārzemju latviešiem

Uzskatu, ka nepieciešams uzrakstīt formālu stratēģisko plānu sadarbībai ar latviešiem rietumos, sākot ar kultūru un izglītību un beidzot ar sadarbību ārpolitikā. Šo dokumentu varētu izstrādāt Latvijas valdības pārstāvji, un tas būtu pamatakmens mūsu kopējam darbam nākotnē. Iesaku Ārlietu komisijai atbalstīt šo pro-

jektu un uzdot Īpašo uzdevumu vēstniekam sadarbībai ar latviešiem ārzemēs šādu dokumentu izstrādāt. Esmu gatavs šī projekta īstenošanā sadarboties ar vēstnieku Juri Audariņa kungu.

Būsim pateicīgi, ja atradīsiet par iespējamu izskatīt ALAs valdes ieteikumus Saeimas Ārlietu komisijā un paziņot ALAs valdei un Latvijas Republikas vēstniecībai Vašingtonā Jūsu kolēģu viedokli.

Ar cieņu,

ALAs Informācijas nozares vadītājs **Jānis Kukainis**

Noraksts:

LR vēstniekam ASV A. Pildegoičam;

Īpašo uzdevumu vēstniekam sadarbībai ar tautiešiem ārzemēs J. Audariņam;

ALAs valdes priekšsēdim J. Mežinskim

Mazsalacas 3x3 - no grauda līdz maizei

Ko tu, tava mamma, tētis vai bērni darīs jūlija pēdējā nedēļā? Atpūties? No kā? No dzīves? Labāk piesakies, lai kopā tā pa īstam izdzīvotu vienu sulīgu, īsti latvisku, sirsnīgu un neaizmirstamu nedēļu 3x3 nometnē Mazsalacā!

Kas tas ir, un kas tur būs?

3x3 ir pasaules latviešu kustība, kas pulcē kopā latviešus no trim pusēm – Latvijas, Austrumiem un Rietumiem, lai satiktos trīs paaudzes – bērni, vecāki un vecvecāki – un stiprinātu īsti latvisku garu.

Latvijā ik vasaru nedēļas garumā notiek divas 3x3 nometnes. Pirmā šogad notiks Ineses un Jaņa Krūmiņu vadībā Mālpilī no 11. jūlija līdz 18. jūlijam. Savukārt par otro nometni no **25. jūlija līdz 1. augustam Mazsalacā** gādās Inese un Indulis Bērziņi.

Mazsalaca 3x3 nometni ir piedzīvojuši jau divreiz – 1998. gadā tajā piedalījās rekordliels vietējo dalībnieku skaits, bet 2008. gadā tur notika visu zemju 3x3 vadības loka nometne. Tā kā trīs lietas allaž ir labas lietas, 3x3 nometni Mazsalaca ir gatava viesmīgi uzņemt vēlreiz.

Šoreiz nometnes tema ir „No grauda līdz maizei”, jo Mazsalacas novads var pamatoti lepoties ar saviem zemniekiem, kas kopj laukus un audzē maizīti.

Nometne sāksies ar iespaidiem bagātu ekskursiju Valmierā, tad visi kopā dosies uz nedēļas mājvietu Mazsalacā, kur pēc nometnes atklāšanas uz iepazīšanās vakaru un pirmajiem dančiem ar dziedāšanu aicinās Austris Grasis, kuŗš, kā dzird, jau sācis audzēt cūku cepetim.

Ko tur darīs tava ģimene?

Nu, tas nu būs jāizlemj jums pašiem! Garlaikoties vai dīki pārmetest kāju pār kāju nebūs laika. Mazie bērni satiksies ar miļām audzinātājām un darīs savus darbiņus, bet pusaudži un pieaugušie līdz pat pusdienlaikam kus-

tinās rokas un domas dažādās gudrībās un prasmēs. Tā pusaudži varēs kalt archeoloģiskas rotas no bronzas un sudraba un veidot pērlišu rotas, citi tikmēr varēs zīmēt animācijas filmu „No grauda līdz maizei”. Vēl būs iespēja nedēļas garumā iestudēt Imanta Ziedoņa poēmas, kā arī veidot māla traukus. Vieni runās par dzīvi, brīvo laiku un mīlestību, citi tikmēr gatavos latviskus ēdienus.

Pieaugušajiem (un pieaudzis nometnē ir jau no 13 gadu vecuma) paredzēti savi darbi. Vieni ies uz ģimeņu semināru, citi – uz politiku. Vieni izzinās Latvijas un Mazsalacas vēsturi Otrā pasaules kara laikā, citi smelsies spēku un zinības dievturības ievirzē, vēl citi mācīsies rakstīt un rakstīs ziņas žurnālistikas ievirzē. Un tad vēl nometnes mājas lapas un Latvijas nometņu vēstures veidošana!

Kam būs vēlēšanās, tie varēs mācīties palīdzēt otram un pašiem – kā izdzīvot plūdus vai mežā, bet tie, kam jau astonepadsmīti, izprātīs latvisko dzīvesveidu tradicionālajā latviešu pirtī. Pēc brangām pusdienām – klāt jau pēcpusdienu ievirzes. Kam luste, tas ies spēlēt leļļu teātri vai rūpīgi izzinās latvisko gadskārtu svi-

nēšanu, mācīsies līvu valodu un folkloru, koklēs, darinās ādas apavus, kals rotas, savukārt uz „Vilku mācību” aicinātas arī meitenes un sievietes, tikai līdz jāņem labs savāzams nazis. Bet tas vēl nav viss.

Pēcpusdienā šūmēsies arī lietu, mīetu, dejas un kustību teātris, bet citi rūpīgi šūs tautiskos kreklus un blūzes. Audēji dalīsies divos pulkos – kamēr vieni audīs lielajās stellēs, citi tikmēr audīs bez stellēm, un labi izdosies visiem. Kamēr vieni klīdīs pa pļāvām, sies slotas un vāris tējas, citi tikām ņems un vāris ziepes!

Arī tas vēl nav viss. Pusotra stunda vakarpusē atvēlēta pievakares aktivitātēm, un katra diena sola izbaudīt vai apgūt ko citu. Ģimenes ar bērniem varēs mācīties folkloru, žiperīgākie metīsies danču mācībā, bet dāmas adīs, tamborēs; grābekļos un čunčīnās vai arī gatavos puzurus un cepures no doņiem un kļavu lapām.

Ik dienu būs iespēja doties Mazsalacas novada kultūrvēstures ekskursijās vai izjādēs ar zirgiem. Rokas darbināt varēs visi: būs floristika un dāvanu gatavošana no dabas materiāliem, pašu rokām varēs gatavot arī citādas dāvanas, maizes dē-

līšus un citus koka izstrādājumus, varēs cept un ēst pīrāgus, aust jostas vai izgatavot maisiņu ar nometnes logo. Savukārt pavisam mazie mammais un tētus vedīs uz bērnišu skoliņu – lai zina, kas bērniem patīk un ir vajadzīgs!

Un kur nu vēl citas aktivitātes! Nometnes laikā taps disks, bet pie vakariņu galda katra ģimene saņems gluži siltu, svaigi drukātu nometnes avīzi. Bālsis varēs izlocīt kori, galvu palauzīt, spēlējot galda spēles, būs arī Brīvā mikrofona koncerts, kā arī interesanti viesi, pasākumi un notikumi ik vakaru.

Ak, jā, nebūs vaļas laiskoties arī naktī, jo gribēsies iet uz dančiem un *nikšanu* vai arī pabeigt dienā iesāktu rokdarbu, padziedot kādu sirds dziesmu...

Gribi pieteikties? Dari to!

Ārzemju latviešus lūdzam pieteikties pie Arnolda Ruperta, liga3x3@iserv.net

2141 Brunsink N.E. Grand Rapids, MI 49503. USA. Tāl. (616)456-8023. Dalības maksa ir \$250.- USD no personas (bērniem līdz 7 gadu vecumam pusceņa), bet ne vairāk kā \$625.- USD no kodolģimenes.

Indulis Bērziņš, nometnes līdzvadītājs

Window on Eurasia: Moscow's 'Symbiotic' Ties with Radical Russian Nationalists Worrisome, Analyst Says

Pols Goubls (Paul Goble)

Vienna, April 16 – Yesterday, "Novaya gazeta" was given a warning by Russian media officials concerning the publication of an article on "legal nationalists" that explored the "symbiotic" relationship between the powers that be and radical Russian nationalists and that the officials said violated the law by provoking "social, racial and national" tensions.

That is just the most recent example of "the paradoxical situation" Moscow commentator Tatyana Stanovaya says, "when an

independent and liberal publication which raises the issue of the 'legalization' of nationalists turns out to be more dangerous [in the minds of] the powers that be than the penetration of [such] nationalists into the powers that be."

Despite the murders of Federal Judge Eduard Chuvashov and journalists that Russian law enforcement officials have linked to radical nationalists, Stanovaya says, "the powers that be do not see for themselves a political threat in the Nazis, focusing instead on the extra-systemic opposition" against whom the radicals work (www.politcom.ru/9956.html).

Human rights monitors in Russia have noted that there has been "a certain reduction" in the number of nationalist crimes but have pointed out that "at the same time," the crimes the radical nationalists do commit are often more violent – a view that

both the courts and the law enforcement agencies appear to share.

But the powers that be, Stanovaya continues, do not appear to agree. Over the last decade, as many have pointed out, Vladimir Putin has played with the nationalists not only by his comments about Chechnya and his actions against migrant workers and Georgia but also by his apparent desire to find allies against a possible "orange" threat in Russia.

One such example, the Moscow analyst continues, is provided by the NASHI movement which, even though "few remember it now," was set up as part of the broader "anti-fascist movement" but directed not against "the right radicals but against liberal groups like SS and Yabloko.

Not surprisingly, Stanovaya says, "the liberals in turn always have accused the powers that be

of being fellow travelers to the real nationalists," pointing out that the anti-Yabloko "Svobodnaya Rossiya" Party included "Yegor Kholmogorov, one of the ideologues of the Russian nationalists" and that the loyalist LDPR has among its deputies Nikolay Kuryanovich.

These links between the powers that be and the Russian extreme nationalists have become the focus of more media attention recently. Two months ago, "Novaya gazeta" launched a series on this, Stanovaya says, and now the powers that be have decided to go after that liberal publication precisely because of that.

This action by the regime, she continues, suggests that the powers that be continue to view "the nationalists as their political allies," as individuals and groups "who do not represent a threat, and who even more than that

offer alternative possibilities and instruments for the struggle with the extra-system threats" that the powers that be see coming from elsewhere.

But that policy, which Stanovaya calls "symbiosis by inertia" is "leading to the growth of major crimes and the radicalization of methods of struggle of the nationalists which for the first time have gone after a high status individual in the system of government administration, a federal judge."

That in turn, the Moscow commentator says, raises an even more disturbing question not only for liberals but for Russia as a whole: "What price is the Kremlin prepared to pay for the existing symbiosis of nationalists and the powers that be?" Clearly in her mind – and one hopes in the minds of others of good will -- the powers that be will decide they are paying too much.

Pūpolsvētdiena Filadelfijas latviešu skolā

Sv. Jāņa draudzes locekļi un skolas saime bija krietni gatavojušies Pūpolsvētdienai, un tā izdevās gana svinīga un reizē likšana. Skolas audzēkņi un bērnodarza bērni ieradās pirmo, iesākot dienu ar grāmatām, dziesmām un spēlēm. Pēcāk bērni un skolotāji piepulcējās draudzei īpašajā Pūpolsvētdienas dievkalpojumā. Bērni tajā aktīvi piedalījās, parādot no Bībeles

teatrālizētu ainu, kā Jēzus iespaidīgi apgāza naudas mijēju galdus templī, tādējādi mums atgādinot, kas ir patiesās vērtības dzīvē un kas patiešām ir svarīgs.

Vēlāk bērni devās krāsot Lieldienu olas. Šī jaukā tradīcija, šķiet, ļoti patika visiem mazajiem censoniem, un sīpolu mizās tapa ietīstītas daudzas jo daudzas „baltgalves”. Pēc olu krāsošanas kārtā bija vēl aizraujošākām no-

darbībām – sākās olu meklēšana un lasīšana, sagādājot lielu prieku gan lielākiem, gan mazākiem bērniem, un krāsainās „baltgalvju” draudzenes tika salasītas itin knaši.

Pūpolsvētdienas beigās bija kopīgs svētku mielasts. Paldies pavārem par gardajām pusdienām!

Guna Pantele

Šampinjoni Floridā

St. Pētersburgas latviešiem tikšanās ar Latvijas aktieriem viesizrādēs parasti ir reizi ziemas sezonā, taču šai sezonā necerēti radās iespēja 11. aprīlī noskatīties papildus viena aktiera izrādi „Šampinjonu derība”, kas veidota pēc Laimas Muktupāvelas tāda paša nosaukuma grāmatas, un kuŗu uz Floridu atvedusi šeit jau pazīstamā Latvijas Nacionālā teātra aktrise Inta Tirole. Ir grūti sakoncentrēt visas grāmatas krāsainību vienā tēlā – Ivā, taču aktrisei bija pa spēkam parādīt interesantu latviešu sievietes tēlu, kas nebaidās uzņemties grūtības sava mērķa papildīšanai. Šī sieviete ir bezgala stipra un siksta, nonākot peļņā Īrijas šampinjonu audzēšanas angāros. Visās šajās grūtībās ir arī kaut kas komisks, ko Inta Tirole meistariģi prata parādīt, izraisot skatītāju zālē smieklus. Tai pašā laikā izrādē ir dziļa aizkustinājuma papildīti mirkļi. Šķiet, ka ne viens vien skatītājs sajuta kaklā kamolu brīdī, kad aktrise bez vārdiem dziļi izpaua savas skumjas un ilgas pēc savējiem un pēc Latvijas Ziemsvētku vakarā. Ne vienam vien izrādē atsauca atmiņā arī tos laikus, kad šejienes tautieši pirms daudz gadiem ieradās Amerikā.

Izrāde nobeidzās gaiši, ar Īvas atgriešanos Latvijā, kas deva cerību, ka vairums peļņā devušos latviešu ātrāk vai vēlāk arī atgriezīsies.

Inta Tirole par savu sniegumu tika apbalvota ar ilgiem aplausiem un skaistiem ziediem. Ziedi tika arī aktierim Rūdolfam Plēpim, kurš ir izrādes režisors un viesizrādēs pavada Intu Tirole.

Rūdolfs Plēpis, Latvijā ļoti iemīļots aktieris, pirms viesizrādes Latviešu biedrībā tika turēts tādā kā noslēpumā. Un, pēkšņi, pārsteigums! Pēc ziedu saņemšanas viņš paziņoja, ka ir ar mieru nodziedāt kādu dziesmu. Dažu dziesmu nodziedāšana izvērtās ļoti sirsniģā koncertā. Aktieris iesāka ar maz pazīstamām dziesmām no teātra izrādēm, nodziedāja vairākas pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu kuplejas, kas izrādījās ļoti piemērotas arī mūsdienām, un savu priekšnesumu nobeidza ar senām ziņģēm. Dziesmu starplaiķā R. Plēpis deklamēja K. Skalbes un J. Jaunsudrabiņa dzejoļus, pat attēloja dažus J. Jaunsudrabiņa „Baltās grāmatas” varoņus. Aktierim ir ļoti patikama balss un lielisks tēlotāja talants, tādēļ skatītāji visu vēroja un klausījās ar interesi,

apbrīvoja viņa virtuozitāti atsevišķu dziesmu sniegumā. Viņš bija brīnišķīģs atklājums vietējiem skatītāģiem.

Vakars noslēdzās ar aukstu uz kodu un karstas kafijas baudīšanu, jautājumu uzdošanu abiem māksliniekiem un pateicības vārdu veltīšanu viņiem par lielisko sniegumu.

Gundega Vilemsone

Inta Tirole un Rūdolfs Plēpis pie ceriņiem Ņudzersijā

Mākslinieki pēc izrādes

Rūdolfs Plēpis sniedz savu mūzikālo programmu

JAUNUMI LATVIJAS POLĪTIKĀ

„Valsts prezidents nevarēja neierasties...”

Polijas prezidenta Lecha Kačiņska un viņa dzīvesbiedres Marijas bēres sakrita ar nepieredzētu chaosu Eiropas gaisa satiksmē, ko izraisīja Īslandes vulkāna izvirduma radītais pelnu mākonis. Daudzi Polijas sabiedroto un kaimiņvalstu vadītāji uzskatīja par goda lietu ierasties Krakovā, lai pavadītu mūžībā Polijas prezidentu. Ceļu uz Krakovu mēroja gan pa autoceļiem, gan dzelzceļu.

Latvijas prezidents Valdis Zatlers ar kundzi Lilitu automašīnā pieveica 960 kilometrus, pavadot ceļā 14 stundas. Prezidenta preses sekretāre Ilze Rassa plašsaziņas līdzekļiem sacīja, ka „Polija un Lechs Kačiņskis ir bijuši Latvijas draugi. Prezidents un pirmā lēdija pazina Lechu Kačiņski un viņa sievu. Viņi bija draugi. Zatlers nevarēja neierasties.”

Igaunijas premjērministram Andrusam Ansipam 18 stundās nācās pieveikt 1300 kilometrus, lai pārstāvētu savu valsti. Igaunijas prezidents Tomass Hendriks Ilvess un viņa dzīvesbiedre aviosatiksmes problēmu dēļ netika projām no Turcijas.

Ansips sacīja: „Polijas prezidents vienmēr ir bijis ne tikai par savām, bet par mūsu visu tiesībām. Kačiņskis necieta, ka kādas valsts tiesības netiek ņemtas vērā tāpēc vien, ka tā ir mazāka vai vājāka.”

Lietuvas prezidente Daļa Gribauskaite ceļā uz Krakovu pavadīja 11 stundas. Prezidentei bija svarīgi ierasties bēres, jo Polija ir Lietuvas stratēģiskā partnere, turklāt prezidents Kačiņskis bija tuvs prezidentes draugs.

Pa autoceļiem vai dzelzceļu Krakovu sasniedza arī Čehijas, Ungārijas, Rumānijas, Slovākijas un Slovēnijas līderi. Ar lidmašīnu Polijā

ieradās Krievijas prezidents Dmitrijs Medvedevs.

Saeima nepārvēlēja Maizīti ģenerālprokurora amatā

Pretēji daudzu deputātu solītajam Saeima pašreizējo Ģenerālprokuratūras vadītāju Jāni Maizīti nepārvēlēja amatā uz trešo pilnvaru termiņu. Par Maizīša atkārtotu ievēlšanu balsoja 45, pret bija 47 deputāti, divas balsošanas zīmes bija nederīgas. Tā kā balsojums bija aizklāts, nav zināms precīzs balsu sadalījums, bet visi aptaujātie deputāti apgalvoja, ka esot balsojuši par Maizīša pārvēlšanu. Uz Saeimas sēdi bija ieradušies 94 deputāti, taču divi vēlēšanu biļeteni bija sabojāti. Līdz ar to uzskatāms, ka balsojumā piedalījušies 92 deputāti. Iepriekš atbalstu Maizītim solīja gandrīz visas Saeimā pārstāvētās partijas, izņemot Zaļo un Zemnieku savienības un Latvijas pirmās partijas/Latvijas ceļa deputātus, kuriem bija brīvais balsojums.

Pēc Maizīša kandidatūras noraidīšanas Saeimā pārstāvētās partijas puda izbrīnu par iznākumu un apgalvoja, ka viņu frakcijas balsojušas „par”. Šie apgalvojumi gan neskaidri ar balsošanas rezultātiem – ja „par” balsotu visi iepriekš to solījušie, Maizītis būtu ievēlēts.

Prezidenta komentārs

Pēc Valsts prezidenta preses dienesta sniegtās informācijas, prezidents Valdis Zatlers negatīvi vērtē Saeimas balsojumu pret pašreizējā ģenerālprokurora Jāņa Maizīša apstiprināšanu amatā uz trešo termiņu. Zatlers norāda, ka tas liecina par „problēmām ar tiesiskuma izpratni”.

Zatlers negatīvi vērtē situāciju, ka šīs laika posmā Saeima balsojumā jau otro reizi noraidījusi Augstākās

tiesas priekšsēža izvirzītu kandidātu - tiesnesi Māri Vīgantū un ģenerālprokuroru Jāni Maizīti. Abi kandidāti bija guvuši Saeimas Juridiskās komisijas deputātu atbalstu, taču Saeimas balsojumā tika noraidīti bez debatēm un argumentācijas.

Cits viedoklis par Maizīša nepārvēlšanu

Komentējot Saeimas balsojumu par ģenerālprokuroru Jāni Maizīti, NRA pausts arī viedoklis, ka Maizītis ir nevis neitrāls, bet gan politiska amatpersona. Ja šāds ģenerālprokurors būtu ievēlēts uz trešo termiņu, tā būtu Latvijas tiesiskuma nelaieme. Saeimas deputāti, kaut samelodamies, baidīdamies un svārstīdamies, tomēr pieņēmuši, iespējams, labāko lēmumu četru gadu pilnvaru periodā. Parādītas durvis nepiemērotam ģenerālprokurora amata kandidātam. Ar šo „gājienu” daļa partija daļēji būs atguvusi savu vēlēšanu cieņu. Vēl vairāk cieņas būtu, ja neslēptos un atklāti pateiktu: „Jā, es balsoju pret Maizīti un to darīju tāpēc un tāpēc...”

Ko darīs Bičkovičs?

Augstākās tiesas (AT) priekšsēdis Ivars Bičkovičs informējis ziņu aģentūru LETA, ka līdz 11. maijam, kad beidzas tagadējā ģenerālprokurora Jāņa Maizīša pilnvaras, neizvirzīs jaunu šī amata kandidātu. „Manā ieskatā šobrīd ir nepieciešams laiks, lai saprastu pašreizējos procesus Saeimā, prokurātūrā un sabiedrībā,” ar AT preses sekretāres Baibas Katajas starpniecību norāda Bičkovičs. Līdz tagadējā ģenerālprokurora pilnvaru beigām jebkuŗa kandidāta izvirzīšana būtu sasteigta, tāpēc līdz 11. maijam tas netiks darīts.

Jāgaida līdz rudenim?

Ar jauna ģenerālprokurora nosaukšanu, iespējams, būtu jāpagaida līdz rudenim, kad būs ievēlēta jaunā Saeima, portālam Delfi sacīja bijušais Satversmes tiesas priekšsēdis Aivars Endziņš. Jurists uzsvēra, ka šī brīža Saeima ir parādījusi savu īsto seju, tāpēc, iespējams, prātīgāk un drošāk būtu šī jautājuma izlemšanu atstāt jaunievēlētajiem deputātiem. Tas prokurātūrai nodrošinās stabilitāti. Ir bažas, ka var atkārtoties „Jūrmalgeitas” skandala laikā izskanējušais princips - meklēt amatam „lielāko kretīnu”.

Pēc Latvijas Policijas akadēmijas Krimināltiesību katedras docenta Andreja Judina domām, nebūtu pareizi vilcināties ar ģenerālprokurora iecelšanu. Uz Augstākās tiesas vadītāju Ivaru Bičkoviču nav jāizdara spiediens, un prokurātūras vadītājs jāvirza atklātā procesā, arī balsojot par viņa iecelšanu atklāti. „Politiski publiski var neizteikt savu viedokli par Maizīti, nerunāt par viņu no Saeimas tribīnes, bet balsot atklāti vajag,” pārliecināts saka Judins.

Prasa ģenerālprokurora amatam atkārtoti virzīt Maizīti

Bijušie Valsts prezidenti Vaira Viķe-Freiberga un Guntis Ulmanis, kā arī vairāki sabiedrībā pazīstami cilvēki prasa Augstākās tiesas priekšsēdim Ivaram Bičkovičam vēlreiz ģenerālprokurora amatam virzīt Jāni Maizīti. Uzsaukumā Latvijas tautai viņi arī veltī asus vārdus Saeimai, vainojot to melīgumā un glēvulībā.

Kopumā petīcija ir izvirzīta divas prasības.

“Tā kā Saeima divas reizes bez argumentācijas noraidījusi Augstā-

kās tiesas priekšsēža Ivara Bičkoviča ieteiktos kandidātus augstiem amatiem tieslietu sistēmā - Māri Vīgantū un Jāni Maizīti, aicinām Bičkoviča kungu izmantot savas likumā paredzētās tiesības un visdrīzākajā laikā izvirzīt vēlreiz Jāņa Maizīša kandidātūru ģenerālprokurora amatam,” skan pirmā prasība.

“Tā kā balsojumā par ģenerālprokurora apstiprināšanu daļa Saeimas deputātu ir klaji demonstrējuši savu melīgumu, publiski atbalstot Jāņa Maizīša kandidātūru, bet slēgtā balsojumā balsojot pret to, aicinām deputātus šai ārkārtas situācijā pieņemt nepieciešamo lēmumu par atklātu balsojumu šajā jautājumā,” teikts otrā prasībā.

Petīcijā arī izskan ļoti asa kritika Saeimai: “Bez argumentācijas un debatēm ignorējot Augstākās tiesas priekšsēža ieteikumus, Saeimas deputāti ar saviem balsojumiem ir radījuši tiesiskā nihilisma atmosfāiru valstī.”

Petīciju parakstījuši ne tikai Viķe-Freiberga un Ulmanis, bet arī Veiko Spolītis, Andris Gobiņš, Gunta Sloga un citi.

Apvienība TB/LNNK kongresā

nolēma pilnvarot partijas domi parakstīt vienošanos par kopīga saraksta veidošanu ar citiem politiskajiem spēkiem 10. Saeimas vēlēšanās. Tādējādi tā noraidīja partijas sešu reģionālo grupu priekšlikumu kongresam atbalstīt konkrēti TB/LNNK un Visu Latviju! kopīga saraksta veidošanu.

Partijas priekšsēdis Roberts Zile debašu nobeigumā atzina, ka ir pārsteigts par neiecietību pret citiem politiskajiem spēkiem. “Ja visus gribam kritizēt, lamāt un ne ar vienu nesadarboties, mēs vienmēr paliksim vieni,” sacīja Zile. Viņš norādīja, ka neesot pret sadarbību ar Visu Latviju!, bet viņam nepatīkot, ka partijā veidojas tāda kā Visu Latviju! filiāle.

Par valdes iesniegto lēmumprojektu nobalsoja 156, pret bija 24, atturējās septiņi no 202 kongresa delegātiem. Līdz ar to apvienība turpina sarunas par kopīga saraksta veidošanu ar vairākiem politiskajiem spēkiem, un galavārds būs partijas domei.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

NEDĒĻAS NOTIKUMU CHRONIKA

Valsts prezidents Valdis Zatlers piedalīsies vairākos sarīkojumos, kas ievadīs Latvijas neatkarības atjaunošanas 20. gadadienas svinības. 22. aprīlī prezidents uzstāsies ar uzrunu konferencē „Latvijas neatkarības atgūšanas stratēģijas izvēle un īstenošana: starp ideāliem un īstenību”. Konferenci rīko Latvijas Zinātņu akadēmija sadarbībā ar 4. maija Deklarācijas klubu. Konferencē ziņojumus sniegs Valdis Blūzma, Jānis Škapars, Tālavis Jundzis, Jānis Maurītis un Juris Bojārs; paredzēta diskusija par Latvijas neatkarības atgūšanu un Latvijas PSR tautas deputātu lomu šajā procesā. 22. un 23. aprīlī Valdis Zatlers apmeklēs Rīgas 53. vidusskolu un Rīgas Centra humānitaro vidusskolu, lai skolēniem stāstītu par savām 4. maija atmiņām un tā laika notikumu nozīmīgumu, kā arī aicinās skolēnus uz diskusiju.

Saeimas Prezidijs nolēma 4. maijā pulksten 12.00 Latvijas Nacionālās operas telpās sasaukt Saeimas svinīgo sēdi. Tā būs veltīta Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas 90. gadadienai un Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas deklarācijas pasludināšanas 20. gadadienai. Darba kārtībā: 1. Saeimas priekšsēža Gundara Daudzes uzruna. 2. Latvijas Republikas Augstākās padomes priekšsēža Anatolija Gorbunova uzruna. 3. Ārvalstu viesu apsvēkumi.

Saeima ar pārliecinošu balsu vairākumu Nacionālo bruņoto spēku (NBS) komandiera amatā iecēla Valsts prezidenta Valža Zatlera virzīto brigādes ģenerāli Raimonu Graubi. Par Graubes iecelšanu balsoja 84 deputāti, pret bija seši, trīs atturējās. Valsts prezidents apstiprinātajam NBS komandierim apbalvojumā piešķīra ģenerālmajora dienesta pakāpi.

Ar latviešu režisora Edvīna Šnores veidoto dokumentālo filmu „Padomju stāsts” (The Soviet Story) Polijas galvaspilsētā Varšavā atklāta dokumentālo filmu skate „Katiņas pēdas”. Skati organizē Polijas Nacionālās piemiņas institūts, kuŗa vadītājs Janušs Kurtika traģiski gāja bojā Polijas prezidenta lidmašīnas katastrofā Smoļenskas militārajā lidlaukā.

No varas atstādīnātā Kirgizstānas prezidenta Kurmanbeka Bakijeva dēls Maksims Bakijevs bija ieradies Latvijā. Pēc plašsaziņas līdzekļu sniegtās informācijas M. Bakijevs ir līdzpašnieks vairākos uzņēmumos. Piecas dienas vēlāk Bakijevs Latviju pametis.

Valsts prezidents Valdis Zatlers ar kundzi Lilitu Zatleri, viesojoties Tērvetē, kļuvuši par turienes zirgaudzētavas ķēvītes Rešlijas krustvecākiem. Ķēvītei tika uzdāvināts liels grozs ar burkāniem un āboliem.

Kopš 15. aprīļa vakara, kad tika apturēta aviosatiksmē Latvijas gaisa telpā, daudzi Latvijas iedzīvotāji tika iesprostoti citu valstu lidostās, kā arī no Latvijas nevarēja doties aktuālajos braucienos. Uz ASV komandējumā paredzētajā laikā netika arī laikrakstu Laiks un Brīvā Latvija galvenā redaktore Ligita Kovtuna. Gaisa satiksmi no Latvijas bija paredzēts atjaunot 22. aprīlī.

Pasaules aviosabiedrības vulkāna izvirduma izraisīto gaisa satiksmes traucējumu dēļ cieš miljoniem lielus zaudējumus. Preses konferencē airBaltic prezidents un izpilddirektors Bertolts Fliks paziņoja - AS Air Baltic Corporation (airBaltic) līdz 20. aprīlim atcēlis 750 lidojumus, un tas ir skāris 40 000 pasažieru. Aviosabiedrības aptuvenie zaudējumi ir viens miljons latu. Fliks arī uzsvēra, ka kompensāciju no valsts neprasis, bet vēlētos atbildīgāku eirokontroles rīcību. Starptautiskās lidostas Rīga negūtie ienākumi, provizoriski aplēsti, pēc lidostas preses sekretāra Mārtiņa Langrāta sniegtās informācijas līdz 21. aprīlim bija sasnieguši 190 000 latu. Četru dienu laikā visā Eiropā atcelti 63 000 lidojumu.

LETA
nacionālā ziņu aģentūra

Sāc ritu ar Preses apskatu!

- ◀ Latvijas preses publikāciju anotācijas
- ◀ jaunākās valūtas un laika ziņas
- ◀ nozīmīgākie dienas notikumi
- ◀ šodienas jubilāri

Apskatu Jums izdevīgā veidā - internetā vai e-pastā piegādāsim katru darba dienu līdz plkst. 9:00

Vairāk par pakalpojumu vari uzzināt: www.leta.lv
LETA, tālr.: +371 67222509, e-pasts: marketing@leta.lv

LAIKU UN VIETU MIJĀS

Okrutny los. Nežēlīgs liktenis

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Poliju piemeklējis nežēlīgs liktenis. Kā tas, kas notika 2010. gada 10. aprīlī, varēja notikt? Vai prezidents Lechs Kačiņskis lika

nosēties kara lidlaukā *Severnij* un nelidot uz Maskavu vai Minsku, jo gribēja par katru cenu paspēt, ierasties piemiņas sarakstos? Kāpēc krievu dispečeri nevarēja ar poļu lidotājiem sazināties angļiski, kā pieņemts visā pasaulē? Izrādās, ka poļu lidotāju krievu valoda bijusi uz goda... Tā-tad tā nebija nesaprašanāsvainā. Unsavvērestības teorija, manuprāt, atkrīt kaut vai tāpēc, ka Lecham Kačiņskim nebija izredžu uzvarēt rudenī paredzētajās prezidenta vēlēšanās, uz otru prezidentūru viņš nevarēja cerēt – tāpat kālab viņš būtu novācams?

Tai sestdienas rītā gāja bojā mūsdienu Polijas vadošais virsslānis – ceļā uz Katiņu, kur Staļins un Berija pirms 70 gadiem lika likvidēt tālāka Polijas eliti – virsniekus reizē ar NKVD lamātās nokļuvušajiem “sociāli bīstamajiem elementiem”.

Savā grāmatā *Na nieludzkiej ziemi* (Necilvēcīgajā zemē) Jūzefs Čapskis (*Czapysky*) apraksta, kas viņš 1941./1942. gadmijā Polijas trim-

das valdības vadītāja Vladislava Sikorskā uzdevumā vēltīgi pūlējies Maskavā un Kuibiševā uzzināt, kur palikuši tūkstošiem poļu virsnieku. Staļins un Berija ar grūtībām *izdabūja caur zobiem*, ka šiem virsniekiem droši vien (!) esot izdevies no ledainās Kolimas bēgt uz Mandžūriju – ziemeļaustrumu Ķīnu, kas tai laikā bija Japānas protektorāts. Tā bija atklāta nīrgāšanās.

Skatos Lielvācijas propagandas žurnāla *Signal* 1943. gada otro jūnija numuru: četrās lielformāta lapusēs bildes ar tekstu – *Dokument Katyn. Opfer der Sowjets*.

Turpat reproducēts starptautiskās komisijas protokols, ko 1943. gada 30. aprīlī Smoļenskā parakstīja 12 ekspertu komisijas locekļi – no Beļģijas, Bulgārijas, Dānijas, Somijas, Itālijas, Chorvātijas, Holandes, Čehijas/Morāvijas “protektorāta”, Rumānijas, **neitrālās Šveices**, Slovaķijas un Ungārijas.

Vladislavs Sikorskis prasīja paskaidrojumu no Maskavas, Kremļa “ar putām uz lūpām” sarāva jebkādu sakarus ar Polijas trimdas valdību, un, kad Sikorskis kļuva pārāk uzstājīgs, viņš 1943. gada 4. jūlijā gāja bojā, viņa lidmašīnai nogāzoties Vidusjūrā pie Gibraltāra. Liktenis?

Kad PSRS karaspēks atguva Smoļensku, Kremlis sastīdēja “savu” komisiju, kas nēmas “pierādīt”, ka poļu karagūstekņus, kuŗus nepagūva evakuēt uz aizmuguri, nošāvuši vācieši.

Šo, var teikt, no gaisa grābto apgalvojumu Padomju Savienība uzturēja spēkā līdz pat Gorbačovā valdīšanas sākumam.

1969. gada beigās Brežņevs ķērās pie jauna stīka: Baltkrievijā uzcēla grandiozu memoriālu sādžā, kuŗas nosaukums – Čatiņa fonētiski atgādina Katiņu. Turp sāka vest delegācijas no rietumvalstīm – sak, te hitlerieši plosījās, nodedzinot mājas kopā ar tajās sadzītajiem zemniekiem. Tā bija taisnība, bet Čatiņa tomēr nebija Katiņa, un pēc PSRS sabrukuma noskaidrojās, ka tur šāvuši un dedzinājuši nevis vācu vērsmachta zaldāti, bet ukraiņu palīgpolicijas viri...

Krievijai ar poļiem ir seni rēķini. Mūsdienu lielkrievu šovinisti vēl arvien nespēj ne aizmirst, ne piedot, ka akurāt pirms četriem gadsimtiem – 1610. gadā **poļi bija Maskavā** un iesēdināja “savu cilvēku” Krievzemes cara tronī.

Poļi savukārt nav aizmirsuši sava valstiskuma boja eju 18. gadsimta nogalē, kad no 1772. līdz 1795. ga-

dam notika *trīs dalīšanas* un lauvas tiesu sagrāba Krievija.

Poļi diviem lāgiem – 1830. un 1863. gadā – sacēlās, un par otro no šiem dumpjiem man neilgi pirms kara pastāstīja vectēvs: kad viņš bijis pirmziemnieks, caur Pumpjanu miestu, kur mīta viņa ģimene, jāšus drāzušies nemiernieki, zobenus vicinot...

Kaut gan pirmais čekas vadītājs bija polis Felikss Dzeržinskis, Staļins poļus īpaši necieta. Keizarkariskās Vācijas kapitulācijai un Polijas neatkarības atjaunošanai 1918. gada novembrī sekoja karš starp Poliju un padomju Krieviju, un 1920. gada augustā sarkanarmija Varšavas pievārtē cieta kaunpilnu sakāvi. Sarkanaiss komandieris – polis Tučačevskis vainoja Staļinu, kas nebija steigdzies viņam palīgā ar saviem pulkiem no Lvovas frontes dienvidos.

Staļinam nācās “norīt krupi”. Taču viņš nepiedeva Sikorskim, kas bija viens no “Varšavas brīnuma” varoņiem, un arī sāncensim Tučačevskim atriebās, likdams to nošaut “lielās tīrīšanas” gaitā. 1938. gadā Staļins organizēja ne tikai t.s. latviešu akciju, bet arī daudz vērienīgāku izrēķināšanos ar Padomju Savienībā mītošajiem poļiem: starp kādiem 100 000 šīs akcijas upuriem bija pazīstamais padomju rakstnieks Bruno Jasenskis. Pie reizes Staļins oficiāli likvidēja Polijas komunistisko partiju,

jo tā esot “trockistiski saindēta”.

Atliek vēl atcerēties 1944. gada augustu un septembri, kad padomju karaspēks, apstādamies Vislas austrumkrastā, bezdarbīgi vēroja, kā Varšavā noasiņo poļu bruņotās sacelšanās dalībnieki, kas bija uzticīgi savai leģitīmajai valdībai Londonā.

Zīmīgi un skumji, ka 2010. gada 10. aprīlī aviokatastrofā bojā gājušo vidū bija arī Rišards Kačarovskis (*Kaczarowski*), pēdējais Polijas prezidents Londonas trimdā, kuŗš 1990. gada 22. decembrī nodeva savas pilnvaras, zizli un zīmogu tikko ievēlētajam atjaunotās demokrātiskās Polijas prezidentam Lecham Valensam.

Vēl viens 2010. gada 10. aprīļa traģiskais aspekts.

Un tam bija jānotiek – likteņa pirksts? – taisni tad, kad abu valstu premjēri ministri – Donalds Tusks un Vladimirs Putins bija vienojušies atšķirt jaunu lappusi Polijas un Krievijas, poļu un krievu attiecībās.

Ir datumi, kas uzdzēn trīsas. 1914. gada 28. jūnijs, kad Sarajevā tika nošauts Austroungārijas troņmantnieks Francis Ferdinands. 1963. gada 22. novembris, kad Dallasā tika nošauts Džons Fitcdžeralds Kennedyjs. 2001. gada 11. septembris, kad Ņujorkā sagruva Dvīņu torņi. Un 2010. gada 10. aprīlis, kam, ļoti gribas cerēt, nebūs **liktenīgas** sekas.

Franks Gordons

Jau atkal

Dzīvē daudz kas ir tāds, ar ko varam rēķināties bez jebkādam šaubām. Saule vienmēr ausīs austrumos un rietēs rietumos. Latvijas Republikas Neatkarības diena vienmēr būs 18. novembrī. Burts „a” alfabētā vienmēr būs pirms burta „b”. Un katru reizi, kad Latvijas Republikas Saeimas „gudrās galvas” balsos slepeni, tās nobalsos nepareizi. Tas bija redzams 2007. gadā, kad, slepenā balsojumā Valsts prezidenta amatā ievēlējot Valdi Zatleru, deputāti leģitīmēja nodokļu nemaksāšanu. Tas bija redzams tad, kad Satversmes tiesā viņi iebalvoja cilvēkus ar minimālu (maigi teikts) izpratni par konstitucionāliem jautājumiem. Tas bija redzams tad, kad viņi noraidīja tiesneša Māra Viganta kandidātūru Augstākās tiesas tiesneša amatam. Un tas bija redzams 15. aprīlī, kad, gan ar minimālu balsu pārsvaru, deputāti tomēr noraidīja Latvijas ģenerālprokurora Jāņa Maiziša kandidātūru uz trešo piecu gadu termiņu. Par viņu balsoja 45, pret – 47 deputāti.

Iemesli šādam balsojumam nav ar uguni jāmeklē. Ģenerālprokurātūra ir itin neērta iestāde tiem politiskā procesa dalībniekiem, kuŗi pēdējo 20 gadu laikā ir ieraduši rosīties aizkulisēs, pa pusei likumīgi vai pagalam nelikumīgi, ar kukuļdošanas, kukuļņemšanas, naudas atmazgāšanas un citu nedarbu „palīdzību”. Sevišķi tas sakāms par Ventpils *bosu* Aivaru Lembergu, kam prokurori inkriminējuši ļoti daudz grēku, piedevām juridisku palīdzību šī cilvēka naudas un varas tikla atšķetināšanā Ģenerālprokurātūra ir pieprasījusi teju vai

desmit pasaules valstīs. Kādu brīdi pēc Saeimas balsojuma Lembergs dižojās, ka viņam „kā politiķim” esot „izdevīgs tāds ģenerālprokurors, kuŗš, politisku un karjēras interešu vadīts, izvērza man apsūdzības, kas pēc tam sabrūk kā kārsu namiņš”. Nu, laikam patiešām jauki, ka cilvēkam tas ir „izdevīgi”, un slikti, ka tagad šis „izdevīgais” ģenerālprokurors ir padzīts. Taču pietiekami daudziem citiem Latvijas iedzīvotājiem notikušais nemaz tik jauks nevar likties.

Jo pirmām kārtām ir nepārprotami skaidrs, ka Latvijas Republikas likumdošanas iestādē ir gandrīz ducis deputātu, kuŗi itin vienkārši un prasti meloja. Laikraksta *Diena* Saeimas korespondente Ināra Egle pēc balsojuma aptaujāja deputātus, un sanāca gluži kā ar slaveno Leņiņa baļķi, par kuŗu stiepējiem pēc padomju valsts dibinātāja nāves pie-teicās krietni daudz lielāks skaits cilvēku, nekā pie viena baļķa vispār varētu tikt klāt. Aptaujā tie 58 deputāti apgalvoja, ka ir balsojuši par Maiziša kandidātūru. Citiem vārdiem sakot, vismaz 11 no viņiem meloja. Par to, ka ir balsojuši pret, savukārt atzinās tikai divi deputāti. Visi pārējie žurnālistei vai nu atrauca, ka balsojums ir bijis slepens, tāpēc ne viņai, ne sabiedrībai nav nekādu tiesību zināt, kā nodokļu maksātāju atalgotais „tautas kalps” ir spriedis (komponists un profesionālais igņa Imants Kalniņš: „Vai jums nav zināms, ka tas bija aizklātais balsojums?”), vai arī viņa tos nevarēja sameklēt. Taču teorētisko „par” balsotāju Maiziša gadījumā bija krietni vairāk nekā īsto.

Te nu mūsu likumdevējs sevi atklāja visā iespējamā krāšņumā. Pirms balsošanas par pašu Maiziti

deputāti sprieda, vai vēlēšanās izmantot elektronisko balsošanas sistēmu vai tomēr individuālas vēlēšanu zīmes. Par to, ka jāizmanto vēlēšanu zīmes, nobalsoja 58 deputāti, tostarp visa „Tautas” partijas, *zaļo zemnieku* un Latvijas Pirmās partijas/*Latvijas ceļa* (LPP/LC) frakcija. Tieši tur, visticamāk ir meklējami tie deputāti, kuŗi balsošanas kastītē iemeta noraidījumu un pēc tam ar nevainīgu jēru izteiksmi ģimī apgalvoja, ka ir balsojuši „par”.

Nevienam jau nav noslēpums, ka nepatikšanas Ģenerālprokurātūra un visa likumu aizsardzības sistēma ir radījusi ne jau tikai Lembergam, bet arī daudziem citiem politiķiem. „Tautas” partija un LPP/LC tiek tiesātas par to, ka pirms iepriekšējam Saeimas vēlēšanām 2006. gadā tās krasi un vulgāri pārkāpa noteikumus par partiju un to kampaņu financēšanu. „Tautas” partijas dibinātāja Andra Šķēles tuvi domubiedri ir apsūdzēti saistībā ar digitālās televīzijas ieviešanu mūsu valstī (pat to mūsu republika nav varējusi izdarīt bez skandala). Arī Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas kukuļdošanas skandalā ir iesaistīta vismaz viena persona, kas reiz bijusi pat ļoti dāsna „Tautas” partijas financētāja.

Politikāni mūsu valstī paši nespēj sevi atbrīvot no situācijas, kuŗā viņi rīkojas *šmucīgi*, un tāpēc ir spiesti dzīvot ar cerību, ka neviens to nepamanīs. Nu jau ir pavisam skaidrs, ka pagājušā gadsimta 90. gados tā dēvētās Ventpils intereses Saeimas deputātiem maksājušas pietiekami konkrētus un dāsnus kukuļus. Ir nepārprotami zināms, ka pēc 2005. gada pašvaldību vēlēšanām Andris Šķēle un LPP/LC vadītājs Ainārs Šlesers telefoniski pārrunājuši Jūrmalas domes deputāta piekukuļošanu, lai ievēlētu „pareizo” pilsētas

galvu. Nevienam nerodas nekādi jautājumi par to, kas politiski bija pie varas Rīgas domē brīdī, kad kukuļi tika maksāti par celtniecības atļaujām. Pirms pāris nedēļām autobūves gigants *Daimler* atzinās, ka kukuļi ir maksāti daudzās valstīs, tostarp Latvijā.

Tāpēc jau politikā ir tik ļoti histēriska vēlme atbrīvoties no visa un jebkā, kas iespējina gaismu tumšajos politikas postīšos. Jau pirms kāda laiciņa politikāņiem izdevās uz baltiem diegiem šūta pamata atbrīvoties no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) vadītāja Alekseja Loskutova un pēc tam mēnešiem ilgi izlikties, ka tiek rīkots „konkurss”, pirms amatā iecēla cilvēku, par kuŗu pat vislielākie KNAB *fani* ir spiesti atzīt, ka viņa vadības laikā biroja darbība ir krietni pieklususi. Politikāņu izmisīgā vēlme nodrošināt, lai sabiedrība neko neuzzinātu par viņu grēkiem un nedarbiem, ir redzama arī visai aktīvajā nevalsts organizāciju apkarošanā, īpaši vērosoties pret starptautiskās pretkorupcijas organizācijas *Transparency International* nodaļu Latvijā. Valsts kontrole pēdējo gadu laikā ar citu pēc citas ir nākusi klajā ar nosodītājam revīzijām, un attiecīgās valsts instances gandrīz bez izņēmuma to ir pasūtījušas trīs mājas lāk.

Protams, Ģenerālprokurātūra nav viens vienīgs Maizītis. Lembergs un viņam līdzīgie lai necer – tāpēc, ka 15. aprīlī liels bars „gudro galvu” kārtējo reizi nodemonstrēja, ka naudas maisu intereses Latvijā joprojām gūst pārsvaru pār sabiedrības interesēm, prokurātūras darbs ņems un apstāsies. Taču jebkuŗas iestādes darbu traucē neskaidrība. Tā tas bija ar KNAB daudzajos mēnešos, kad Ivara Godmaņa valdība pāniski centās atrast pelēcību,

turklāt pārliecinot sabiedrību, ka tiek rīkots pats godīgākais konkurss, kādu vien var iedomāties. Tā tas būs arī ar Ģenerālprokurātūru, ja tai kādu laiku būs jāpaliek bez vadītāja (J. Maiziša amata termiņš beidzas 11. maijā; ja Saeima līdz tam nebūs atradusi jaunu ģenerālprokuroru, amata pienākumu veikšanu uzņemsies viens no trim Ģenerālprokurātūras virsprokuroriem).

Manuprāt, Augstākās tiesas priekšsēdim J. Maizītis būtu jāizvirza vēlreiz, lai pārliecinātos, ka politiskā konjunktūra tomēr neņems virsroku pār veselo saprātu un, jā, arī pār politikas godīgumu un tiesiskumu. Ja „gudrās galvas” Maizīti noraidīs vēlreiz, tad tikpat labi prokurātūru var atstāt bez vadītāja visu nākamo pusgadu, līdz notiks nākamās Saeimas vēlēšanas un, iespējams, sabiedrībai izdosies atbrīvoties no šaubīgās kompanijas, kas tur darbojas patlaban. Jo viens gan ir skaidrs – diez vai kāds, kam patiešām ir nepieciešams kvalifikācijas un zināšanas, lai kļūtu par atjaunotās Latvijas tikai trešo ģenerālprokuroru, piekritis sevis izvirzīšanai, zinot, ka viņu vērtēs tā pati kliķe, kas patlaban apdzīvo Saeimas namu Jekaba ielā.

Žēl, ka Latvijas pārvaldes iekārta ir tāda, kāda tā ir. Žēl, ka mūsu valsti pārvalda krietni daudz cilvēku, kuŗiem absolūti vienaldzīgi ir tādi jēdzieni kā tiesiskums, godīgums, atklātība, cilvēka tiesības. Jā, var jau teikt – katra sabiedrība dabū tādu valdību, kādu tā ir pelnījusi, un, tā kā 2006. gadā toreizējā valdošā kliķe tika ievēlota vismaz daļēji tāpēc, ka sabiedrība izvēlējās neievērot notiekošo lielo krāpšanos, – laikam jau tam var arī piekrist. Taču žēl ir tik un tā.

Kārlis Streips

Lai latvieši turētos stipri!

Ar Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā priekšsēdi, mūziķi Liliju Zobenu sarunājas Ligita Kovtuna

Bija 1990. gads, kad Rīgā, Mežaparka Lielajā estrādē, tu - virsdiriģente no trimdas, no Anglijas - diriģēji Dziesmu svētku kopkori. Tavs foto – tērpusies tautastērpā ar sievas lakatu – apceļojis arī fotoizstādes. Vai atceries, kuŗu dziesmu diriģēji?

Jāņa Kalniņa „Kuŗš putniņš dzied tik koši...”. 1993. gadā man bija laime diriģēt Alberta Jēruma „Ej, saulīte, drīz pie Dieva”-dziesmu, kuŗā izteikts viss, ko mēs, latvieši trimdā, esam izjutuši un izdzīvojam vēl joprojām. To brīdi nekad neaizmirsīšu, šo dziesmu pirmo publika prasīja atkārtot. Pēc tam lielā koŗa priekšā biju arī 1998. gadā ar Paula Dambja „Vakars nāca”, un tie ir patiešām neaizmirstami brīži.

Kāds it tavs - Halifaksā dzimušas latviešu meitenes ceļš uz mūziku? Vai vecāki to ielikuši šūpulī?

Mans tētis un māmiņa nevarēja noturēt meldiju, taču vecmāmiņa Pauline esot bijusi liela dziedātāja. Acimredzot tā mūzicēšana sākās ar to, ka krustmāte man uzdāvināja bērnu spēļu klavierītes. Tas laikam pamodināja manas mūzikālās dotības, vispirms tieši pie klavierēm, tad pusaudzes gados Mančesteras Karaliskās mūzikas kolledžas jauniešu nodaļā, kur mācījās čella spēli, turklāt saņēmu stipendiju, un vecākiem nebija jāmaksā par manām studijām. Vēlāk iestājos Londonas universitātes King's College mūzikas fakultātē.

Kā kļuvi par koŗdiriģenti?

Uz to mani pamudināja Alberts Jērums. Reiz viņš teica – tev ir mūzikālā dzirde, bals, mūzikas mīlestība. Iemāci Londonas korim kādu dziesmu! Tā nu 1976. gadā tas arī sākās. Tolaik Londonas koris bija ļoti spēcīgs, tajā vēl dziedāja pat bijušie koristi no Reitera koŗa. Atbildība liela! Jērums sēdēja otrajos basos un uz manu žestos izteikto jautājumu tāpat atbildēja - tu taču esi diriģente!

No Alberta Jēruma iemācījos ne tikai diriģēšanu, bet arī latviešu mūzikas terminoloģiju. Viņš mani iepazīstināja ar plašāku latviešu mūzikas pasauli, un par to esmu viņam bezgala pateicīga. Viņa dziesmas, kā korim, tā solo, man vienmēr bijušas īpaši tuvas.

Vispār varu teikt, ka mūzika manā dzīvē ir pavērusi daudzas durvis, tā ir iemācījusi mani iedziļināties garīgā pasaulē, „aizvedusi” arī īstā pasaulē – pēc Gotlandes dziesmu svētkiem saņēmu ielūgumus koncertēt Amerikā, Kanadā, Austrālijā un citur.

Apģūstot mūziku, tu arī saticu savu vīru Lesliju...

Jā, mēs iepazīnāmies Londonā, studējot universitātē. Leslija instruments ir klavieres, bet viņa stiprā puse ir mūzikas administrācija. Viņa pirmais pilna laika darbs bija Guildhalls mūzikas un drāmas akadēmijā (Guildhall School of Music and Drama) mūzikas direktora amatā, pēc tam viņš darbojās izdev-

niecībā Novello. Arī tagad Leslija darbs ir saistīts ar mūzikas izdevniecību, pie ABRSM (Associated Board of the Royal Schools of Music), kas arī sagatavo mūzikas pārbaudes visiem instrumentiem visās pakāpēs.

Ko teica tavi latviskie vecāki, kad izvēlējies angļu vīru?

Viņi teica – labāk labs angļis nekā slikts latvietis! Tikai – kāpēc ar bārdu? Es liku pretim „argumentus” – bet visi latviešu dižvīri taču ir ar bārdu. Pūpurs, Vītols... Nopietni runājot, Leslijs ir pilnīgi iekļāvies latviešu vidē, un, kad piedzima meitas, abi kopā nolēmām – mūsu bērniem jāmacās runāt latviski. Vēl vairāk – kad gaidīju piedzimstam Andriņu (pirmo meitu Andru – L. K.), Leslijs stājās mana koŗa priekšā un diriģēja.

Jums ir izaugušas divas talantīgas, mūzikāli apdāvinātas meitas – Linīte un Andra, kuŗas jo bieži koncertē latviešu sarīkojumos.

Tas, ka viņas aizgāja mūzikā, ir gluži dabiski – mājās vienmēr ir skanējusi dažādu žanru mūzika - latviešu un pasaules, mamma dzied, tētis spēlē, mūziķa ir ģimenes kopīgā interese un nodarbošanās. Mēs neko neuzspiedām.

Atceros, kā Andra nolēma apģūt čellu: latviešu skolas draudzene Laura spēlēja čellu. Kādā svētdienā Andra itin vienkārši piespieda mani izvilkt instrumentu, to uzskāņot. Un, kad paņēma rokās lociņu, man nekas nebija jāmacā – lociņš iegūla rociņā pavisam dabiski.

No kreisās: Andra, Leslijs, Lilija, Linīte

Linīte savukārt trīs gadu vecumā bija nodomājusi mācīties trombonu – visu, kas bija pa rokai, salika „taurītē” un staigāja pa māju „taurēdama”. Taču – trombona mācīšanos drīkst sākt tikai tad, kad bērnam izšķīlušies īstie zobi. Tikmēr sāka apģūt vijoles spēli. Jāteic, Linītei viss padodas ļoti viegli, un laikam tāpēc arī drīz vien rodas interese pēc jauna izaicinājuma. Šobrīd aktuāla ir dziedāšana ģitāras pavadījumā. Abas meitas arī raksta dziesmas.

„Es skaidri jūtu – esmu latviete, šai tautai es piederu, un tā mani ir izveidojusi par to, kas esmu,” saka Lilija Zobena

Nekad neko neesam meitām uzspieduši, un arī piedalīšanās latviešu sarīkojumos bija viņu pašu izvēle.

Tu joprojām vadi Londonas latviešu kori. Cik tajā ir dziedātāju?

Uz aizvadīto mēģinājumu bija ieradušies 22 dziedātāji, galvenokārt jauniebraucēji un kādi pieci seši „vecie trimdiši”. „Ziedu laikos” Londonas kori bija 50 – 60 dziedātāju, bet „plānajos gados”, kad remontēja Londonas Latviešu namu, notika paaudzū nomaiņa, daži pārceļušies uz dzīvi „Straumēnos”, vairāki aizģājuši pa skuju ceļu, un tā mēdza gadīties, ka uz

starp jauniebraucējiem dzied viens „vecās trimdas” vīrs.

Varbūt tieši koŗi būs tie, kas apvienos „jauno” trimdu ar „vecu”?

Jā! – agrāk vai vēlāk – stiprās latviešu asinis ierunājas! Atminos kādu nakti pēc kāzām „Straumēnos” – latviski „nikām”, jau nāca rīts, un pēkšņi kāds iedziedājās „Jāniņš sēdēj kalniņā...”, un nākamajos pantos raisījās jauni vārdi vecās tautasdziesmas skaņās, un iznāca varēna apdziedāšanās. Klausījos un domāju – kā gan tas notiek, ka Anglijā dzimuši „trimdiši”, pilsētas bērni, vienā vecā melodijā dzied divrindes savā senču

priekšzīme. Tētis Latvijā bija skolots jurists, Daugavpils apgabaltiesas tiesnesis. Mana māmiņa bija studējusi valodas. Nonācis Halifaksā, kur piedzimu, tētis strādāja fabrikā, bija vienkāršs strādnieks, bet nekad nesūkstījās par savu likteni. Gluži pretēji – teica: „Paldies Dievam, es varu pabarot savu bērnu un uzturēt ģimeni!” Viņš bija Daugavas Vanagu Halifaksas nodaļas priekšsēdis, arī sekretārs un, ja vajadzēja, stāvēja arī aiz bāra letes. Lai gan pati Daugavas Vanagos iestājos tikai pag. gs. 90. gados, vienmēr biju klāt viņu rosībās un dzīvē, ģāju uz valsts svētku sarīkojumiem, klausījos, ko runā autoritātes – sūtnis Kārlis Zariņš un citi. Māte vairākus gadus Halifaksā vadīja latviešu skolu. Vecāku sabiedriskā rosība man bija priekšzīme. Es skaidri apzinājos, cik daudz man ir dots, – krietni vecāki, labs vīrs, talantīgi bērni, māja, darbs, ko mīlu. Man taču jādod atpakaļ! Vecāku princips vienmēr bija – domā par citiem, pēc tam par sevi, un to es stingri ievēroju. Darīt pašai – tas arī bija motīvs iesaistīties sabiedriskajā darbā. Palīdzēt citiem, lai citi savukārt palīdzētu tālāk. Darbojoties LNPL, par galveno uzdevumu uzskatu veidot un nostiprināt latviešu sabiedrību Apvienotā Karalistē, iesaistot tajā jauniebraukušos tautiešus un palīdzot viņiem atrast kopīgu ceļu ar tā saukto veco trimdu – ar padomu, ar finansiālu palīdzību, bet neko neuzspiežot, tikai motīvējot un ieinteresējot.

Kādas ir LNPL prioritātes?

Kā jau minēju, galvenais ir atbalstīt šo „jauno trimdu”. Apzināt jaunizveidojušās latviešu kopienas, sniegt tām palīdzīgu roku, stiprināt apziņu, ka viņi nav pamesti likteņa varā. Skat, ka tieši viņi, šobrīd Anglijā dzīvojošie latvieši, kuŗu skaits jau sniedzas desmitos tūkstošos, būs tie, kas turpmāk saglabās latviešu struktūras prom no dzimtenes. Un šādas ierosmes jau veidojas Mansfildā, Pīterborovā, Kentā, Bostonā un citur.

Ar to cieši saistīts ir darbs mājaslapas „atdzīvināšanā”, lai dotu iespēju latviešiem saziņāties un izplatīt informāciju.

Un, protams, neaizmirst „vecu trimdu”. Kamēr vien būs cilvēki, kam ir svarīgi satikties, piemēram, Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā un citos, mēs tos rīkosim. Ik gadu esam atbalstījuši un turpmāk atbalstīsim *Brīvo Latviju*, šo „vecās trimdas” dzīves „barometru”.

Šobrīd gatavojamies LNPL 60 gadu svinībām, kas notiks novembrī. Mūsu plānos ir gan Koŗu dienas jūlijā, gan Kokļu dienas septembrī, gan nedēļas nogales, kas veltītas latviešu valodai, literatūrai, dzejai. Gatavojam arī to jauno mākslinieku izstādi, kuŗi izauguši Anglijā.

Atrast ceļu citam pie cita – tāds ir mūsu darbības galvenais uzdevums. Un tad latvieši turēsies stipri.

Foto: G. Janaitis

valodā?!

Šo īpašo saikni ar senču paaudzēm sajūtu vienmēr, kad dziedu tautasdziesmas un kad dzirdu dziedam mūsu meitas. Skaidri jūtu – esmu latviete, šai tautai es piederu, un tā mani ir izveidojusi par to, kas esmu.

Tu esi kļuvusi arī par atbildīgu Anglijas latviešu sabiedrisko darbinieci – vadi LNPL, iepriekš vadīji tās Kultūras nozari. Kā tas notika?

Tas ir ceļš, uz kuŗu mani gluži dabiski virzīja manu vecāku

Anita Liepa

(Turpinājums no Laiks Nr. 16)

Turpmākā gada garumā šī uzņēmuma pētīšana man kļūs par apsēstību. Lai beidzot noskaidrotu tumšo kāpņu atrašanās vietu, zīmēšu dažādus kāpņu telpas plānojuma variantus un meklēšu iespēju kaut vai uz stundu vēlreiz nokļūt Flensburgā. Zvanišu draugiem, rakstiņu skolasbiedriem, tiem, kas Anglijā, kas Amerikā, aicināšu satīties Flensburgā. Vēlīgas pūles. Kāds atbildēs ar pretjautājumu: „Kādēļ tev jāzina, kur ir tās kāpnes?” Nespēšu paskaidrot, tikai zinu, ka man noteikti, katrā ziņā tās vēlreiz jāredz un vēlreiz jāizstaigā visas celles, lai kāda ekspozīcija tur izvietota. Bet tad nāks notikumi, kas jebkādu ceļojumu tuvākajā laikā vērtīs neiespējamus. Apmātība pieklusis, cerība paliks.

Pagalma pusē, kur agrāk slējās briekšu kaudzes, zaļš, līdzens, dzelteniem ziedīņiem piekaisīts zāliens. Tumšajos rudens un ziemas vakaros, pēc darba ejot mājup, no lielās kaudzes pagrābu un iestūķēju savā vecajā portfeli trīs četras briketes. Čuguna krāsniņas siltums bija par vāju, lai izkausētu ledu barakas istabas stūrī, bet nosalt tomēr neļāva. Atceros Vecgada vakaru, kad, garām ejot, ieraudzīju mūsu Martu kraujam briketes ķerrā un piekrauto ķerru stumjam uz mūsu nometnes puši - līdz tai bija krietnas pusstundas gājiens. Mājās pārņākusi, redzēju, ka ķerra iztukšota priekšnamā pie mūsu istabas durvīm. Šo epizodu, izmantotu garstāstā „Kā nēdrie būsi”, kāda Latvijas kritiķe nodēvēja par sakonstruētu, neiespējamu, dzīves patiesībai neatbilstīgu, vācu sievietei nemūžam tā nerikotos. Īstu vācu sievieti laukos uzaugusi filoloģe diez vai kādreiz redzējusi, klusībā nosminēju. Stāsts nepatika arī maniem studiju biedriem, turpre-

Dāvana Flensburgas noskaņas

tim ārzemju latviešu - kādreizējo flensburgiešu vērtējums bija atzīnīgs.

Zāliena malā nosūbējusi vara skulptūra, tik zaļa, it kā simt gadu gulējusi jūras dibenā. Drukns zvejnieks ar nosliktu vai tikai samaņu zaudējušu meiteni uz rokām. Uz granīta pamatnes nekāda uzraksta. Žēl, gribētos par šo lielisko darbu ko tuvāk uzzināt, bet nav kam pajautāt. Viņpus ceļņa daži strādnieki grāvi maina caurules. Kad grasos zvejnieku un meiteni nofotografēt, vīri, skaļi zirgodamies, rokas mētādami, svešā valodā man kaut ko uzsauca. Vācu valoda tā nav.

Garenajā laukumā starp pagalmu un veco kapsētu uzradusies ainavā neiederīga spēkratu darbnīca. Jaunais laiks ievieš savas

Flensburga. Mākslas galerijas vestibils

korrektīvas... Senāk labi pārredzamā deviņpadsmitā gadsimta kapsēta, kokiem stiepjoties garumā, atgādina mežu. Baltā, apaļā kapliča kapsētas galā joprojām savā vietā, tikai tai aizmūrētas ažiurās metalla durvis. Varbūt ta-

gad no ielas puses ir citas.

Kaut kas no laimes mazliet

Dabas mūzeja pusē kāpņu vietā no kalna lejup ved slīps, līdzeni bruģēts celiņš. Līdz viesnīcas istabas atbrīvošanai atlikusi stunda. Par maz, lai nokļūtu Marienhelcungā un aizstaigātu līdz lielajai kapsētai. Šo stundu gribu mierīgi pasēdēt ceļņa malā uz sola, no kuŗa Mūzeju kalna pakājē redzama piecu ķēniņu strūklaka. Tai droši vien ir cits nosaukums, bet manis dotais būtu īsti piemērots, jo piecas mutes, no kuŗām šļācas ūdens, ir kronētu valdnieku sejās ar atšķirīgu rasu vaibstiem. Paveŗas skats arī uz Vecpilsētas šķērsielu un Fjorda otru krastu, kur pretējās augstienes virsotnē pie tramvaja pieturas reiz bija soliņš, līdzīgs šim, uz kuŗa apstētos.

1947. gada pavasarī mūsu klases izlaiduma vakars ieilga līdz vēlai stundai. Īsti nezinot, vai pēdējais tramvajs jau aizgājis, mēs, trollzēji, mājup devāmies kājām, un mirvikiēši nāca mūs pavadīt. Nogājuši pāris pieturu, piemētamies uz sola un, naksnīgās ainavas apburti, priecājāmies par ugunīm Fjorda otrā krastā. Namu loģi, četrus kuŗa gadus snauduši melnu pārklāju aizsegtām acīm, nu mirdzēja tik spoži, it kā Vecpilsēta liksmotu mums līdz mūsu svētkos.

Šobrīd, pāri Fjordam raugoties, nāk prātā rindas no Pēterā Ērmaņa trimdas dzejoļu krājuma „Svešos kalnos”, ko 1946. gadā, tūlīt pēc laišanas klajā, apgāds „Ceļš” atsūtīja Irēnei no Vircburgas:

„Reiz bija” – sākas visas pasakas.
„Vai atceries?” – mēs sākām atmiņas.

Ak, draugi, mūsu skaistā pagātne

Ir pasakaini zaiga atcere...

Dzīve lielā saspīestībā aukstās barakās, neziņa par rītdienu, ilgas

Flensburga. Piecu ķēniņu strūklaka pie Mūzeju kalna

pēc mājām... Jā, bija, bija arī tas. Taču šodien, no augstā gadu kalna raugoties lejup, viss sliktais pārklājies ar zaļu patīnu, bet sūbējumam cauri spīd jaunības, draudzības, kopības gaisma, kas triju gadu garumā vērtā gaisas mūsu dienas.

Lai šī priekšpusdienas stunda pāiet atceres zīmē.

Mani klasesbiedri vairākumā dzīvoja Mīrvikā. Pēc Fruerlundas nometnes likvidēšanas mūs, bēģļus, pārcēla uz Trollzē nometni pilsētas Ziemeļu rajonā. Tur nokļuvām kopā ar Dzidru Dandzbergu, viņas jaunāko māsiņu Dailu un vēl dažiem latviešu pamatskolas un ģimnazijas audzēkņiem. Ģimnazijas 1947. gada izlaiduma klasē bijām deviņi skolēni. Mūsu skolotāju vidū tikai viena sieviete. Nopietnie vīri Dzidru ar uzslāvām nelutināja, bet algebras gala eksāmenā viņa visus pārsteidza ar tik spožām zināšanām, ka pat stingrais matemātiķis Vilsons, kas mēdza likt skopas atzīmes, di-

rektora klātbūtnē Dzidru uzlielēja: „Pārāka par visiem favorītiem.”

Nav palicis prātā, kuŗi no mirvikiēšiem pēc sarīkojuma nāca mūs pavadīt. Domās gribu pakāvēties pie visiem saviem klasesbiedriem.

Mūsu draudzība ar Irēni Šteinmani aizsākās Daugavpilī, Krišjāņa Valdemāra pamatskolā, turpinājās Daugavpilī, pēc tam Flensburgas-Mīrvikas ģimnazijā, vēŗot krāsainu manu jaunību. Bet to, ka Irēne kuŗa laikā un pirmajos pēckuŗa gados nodevusies dzejošanai, uzzināju tikai nesēn, kad viņa jau bija pārķāpusi aizsaules sliekšni. Varbūt to zināja vienīgi mūsu literatūras skolotājs, rakstnieks Pāvils Gruzna, ja viņu dēvēja par savu labāko skolnieci. Hektografētājā skolas žurnālā, ko Irēne ar dažu puīšu palīdzību izdeva, bija lasāmi mūsu - viņas skolasbiedru literārie mēģinājumi, bet pati savus dzejoļus viņa nepublicēja.

(Turpinājums sekos)

Dr. Dz. Svenne

Par ģimnaziju Bernsenē

Par Šmidchenu ir rakstījis A. Dravnieks kā par visspējīgāko mūsu matemātiķi. Būdams Rīgas 6. vidusskolas direktors, viņš Šmidchenu uzskatījis par pārāk krasu matemātiķi, bet, pasēdējis kādreiz Šmidchena stundā, pats bija sācis lietot viņa metodes. Tam varu tikai pievienoties. Matematika man nekad nav bijusi ne tieši mīļa, ne stiprā puse, bet Šmidchens tiešām mācēja to iemācīt – ar pedantisku neatlaidību, bet viņam varēja sekot, un tad priekšmets sāka arī patikt. Vēlākos pārbaudīšanas gados tas lieti noderēja.

Ernests Ābele bija jau pazīstams gleznotājs, grafiķis un grāmatu ilustrators, zīmēšanas un mākslas skolotājs. Viņa sieva Eleonora Ābele bija filoloģijas maģistre, latviešu valodas skolotāja. Mums jau bija pašiem puse skolotāju komplekta.

Mūsu nometnē dzīvoja viens no lielākiem latviešu vēsturniekiem – Vilis Biļķins ar kundzi, slavens senās kuŗšu, zemgaļu un sēļu vēstures pētnieks, kas rakstījis daudz grāmatu par viņu cīņām.

Mūsu ģimnaziju varējām izvei-

dot no divām klasēm - pirmās un trešās. Trešā klase bija tieši tā, kuŗas man vajadzēja. Pirmajā varēja sākt mācības mana māsa Jautrīte, kas jau Jelgavā bija nolikusi iestāšanās pārbaudījumu, pirms mūsu Jelgava tika nodezīnāta.

Mana skolas licība apliecina, ka **Bernsenes Latviešu ģimnazija** ir uzsākta 1945. gada 15. jūnijā. Tajā bija 1. un 3. klase. Mācības notika pēc reālģimnazijas programmas, bet klāt arī latīņu valoda. Tieši tāda programma bija arī manai vācu ģimnazijai.

Šmidchens bija direktors. Ernests Ābele kļuva mūsu trešās klases audzinātājs. Trešā klasē mēs bijām četri puisieši. Līdz ar mani, Induli Šmidchenu un Jāni Adamoviču mums pienāca klāt Ģenerālis. Viņa īstais vārds bija Jānis Kalniņš, bet nezīnu, nemaz, kad un uz kāda pamata viņš bija iesaukts par Ģenerāli, tomēr tāda vārdā mēs aizvien pēc tam viņu pazinām. Viņš arī bija bijis leģionārs, bet laikus atradis iespēju uz savu roku „privatizēties”. Droši vien palīdzēja tas, ka nometnē bija viņa tante.

Citi puīši mūsu klasē varēja

piebiedroties tikai tad, kad angļi sāka atbrīvot savus kuŗa gūstekņus. Toties no nometnes pienāca mums klāt visas klases meitenes, un viņu sanāca veselīga septiņas.

Vislabāk man patika Dzintra no Doles salas, tāda klusa un ļoti nopietna meitene. Viņai bija mazāka māsiņa un tēvs nometnē. Dzintras māte bija viena no tiem, kas gājuši bojā eksplozijā municijas fabrikā.

Nometnē bija vairākas daudz bērnu ģimenes, no tām Riekstiņi un Rozes, un likās, tur bija rads rada galā. No Riekstiņiem nāca Vija, mūsu klases skaistākā meitene, slaida melnmate, varētu teikt, skaistākā nometnē. Man ļoti imponēja viņas māte, kas izskatījās īsti aristokratisks spāniska, ar kuplu figūru un ļoti smalkām kāju potītēm, kas viņu nesa stalti un lepni, šūpojāmies kā cēlu kuģi cauri vilņiem.

Rasma un Valda Novickas bija māsas mūsu klasē. Vai viņas bija dvīnes, nezīnu, bet raksturā bija ļoti dažādas. Rasma, nopietna un klusa, uzcītīgi gatavoja skolas uzdevumus. Valda, jautra un dzīvespriecīga, skolas mācības uzskatīja par lāstu, pie kā sirds viņai

nebija klāt. Viņas filozofija bija: „Strādāt negribas, laikam būšu dzejniece.” Tur viņa varēja ļoti saprasties ar Adamoviču Džonīti, kam bija līdzīgi veselīga dzīves uztvere.

Novicku māte pati bija skolo-tāja un līdz ar manu mammu strādāja nometnes pamatskolā, kur mācījās arī viņu jaunākais brālītis.

Vēl mūsu klasē bija Hilda Niedre un Austrā Lapsa, kuŗu, atkal nezīnu, kāpēc, visi tūlīt bija nokristījuši par Tosku.

Un septītā meitene mūsu klasē bija Guna Mauls, klases intelektuāle, kuŗai patika lasīt un filozofēt. Viņai arī nometnē bija māte un jaunāka māsa Silvija, kas nebija intelektuāla, bet gan dzīvespriecīga un skaista blondīne.

Šmidchena Indulis patiesībā bija divus mēnešus jaunāks par manu māsu Jautrīti, un pēc gadiem viņam būtu vajadzējis būt pirmajā klasē, bet viņš jau vispār tika atzīts par ģeniju, un ir iespējams, ka bija sācis skolu pirms saviem gadiem. Intelektuāli savus gadus viņš bija tālu pārāudzis un skolā bija mums visiem tālu priekšā visās zinībās. Šmidchēni bija ļoti lepni uz savu vecāko dēlu. Viņa māsa Dacīte pamatskolā bija klusa un neuzkrītoša meitenīte. Mazajam brālim

Uldītim skolā vēl nebija jāiet, un viņš cik vien spēdams meta vienmēr lielus likumus ap savu tēvu, kuŗš, ja laimējās Uldīti noķert, aizvien viņam atprasīja reizrēķīnu.

Indulim pretējais tips bija mūsu Jānis Adamovičs, visiem pazīstams kā Džonijs. Pretēji man un Indulim viņš bija fiziski jau ļoti nobriedis, gandrīz pieaudzis un skolu pacieta lēnprātībā kā zobu sāpes. Dumjš Džonijs nebija, bet skolai viņš apmierinājās ar minimālu piespiešanos, lai ar godu tiktu cauri. Viņam bija pieauguša puīša skatiens uz dzīvi. Varbūt viņš kādreiz iedzēra un pamīlēja meitas, bet neaizrāvās ne ar ko. Visās ballītēs viņš bija ermoņikas spēlētājs, visiem labs čomis un viscaur populārs. Pret viņu mēs likāmies tādi mazi puīšeliši.

Tas tad arī bija viss mūsu klases sākums, četri puīši un septiņas meitenes. Jautrītes pirmajā klasē bija tikai viens zēns un piecas meitenes. Viena no tām bija Riekstiņu Vijas māsa Astrīda. Jautrītes draudzene tur bija un vienmēr palika Līvija Vilinska, arī klusa un kautrīga meitene. Vilinsku ģimene no lielas saimniecības Sieksātē bija iebraukusi Bernsenes nometnē vēl pēc mūsu ierašanās.

(Turpinājums sekos)

VISS TURPINĀS

Par brīnumu

Šoziem pāri Latvijai klājās milzīgi bieza sniega sega, tādas kupenas, pat sniega kalni, ka šķita – tie

nu gan nekad nenokusis, bet pienāca Lieldienas, un sniega kupenas vismaz Rīgā nozuda. Taisni brīnums! Mums solīja negantus plūdus, šogad tie arī bija, televīzija rādīja manu pilsētu Jelgavu, Lielupes un Driksas upe saplūda kopā – viss viens ūdens! Bet tā tas ar Lielupi bijis vienmēr: kā pavasaris, tā Lielupe no krastiem ārā un dažkārt ūdens dodas pat uz pilsētas centru. Toreiz sāku mācīties 15. maija skolā – pagrabstāva telpas, kur atradās skolas ēstuve, palu laikā mirka ūdenī. Bet ūdeņi noplaka un aiztecēja, viss nostājās savā vietā. Tā bija. Kā brīnums! Vai tā būs arī tagad?

Tikko aizvadīta Zinātņu akadēmijas kopsapulce, kuŗā runāja par ekonomikas problēmām, un tās skaŗ arī mūs, humānitaro zinātņu institūta pētniekus. Pilnā gaitā jau otrs gada ceturksnis, bet Izglītības un zinātnes ministrija nekādi nevar izlemt, vai valsts programmai „Nacionālā identitāte” naudu piešķirt un kā to dalīt. Kādreiz šo programmu sauca vienkārši „Letonika”. Valdības vīrus mācot šaubas, vai tāda programma vajadzīga, jo mūsu darbus maz citējot ārzemēs. Protams, pētījumi ķīmijā vai fizikā cittautu zinātniekus interesē vairāk, kuŗš ārzemnieks ņemsies iedziļināties latviski rakstītajos pētījumos par latviešu literatūru, teātri, par folkloru? Bet mums šie pētījumi ir nepieciešami, lai apliecinātu mūsu tautas savdabību, garīgo spēku, nacionālās vērtības.

Patlaban Latvijas laikrakstos var lasīt drāmatiskas vēstis par situāciju Latvijas laukos – ģimeņu skaits sarūk, bērnu dzimst pavisam maz, jaunieši aiziet uz pilsētu, un lauki paliek tukši. Šādā situācijā vismaz rakstos un pētījumos mums jāiemūžina, kādi mēs, latvieši, esam, kādi esam bijuši un kas vēl esam Latvijā.

Es tikko pabeidzu pētījumu „Latviešu teātris Austrālijā”, un atkal var raukt degunu: „Nu, kam tāda grāmata vajadzīga?” Bet es esmu pārliecināts, ka ir vajadzīga, jo arī tā apliecina mūsu tautas savdabību – nokļuvuši Austrālijā, nostrādājuši gaŗas stundas paredzētajā liguma darbā, latvieši Sidnejā, Melburnā, Adelaidē, Brisbenā un Pertā izveidoja latviešu teātra kopas. Sidnejā un Melburnā tās pastāv joprojām. Vai tas neliecina par mūsu tautas savdabību un garīgo spēku? Bet kungi, kam vara, sprieŗ, vai tādi pētījumi vajadzīgi, jo naudu taŗu tie mēnes! Gribas iesaukties – mūsu kultūra, latviskā identitāte, valoda – tas ir patiesais brīnums!

Tā sauktie mazie teātri

Parasti stāstu par vadošajiem Rīgas teātriem – Daili, Nacionālo, par Latvijas Nacionālo operu, bet tepat Rīgā darbojas vesela virkne mazāku teātru. Protams, par mazu nekādā ziņā nevar saukt Jauno Rīgas teātri, kas izrādes sniedz kādreizējā Dailes teātra ēkā, grūti uz tā izrādēm dabūt biļetes, allaŗ

visas pārdotas. Alvja Hermaņa vadītais teātris apliecinājis, ka tieši viņiem rūp un sār mūsdienu Latvijas liktenīgā problēma. Kas notiek Latvijā, un kas notiek ar mums? Izrāžu veidošanā bieŗi tiek iesaistīti aktieŗi, – Alvja Hermaņa rosināti, visi kopā izvēlas visaktuālākās risināmās problēmas, paŗi studē materiālus, iepazīstas ar cilvēkiem un runā ar tiem, līdz režisora vadībā top skatītāju patiesi iemiļotas izrādes, tādas kā „Latvieŗu stāsti”, „Latvieŗu mīlestība”, „Vectēvs”.

Patlaban atkal tapuŗi divi jauni darbi, kuŗus neesmu paguvis noskatīties, par tiem varu spriest pēc intervijām. Vienā no jaunajām izrādēm ar nosaukumu „Melnais piens” runāts par to, kas notiek ar Latvijas laukiem un lauku cilvēkiem, tai seko izrāde „Ziedonis un Visums”, un par abām izrādēm Alvis Hermanis laikraksta *Diena* korespondentei sacījis: „Kas izrādes vieno? Pirmām kārtām manas sajūtas par Latviju tagad. Tā ir diagnoze, kā mums liekas, kas notiek Latvijā, un „Melnais piens”, protams, ir rekviēms. Nekrologs Latvijas laukiem. Tā ir mana pārliecība, ka brīdī, kad klasiskais lauku dzīvesveids beigsies, latvieŗiem būs ļoti maz ar ko atšķirties no citām tautām. Varbūt vēl valoda.” Biļetes uz Jaunā Rīgas teātra izrādēm ir dārgas, bet ļoti ātri tiek izpirktas. Varbūt izdosies kādu dabūt, tad varēŗu par izrādēm pastāstīt sīkāk.

Mazo teātru Rīgā patieŗām ir daudz, taŗu tāda ir parasta lielo pilsētu tradīcija. Pirms daudziem gadiem, kad Latvijā vēl bija tikai lielie valsts teātri, lasīju lekcijas Stokholmas universitatē, vakaros gāju uz izrādēm un brīnījos, cik daudz tur ir tā saucamo mazo skatuvju. Tādu paŗu sajūtu izbaudīju Montreālā, kur pēc konferences toreizējā universitātes profesore Vaira Viŗe-Freiberga un Imants Freibergs mani aizveda uz izrādēm, no kuŗām viena notika kafejnīcas telpās, otra – amfiteātra veida zālē ar galdiņiem. Skatījos, priecājos, brīnījos. Tagad mazo teātru Rīgā papildinām, tikai diemŗēl nepagūŗu visas izrādes noskatīties un daudzus teāŗos vēl neesmu savu kāju spēris. Vainīgs! Bet vai laboŗos – nezinu.

Uzskaitīŗu tikai daŗus no neatkarīgajiem teātriem – Terbatas ielā darbojas Teātris observatorija, izrādes tur notiek rēgulāri. Teātris Austrumu robeŗā – Vecrīgā. Tur skatītāji arī sēŗ pie galdiņiem, daŗi aprīli rādīto izrāžu nosaukumi: „Dŗo mīlas iespējas”, „Taureņi ir brīvi”, „Operete atgrieŗas”, „Plīvurītis ar punktiņiem”. Kinoteātris

„Suns” Elizabetes ielā: Karaliskās improvizācijas teātris. Benjamiņa nams K. Barona ielā: „Benjamiņa. Kā dzīvot modernam cilvēkam?” Ķetrūdes ielas teātris – ielas paŗā viņā galā sētas mājā: „Svētceļnieks”, „Miŗas mīlestība”. Kino-teātris „Rīga”: „Tēŗis”. Kā redzat – nosaukumu vien vesela jūra, bet pa ņiem teātriem esmu slikts ceļvedis, pat taŗiņu turp nezinu, taŗu tik liels mazo teātru daudzums liecina, ka teātra gars latvieŗos nav apdzis.

Skatuve

Lai kaut cik savu vainu mīkstīnātu, aprīli devos uz vienu no mazajiem teātriem, kas arī nepavisam nav mazs, darbojas jau turpat divdesmit gadus un rēgulāri, parasti nedēļas nogalēs, sniedz izrādes un ir uzlūkojams par stabilu repertuāra teātri, – aprīli tas izrāda četras lugas. Vienīgā problēma ir teātra neizdevīgā atraŗanā vieta – Maskavas priekŗpilsētā, tā saucamajā Maskavas forŗatē, aizbraukt tur var ar tramvaju, bet apkārtne nav diez cik iedvesmīga – noplukuŗas koka māŗeles, iepretim teātrim vienai mājai nav ne logu, ne durŗju, viss aiznaglots. Bet teātra „Skatuve” telpām nav nekādas vainas – otrā stāvā paplaŗa zāle ar iebūvētu grīdas paaugstinājumu, arī skatuve pietiekami liela, labi izgaismota, priekŗkaru gan teātris nemēdz lietot.

Teātra dibinātāja, arī tehniskā direktore un režisore ir Anna Eiŗvertiņa, viņa uzcītīgi nenogurdama vada ņo teātri gadus divdesmit, un es izŗutu vislielāko cieņŗu par Eiŗvertiņas absolūto uzticību teātrim. Ir vajadzīgi lidzekļi, vajadzīgi aktieŗi, vajadzīgi dekorātori. Ir Rīgā bijuŗi režisori, kas nodibināja savu neatkarīgo teātri, bet drīŗ vien, grūtību nomākti, atmēta teātrim ar roku. Eiŗvertiņa ir sīksts cilvēks, un viņas teātris turas. Eiŗvertiņa ir arī Latvijas Kultūras akadēmijā vairāku teātra disciplīnu profesore, jaunieŗu audzinātāja, un daŗiem skatuves mākslas fakultātes studentiem teātris „Skatuve” ir pirmā darbavieta. Savukārt ir aktieŗi, kam teātris „Skatuve” tapis par tādu kā garīga patvēruma vietu, – nereti teāŗos aktieŗiem ir tukŗšais laiks, nav atbilstīgu lomu, bet Anna Eiŗvertiņa, sākot darbu ar jaunu iestudējumumu, uz daŗām lomām talkā aicina pieredzējuŗus aktieŗus.

Krietnu laika sprīdi Dailes teātri nostrādāja aktrise Zane Vaļicka, taŗu viņai tā īsti neizdevās sevi apliecināt uz skatuves, toties aktrises talantu spēja atrast Anna Eiŗvertiņa, un Vaļicka

teātri „Skatuve” iepriecina ar divām atšķirīgām, bet vienlīdz izteiksmīgām lomām – lēdiju Milfordi F. Šillera drāmā „Mīla un viltus” un Belisu Lope de Vegas komēdijā „Apķēriŗā milniece”. Nacionālajā teātri patlaban vairs nestrādā Leonīds Grabovskis, taŗu to, ka aktieŗa talants nav ierūŗējis, apliecina Grabovska tēlotaŗis Prezidents fon Valters F. Šillera drāmā „Mīla un viltus”. ņādus piemēŗus var minēt daudz. Teātra „Skatuve” ansamblis nav stingri nemainīgs, un režisore var izrādei sapulcēt vispiemērotākos aktieŗus no daŗādiem teātriem.

Saista teātra „Skatuve” vadītāŗas gaume un prasme veidot nopietnu, saturīgu repertuāru, tajā ir daŗādas ievirzes darbi, taŗu nevienam no tiem galvenā nav izklaides funkcija, ar ko nereti aizraujas mūsu lielie teātri. Anna Eiŗvertiņa pati atradusi Rīgā neizrādīto Lope de Vegas komēdiju „Apķēriŗā milniece”, to atdzejojusi Dagnija Dreika, un nu Maskavas priekŗpilsētas teātri dzīvo Eiŗvertiņas iestudēta jautra, dzirkstīga izrāde ar tiecamu aktieŗu ansambli, un tās noskaŗu palīdz uzburt flamenko ģitarists Andris Kārklīņŗ vai Rolands Masaļskis.

Izrādes ritumā ievijas pa straujam spānu dejas solim, taŗu tas neizpauŗas ilustrācijās, bet piešķīŗ dinamisku kāpinājuma akcentu.

Eiŗvertiņas iestudējumi man tuvi arī tāpēc, ka viņa neseko modei un lugas darbību nepārceŗ uz mūsdienām, – „Apķēriŗās milnieces” izrādē uz skatuves ir Spānijas vide, kostīmi un cilvēki, bet viņu jūtas, attiecības un problēmas ir gluŗi labi saprotamas mums, ņodienas latvieŗiem. To paŗu gribas sacīt par „Mīla un viltus” iestudējumumu – uz skatuves visi notikumi rit Vācijā augstdzimŗu ļauŗu vidē, taŗu mūŗīgās problēmas – patiesa mīlestība, nekrietnas intrigas, gluŗi kā mūsdienās, bijuŗas arī toreiz, tāpat kā pretrunas plosa galma pārstāŗju un vienkāŗšo cilvēku attiecības. Ar vienkāŗšiem lidzekļiem – daŗām dekorātiŗām

plāksnēm attiecīgās vides raksturojumu panācis scēnografs Ivars Novīks, daŗus krēslus vai galdiņus pārvieto divi tieŗajā darbībā neiesaistīti puŗi, un darbība straujā tempā var ritēt tālāk. Protams, vairāk izrādē pārliecina aktieŗi ar profesionālo pieredzi. L. Grabovska tēlotajam Valteram pilsētas mūŗiŗa Millera lomā cienīgi pretī nostājas aktieris un režisors Valdis Lūriņŗ. Anas Eiŗvertiņas pievērŗanās Šillera drāmatuŗģijai pelna īpaŗu ievēŗību arī tāpēc, ka Šillera lugas „Laupītāji” izrāde 1818. gadā bija pirmā reize, kad latvieŗi varēja noskatīties izrādi latvieŗu valodā. Mūsdienās teātri Šillera drāmas iestudē reti, Valmieras teātris gan drīzumā sola „Marijas Stjuartes” pirmizrādi.

Nebūŗ nav tā, ka teātri „Skatuve” visas izrādes iestudētu tikai Anna Eiŗvertiņa, viņa rēgulāri pieaicina citus režisorus, un aizvadītajā sezonā interesantu izrādi veidojis Valdis Lūriņŗ. Izrādes pamatā ir 1959. gadā Dailes teātri iestudēta Ventas Vīgantes luga „Palmas zaŗo vienmēr”, kas toreiz skatītājos guva lielu atsaucību. Luga ir par skolu un skolotājiem un skolēniem. Laiks ir cits, bet arī tagad skola nedzīvo bez audzinātāju un audzināmo attiecību problēmām. Valdis Lūriņŗ Ventas Vīgantes lugu pārveidojis, tās darbībai likdams risināties mūsdienās, mainīts arī lugas nosaukums, un teātris aicina uz izrādi „Klase – XX gadsimts”, kas veidota pēc Ventas Vīgantes lugas motīviem. Par izrādes vadmotīvu Lūriņŗ izvēlējis uzdevumu: „... atrast savas iekŗējās brīvības ceļus kaut uz mirkli, uz brīdi.” Izrāde iestudēta profesionālu aktieŗus, bet skolēnu lomās ir teātra „Skatuve” studijas jaunieŗi.

ŗai vietā, gluŗi kā piedzīvojumu filmā vai dēku lugā, notiek krass pārvēŗiens: iepriekŗ jau nopircis biļeti uz izrādi „Klase”, svētdien vakara pusē devos uz Maskavas priekŗpilsētu, tur, gaidot izrādi, izdzēŗu tasi veselīgākā dzēŗiena – kafijas. Pēkŗņi pie sanākuŗajiem skatītājiem iznāca viens no izrādes dalībniekiem un paziņoja, ka izrāde nenotiks, jo neesot ieraŗuŗies divi aktieŗi, lai mēs ejot mājās un ierodoties nākamā svētdien. Nu redziet: pie mums notiek arī tā! Mans labais priekŗstats par teātri „Skatuve” ir iedragāts. Jau gribēŗu jūs aicināt tur noskatīties kādu izrādi. Nu vairs to nedariŗu. Nevaru garantēt, ka arī jūs neizjoko tāpat kā mani. Un tas nebūŗ nenotika 1. aprīli.

Viktors Hausmanis

Foto: skati no izrādes „Apķēriŗā milniece” teātri „Skatuve”

ATSAUCOTIES UZ PUBLICĒTO

NEDRAUDZĪGUMS VAI HIPERTOLERANCE?

Atsaucoties uz Franka Gordona pārdomām *Pamatotas šaubas un nedraudzīga atkāpe* (Laiks, 2010., 13. (5473.) nr.)

Vispirms sirsnīgs paldies godājamam Gordonam kungam par to, ka viņš, kaut arī dzīvo tik tālu no Latvijas – Izraēlā, tomēr jau ir spējis iepazīties ar tikai februāra nogalē apgādā *Jumava* izdoto grāmatu *Ļaujiet man runāt! Herberts Cukurs!* Un otrs paldies par norādi uz grāmatā atrasto kļūdu. Kļūdām nav attaisnojuma, var būt tikai aizbildinājumi. Un to ir divi: pirmkārt, jūtos vainīga, ka neesmu bijusi pietiekami kompetenta Izraēlas plašajā politisko partiju varavīksnē un, otrkārt, ka pēc angļu valodā rakstīta personas vārda un dzimtasvārda vien diemžēl neespeju atšķirt dāmu no kunga. Līdz ar to no sirds atvainojos gan manas grāmatas lasītājiem, gan bijušajai Kneseta deputātei no *Tehija* frakcijas un kādreizējai *LEHI* radio diktorei Geulai Koenai par goda un cieņas aizskārumu, nodēvējot viņu par vīrieti. *Mea culpa!*

Tagad, kad grēki nožēloti, – par to, kur jūtos bez vainas, t.i., – par „nedraudzīgu atkāpi”, kā to formulē Franks Gordons.

Gordona kungs postulē: „Autore bez ierunām nostājas Herberta Cukura ģimenes pusē, sēršot Brazīlijā pie viņa meitas Antineas un citējot visai apjomīgo un detalizēto aizstāvības rakstu, ko lidotājs uzrakstījis 1960. gadā.” Nav būtiski tas, ka man nav bijis gods sēst ne pie vienas no Herberta Cukura atvasēm, ne atvašu atvasēm, svarīgākais – ka beidzot Herbertam Cukuram ir izdevies tas, pēc kā viņš ticās visus pēckara gadus līdz pat savam nāves brīdim, jo arī lidotāja pēdējie vārdi (kā liecina *Mossad* aģentu un Herberta Cukura noslepkavotāju „Antona Kinclis” un Gada Šimrona grāmata *Rīgas bendes nāve*) bija: „Ļaujiet

man runāt!” Demokrātiska sabiedrība šādu vēlmi diez vai varētu ņemt ļaunā. Pie tam grāmatā ir minēti arī visi pagaidām pieejamie pretargumenti – sākot no jau pieminētās *Mossad* aģentu grāmatas, beidzot ar dažāzādām daudzveidīgām liecībām, kuŗu ticamības pakāpi lai izvērtē katrs pats. Tā kā grāmatā *Ļaujiet man runāt! Herberts Cukurs* ir sakopoti tikai „taustāmi” fakti (t.i., dokumenti vai publicēti materiāli), bet manā rīcībā nav Latvijas sūtņa Anglijā Kārļa Zariņa atbildes Herbertam Cukuram, tā grāmatā nav minēta, toties ir publicēta fotokopija no Latvijas sūtniecības Brazīlijā uzziņas, kas lidotāju Herbertu Cukuru vērtē visnotaļ pozitīvi, kā arī Brazīlijas Tieslietu un iekšlietu ministrijas dokumentus, kas apstiprina, ka apsūdzībām pret Herbertu Cukuru nav juridiska pamata.

Un tagad vēl nedaudz par to, kā grāmatā nav, bet kas, pēc Gordona kunga domām, „varētu to papildināt”. Vispirms tas ir plašāks ieskats Brūno Kalniņa grāmatā *Vēl cīņa nav galā...* Tajā ir kāds interesants fragmentiņš, uz kuŗu norāda Franks Gordons: „1919. gada pirmajos mēnešos latvieši visumā vēl vāji orientējās politikā un bieži grozīja savus uzskatus. Kā spilgtu piemēru minēšu Herbertu Cukuru. Savā laikā viņš bija iestājies Latvijas Sociāldemokrātiskajā Jaunatnes savienībā (LSDJS), bet drīz sāka tur piekopt klāju lielniecisku propagandu. Tāpēc februārī izšķīrāmies viņu izslēgt no savienības. Kādu laiku Cukurs nozuda, bet vēlāk atkal parādījās Liepājā. Kādā sarīkojumā viņš man pienāca klāt un nodeva „sveicienus no Padomju Latvijas kara komisāra K. Pētersona”. Uz manu jautājumu, kur tad viņš ti-

cies ar Pētersonu, Cukurs man atbildēja, ka esot bijis otrā pusē. Pārgājis fronti, nonācis Rīgā un tagad atkal atgriezies atpakaļ Liepājā!”

Tātad 18 gadus vecs, izteikti lielnieciski orientēts puīselis, kas, kad iegribas, no Liepājas kā taurēnītis lido pāri frontes līnijai, lai Rīgā satiktos ar... Padomju Latvijas kara komisāru! Jau tā vien ir fantastika, bet, ja tai pievieno faktu, ka šis pats „lielnieciskais puīselis” tajā pašā 1919. gadā brīvprātīgi ir kļuvis par Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieku, tad šādas Brūno Kalniņa izteikas man nelikās tā vērtas, lai par tām diskutētu grāmatā, taču, lai galīgi nenoncinātu Latvijas Tautas armijas politiskā vadītāja viedokli, pieminēju (171.-172. lpp.) tikai šī fragmenta kulmināciju: „Vācu okupācijas laikā nāca atkal jauns spējs pagrieziena. Cukurs kļuva par Rīgas židu Geto priekšnieku.” (Kalniņš B. *Vēl cīņa nav galā... I*, Stokholma, Memento, 1983, 216.-217. lpp.) Šādu apgalvojumu dzirdot, vēsturniekiem ir jādzeļ sirdsžāles.

Par Herberta Cukura gaitām padomju pirmās okupācijas laikā (ko, gan atsaukdamiem uz citu avotu – savu kādreizējo klases biedru, piemin arī Franks Gordons) – par Baltijas kara apgabala Herbertam Cukuram izdoto rīkojumu, kas pavēl viņam doties uz Maskavu, lai būtu aviācijas rūpniecības tautas komisāra vietnieka Aleksandra Jakovļeva rīcībā, liecina grāmatā publicēta komandējuma aplikācijas fotokopija.

Interregnum periods un pirmais „vācu laiks”. Latvijas Valsts vēstures arhīva materiāli apstiprina, ka, Sarkanajai armijai chaotiski atkāpjoties no okupētās Latvijas, visā valstī aktivizējušies partizāni. Arī Bukaišu pusē, kur vienu grupu vadīja lidotājs Herberts Cukurs. Savu kārt mājas grāmatas 69. lappuse liecina, ka no Bukaišu pagasta *Lidoņu* mājām nākusi persona, kuŗas vārds ir Herberts Cukurs, Rīgā, Zaubes ielas 4. nama 4. dzīvoklī, ir pierakstīta 1941. gada 23. jūlijā. Tātad – ja vien nav notikusi personas dubultošanās, kas pieļauj iespēju kādam cilvēkam vienlaikus atrasties divās vietās, – liecības par Herberta Cukura līdzdalību horālās sinagogas dedzi-

nāšanā un vairākos citos noziegumos, ir... Ir tādas, kādas tās ir.

Un te nu, lūk, mēs nonākam pie smaga klinstbluķa, ko Franks Gordons met manā dārziņā, – pie „antisemitiska paņēmiena”. Ne ar antisemitismu, ne ar kādu citu būli šim „paņēmienam” (norādei uz Mišnām) nav ne mazākā sakara. Ir tikai loģisks, vēstures faktu rosināts jautājums: kādi motīvi un argumenti ir bijuši pamatā tam, lai, no vienas puses, iznīcinātu ne tikai Herbertu Cukuru, bet arī vairākus citus sabiedrībā pazīstamus cilvēkus (piemēram, Zviedrijas karaļnama atvasi Folki Bernadotu, kas no nacistu nometnēm izglāba apmēram 10 000 jūdu), bet, no otras puses, īstenotu duālu attieksmi pret cilvēkiem, kuŗi patiesi ir veikuši noziegumus, taču... divu pretēju ideoloģiju kalpībā. Vienus tiesā, otru ne tiesā, ne izdod tiesāšanai citām valstīm. Starp citu, manas grāmatas personu rādītājā velti meklēt Meira Kahanes vai Ichaka Šapiro vārdus, nav norādes ne uz viņu profesiju, ne uz viņu sacerējumiem (viens no tiem laists klajā Savienotajās Valstīs, otrs Izraēlā), kaut gan taj, iespējams, ļautu argumentēti pamatot daudzus notikumus. Tātad „antisemitisms” vai hipertolerance, Gordona kungs?

Bet, ja jau nonākam pie avotiem, kas tomēr ir citēti grāmatā *Ļaujiet...*, Franks Gordons vērs uzmanību uz „Maskavas melnsimtniecisko apgādu *Russkij Vestnik*”, kas izdevis „nacionālmazochista” (tā F. G.) Normana Finkelšteina darbu *Holokausta industrija*. „Vai šie izvirdumi Baibai Šāberte tiešām bija tik nepieciešami?” jautā Franks Gordons. Apziņas savu vainu, ka vispirms man gadījās rokā šīs grāmatas tulkojums krievu valodā. Taču kas būtisks mainītos, ja es vērs būtu norādījusi *Verso* izdevumu (*London, New York, 2003*)? Mani absolūti neinteresē Normana Finkelšteina tautība, reliģiskā pārliecība, gaume, gastronomiskā vai seksuālā orientācija, pat ne tas, vai viņš nav mazais zaļais cilvēciņš no zvaigžņu kopas M-13. Interesē tikai viens – vai fakti, kas minēti grāmatā *Holokausta industrija*, ir patiesi vai nav. Bet faktu patiesumu neapstrīd ne Franks Gordons, ne Efraims

Zurofs, ne arī kāds cits N. Finkelšteina oponents.

Un beigās vēl par kādu kuriozu „grēku”. Franks Gordons: „Nākas pieminēt dīvainību: Baibas Šābertes grāmata iznākusi 2010. gada februāra beigās, bet 2009. gada 13. martā es tīmeklī uzgāju un izdrukāju (..) 12 lappuses teksta (..) beidzot ar norādījumu „Fragments no grāmatas *Ļaujiet man runāt!*”. Autora vārds nav minēts!” Atzistu: esmu rīkojusies vieglprātīgi: pirms vēl manuskripts bija pārtapis par grāmatu, uzrakstīto – ieskatam – aizsūtīju vairākiem cilvēkiem. Un jāteic, ka pati biju vēl sirsnīgāk par Gordona kungu pārsteigta, kad, mani neinformējot (tātad – bez manas atļaujas), kā arī noklusējot autoru, rakstītā fragments parādījās kādā tīmekļa vietnē. Atliek vienīgi konstatēt faktu, ka ne visi cilvēki uz zemeslodes ir informēti par autortiesībām un par likumiem, kas tās aizsargā.

Taču tā ir nebūtiska nianse, kam ar grāmatu *Ļaujiet man runāt! Herberts Cukurs* nav principiāla sakara. Būtisks ir cits: laikā, kad Latvijas valsti bija okupējuši nacisti, Herberts Cukurs no nāves ir izglābis piecus cilvēkus (F. Gordons: „Nebūtu pamata to apšaubīt”). Un pat šodien – 65 gadus pēc Otrā pasaules kara un 45 gadus pēc Latvijas Republikas pavalstnieka Herberta Cukura varmācīgās noslepkavošanas Urugvajā (paldies Frankam Gordonam par norādi: tādējādi ir iespēja identificēt arī ceturto *Mossad* aģentu, kas piedalījās šajā asiņainajā „operācijā”, – Herclu Vārhaftigu (Amikamu!) – viņa vainu viņam inkriminētajos noziegumos nevienam nav izdevies pierādīt.

Rezumējums? Lidotāja, Latvijas armijas virsnieka, Triju Zvaigžņu ordeņa kavaliera Herberta Cukura labais vārds ir jāatjauno. Iespējams, arī atzīstot viņu par „taisnīgo starp tautām”.

Pateicībā Frankam Gordonam par grāmatas recenziju un *Laikam* un *Brīvajai Latvijai* – par tās publicēšanu

Baiba Šāberte

Foto: Inta Eichmane

Danske Banka

20. aprīlis
komerckurss

Noguldījumu likmes

Gada procentu likmes termiņnoguldījumam ar procentu izmaksu termiņa beigās

Termiņš	Termiņnoguldījums ar procentu izmaksu termiņa beigās, %				
	dienas	mēn.*	LVL	USD	EUR
30-59	1	1,50	0,30	1,20	
90-119	3	2,00	0,40	1,40	
180-209	6	2,50	0,75	1,50	
270-299	9	3,00	0,85	1,65	
367-395	12	3,50	1,00	1,75	

* termiņš mēnešos norādīts tikai informatīvos nolūkos

Likmes var mainīties, aktuālās likmes un likmes citiem termiņiem skatiet www.danskebanka.lv

Norādītās termiņnoguldījumu likmes spēkā no 01.04.2010.

	Pērkam	Pārdodam
AUD/LVL	0.4801	0.4947
CAD/LVL	0.5103	0.5259
CHF/LVL	0.4862	0.5010
DKK/LVL	0.0937	0.0965
EEK/LVL	0.0446	0.0459
EUR/GBP	0.8666	0.8930
EUR/LVL	0.6990	0.7166
EUR/USD	1.3266	1.3670
GBP/LVL	0.7924	0.8166
LTL/LVL	0.2019	0.2081
NOK/LVL	0.0874	0.0900
SEK/LVL	0.0721	0.0743
USD/LVL	0.5189	0.5321

Kas kopīgs koalām un pingvīniem ar latviešiem?

Protams – Austrālija. To ne tikai uzzināja, bet arī ieraudzīja bildēs un sadzirdēja skaņās, kad „pasaulē apbraucēja” **Māra Strautmane** dalījās savos piedzīvojumos ar nelielu saujiņu Stokholmas pensionāru viņu parastajā sarīkojumu vietnā Zvanu mājā. Diemžēl šī sanāksme te nu bija pēdējā, jo turpmāk telpas šeit vairs netiks izīrētas. Šo bēdīgo vēsti sanākušie pieņēma gan gluži patīkamā omā, pateicoties (burtiski!) Māras dzirkstīgam priekšnesumam. Jā, tā ir tā pati Māra, kuŗa jau gadiem ilgi vada „Andreja Egliša latviešu nacionālo fondu”, kuŗu kā meitenīti labi pazīst Upsalas latvieši kopš viņas bērnības un kuŗa vienmēr un visur atsaucīgi dalījusi savu enerģiju dažādās latviešu rosmēs. Mūsu trimdas **otrās** paaudzes pārstāvētāja.

Klausāmie viņa. Kā un kāpēc pingvīni dodas no klintīm ūdenī, koalas rāpjas no kalniem ielejās un latvieši brauc no Eiropas un tēvzemes uz tālo Austrāliju. Māra stāstīdama iesaista visu sevi vienā reizē. Viņa viegli tekā ap savu filmaparātu, runājot rokas lidinās augšup lejup, paspilgtinot teicamo, un balss vibrē dažādās tonkārtās. Faktus un apgalvojumus ilustrē ar reāliem piemēriem, minot radus, sastopot paziņas, jo viņa traukusies ar mašīnīti no pilsētas pilsētā, tagad to katru raksturojot ar zīmīgu

piezīmi. Sidneja apmetoties tie bagātākie; Melburnā – radošie un smalkie kultūrnīki; Adelaidē – tie darbīgākie un vidusmēra tautieši. Filmas kadri rāda arī Māras turienes ikdienu: dzīvesvietu radnieka prāvā savrupmājā ar dārziņu un iedēstītu bērzu pagalmā. Turpat aiz žoga rēgojas mūžamežs, no kuŗa gāzelēdamās rāpjas koalas (tām nedrīkstot likt klāt vārdu „lācītis”!). Un, lūk, te tipu-tapu kāpj kāda kuala pa garajām kāpnēm uz mājas terases pusi – mums, skatītājiem, smejojoties aiz sajūsmas. Taču tūlīt citos kadros jaunas koalas dus debešķīgās pozās koku zaros dziļā miedziņā. Skatām Māru pašu sagurušu tropiskā +37° karstumā.

Priecājamies par sprīdi gaŗajiem pingvīniņiem bariņos disciplinēti maršējam no krasta uz okeanu un vakaros tikpat moži pārnākam atpakaļ. Aprīņojam eukalīptu dabiskās fantastiskās skulptūras un citus eksotiskus kokus un krūmus, kā arī nepazīstamus ziedus. Bet dzirdam arī par biežajiem milzīgajiem ugunsgrēkiem, kuŗus Māra pati pieredzējusi un pret kuŗiem katram namu īpašniekam doti smalki un obligāti izpildāmi norādījumi.

Pusgadu nodzīvojušai Austrālijā, Mārai atliku likām stāstāmā. Sākot ar šī kontinenta aborigenu un balto cilvēku resp. angļu savstarpējām attiecībām un to tālāko veido-

šanos ar ieplūstošo dažnedažādo tautību ieceļotājiem. Un mēs, latvieši, arī esam starp tiem. Pirmais latvietis esot ieceļojis jau 1829. gadā, un pēcāk iekļuši jūrnieki, nokāpjot no tālbraucējiem kuģiem. Pēc Otrā pasaules kara te gāziesies vesela cilvēku lavīna. Latviešus rēķina vairāk nekā 20 000. Austrālijas valdība nav šķirojusi nevienu ne pēc veselības, ne profesijas, ne politiskās piederības un tautības. Ņēmuši visus pretī. Kontinents bijis tukšs. Cilvēku trūkums bezmērīgs. Par tālo ceļu nebija jādod nauda, bet jāatstrādā divi gadi noliktajā darbā. Darbs – neierasts, smags. Tās nebija vieglas dienas! Bet – cilvēki norūdījās, izmācījās. Pēc nokalpotā laika pirka lētu zemes gabaliņu, cēla viegļu mājiņu, prata valodiņu, sameklēja darbiņu. Jau 1949. gada maijā Melburnā izdeva pirmo laikrakstu *Austrālijas Latvietis* reizi nedēļā (sākumā retāk) ap 3000 eksemplāru. 1951. gadā tika sarīkotas Pirmās Austrālijas Kultūras dienas. Latvieši toreiz tur bijuši varen aktīvi. Tagadnes aktivitāte gan kļuvusi rāmāka, bet viss sākotnējais vēl dzīvs un zaļo.

Klausoties un skatoties pusotras stundas mums pagājušas kā nebijušas. Klāt kafijas laiks ar jautājumiem. Gudroju, ko pavaicāt. Vai tikai šis austrāliešu aktivitātes dēļ mūsu Mārtiņš Ziverts mēroja to gaŗo ceļu turp vairākkārt. Mēs

zvidros arī bijām varen aktīvi sākumā. Kādi citi iemesli bija Zivertam? Varbūt Austrālijas kontinents kā „liela sala” arī kaut ko nozīmē tur nonākušajiem? Esmu lasījusi un dzirdējusi, ka uz salām dzīvojošie ļaudis pazīstami ar savu īpašu „salenieku apziņu”. Tā esot stipra pašapziņa, ka viņi esot izolēti no citiem, ka viņiem esot sava, citāda pasaules izjūta.

Jautāju Mārai, kas atšķir Austrālijas latvieti no trimdas latvieša Zviedrijā? Māra ātri atbild: „Attālumš no Latvijas. Viņi sajūt Latviju kaut kur bezgalīgā tālumā. Bet mums Zviedrijā Latvija ir bijusi un tagad ir – tepat aiz sliekšņa.” Malkojot kafiju, doma man risinās pati – nez vai tur, tanī tālajā Austrālijā, nesaglabāsies tas, ko mēdz saukt par būtiski „latvisko”? Mums, te uz sliekšņa esot, šim „latviskumam” nav tādas vērtības. Tas ir tik tuvu – ar roku aizsniedzams. Kas to lai zina...

Kaut arī ne viens vien zvidros dzīvojošais latvietis pats ir bijis šinī tālajā valstī un, domājams, visi klātesošie būs sarakstījušies ar paziņām, radiem no turienes, taču Māras Strautmanes dzīvais un personiskais priekšnesums bija tik rosinoši pozitīvs, ka, visai ticami, daudz no dzirdētā, redzētā paliks katram ilgā atmiņā.

Par to sirsnīgs paldies Mārai!

Valentine Lasmane

Vai lemts globālizēties pat reliģijām?

Lorenss Frīmens, Juris Rubenis, *Krizes iespējas: meditācija kā dzīves līdzsvarošanas māksla, apgāds „Zvaigzne ABC”, Rīgā, 2010. g., 192 lpp.*

Kad mācītājs Dr. Juris Rubenis 2008. gada nogalē publicēja **Ievadu kristīgajā meditācijā**, kāds viņa kollega presē aizrādīja, ka meditācija ir drīzāk Austrumu reliģiju – īpaši budisma veids, kā cilvēkam veidot un uzturēt sakarus ar dievišķo. Kristietis turpretim Dievu uzrunā lūgšanā. Tomēr Rubenis nupat laidis klajā plašāku grāmatu par meditāciju, sarakstot to kopā ar benediktiešu mūku un Pasaules Kristīgās meditācijas kopienas direktoru Lorenšu Frīmenu, kas iepriekšējai Rubena grāmatai bija uzrakstījis priekšvārdu.

Frīmens jaunajai grāmatai sacerējis ievadu un Rubenis izskaidro, bet satura rādītājs parāda, kuŗš autors atbildīgs par kuŗu atsevišķo nodaļu. Katrs autors kopdarbā ienes pa savdabīgam akcentam: Frīmens it kā vairāk velk uz starpreliģiju dialogu un reliģiju daļēju sinkrētizāciju, bet Rubenis, kaut nenonākdams ar kolleģu pretrunā, vairāk izceļ kristīgo mācību. Abi, šķiet, vēlētos būt brīvi, neierobežoti gari (kā Rubenis saka grāmatas pēdējā teikumā: „Es ļoti vēlētos būt es pats”), tomēr abi viņi pieder pie kristīgām kopienām (Frīmens – pie Romas katoļiem, Rubenis – pie luterāņiem), kas viņu lidotgribīgos spārnus sasaista. Brīžiem miglaināka runāšana viņiem ir izdevīgāka par skaidrāku. Kur kāds viedoklis kopienai vai vismaz tās svarīgiem pārstāvjiem varētu izskatīties pārāk liberāls, tur nākamajā rindkopā vai lappusē jāieliek atsauce uz kādu konservatīvāku, tradicionālāku domu vai ticējumu.

Divautorība un uzsvāru maiņa mazliet aprūtinā grāmatas domas īsu atstāstīšanu, tomēr mēģināsim.

Kaut daudz runā par globālo finanču krīzi, ir arī garīga krīze. „Pašreiz cilvēki reliģiju uztver ar aizdomām.” (156. lpp.) Vairs tikai „nelielai ļaužu daļai, kas vēl rēgulāri apmeklē tradicionālo konfesiju baznīcas, senie rituāli un Baznīcas struktūra sniedz mierinājumu un rada stabilitāti.” (27.) „Ir nepieciešams būtiski pārskatīt un izvērtēt visas reliģijas.” (157.) Reliģijām ir citai citā jāieklausās un citai no citas jāmacās. (155.) Kristieši varētu mācīties no japāņu *zen* tradīcijām (133. – 138.; *zen* tulkojumā nozīmē meditācija) un no indiešu upanišādām jeb hinduisma svētajiem rakstiem, kas arī aplūko meditāciju un filozofiju (139. – 143.).

Meditēt cilvēkam vajadzētu katru dienu, pusstundu no rīta un pusstundu vakarā. Meditējot jāļauj „aizplūst visām domām – labām vai sliktām, maldīgām vai patiesām, arī vārdiem un izjūtām” (73.). Jāsēž ar taisnu muguru, viegli jāpieveļ acis un jāizvēlas viens vārds vai frāze, ko tad „klusī, uzticīgi un uzmanīgi” atkārtot. Tāds vārds varētu būt „maranata”, kas aramiešu valodā, kuŗā runājis Jēzus, nozīmē „Kungs, nāc!” (73. – 74.). Meditējot „jāatbrīvojas, jāiztukšojas no saviem priekšstatiem” par pasauli, par sevi un pat par Dievu, jo „bieži tieši... kļūdainie priekšstati par Dievu var kļūt par lielāko šķērslī ceļā pie Dieva” (106. – 107.). „Meditācijas mērķis ir iekšējā viengabalainība” (72.).

Mazliet traucē jēguma „meditācija” pielīdzināšana „kontemplācijai” un pat „lūgšanai”, it kā šie trīs vārdi būtu sinonīmi. Ja pieļaujam, ka meditācija var būt bez satura vai ir ar minimālu saturu, kas ietverts vienā pašā vārdā, tad kontemplācijai, kas ir iekšēja apcere vai pārdomas, taču jābūt **par kaut ko**. Arī lūgšana bez domu klātienē nav tāda, kādu lūgšanu normāli skaita kristietis. Visplašāko meditācijas izpratni Juris Rubenis parāda 40. lappusē, kur par meditāciju dēvēta Marijas sēdēšana pie Jēzus kājām un ieklausīšanās viņa vārdos Lūkas evaņģēlija 10. nodaļā.

Lasām atzinīgus izteikumus par 20. gs. domātājiem H. Lasālu un B. Grifitu, kuŗu ieskatā „tieši kristiešiem... pirmajiem jāradā priekšzīme robežu, arī konfesioņālo un reliģisko robežu šķērsošanā, apliecinot vienu Dieva radītu pasauli, vienu cilvēci” (132.). Taču „patiesa dialoga priekšnosacījums ir tā dalībnieku gatavība mainīties. Ja kāds nav gatavs mainīties, tad piedalīšanās dialogā ir bezjēdzīga un liekulīga.” Vienīgā iedomājamā maiņa kristieša dialogā ar kādu citu reliģiju taču ir kādas mikstūras radīšana, atsakoties no kādas daļas sava kristīgā garīgā mantojuma un pārņemot kaut ko no viņam svešā kultūrvīdē tapušiem ticējumiem un ieražām.

Te nu saskaņamies ar problēmu, ka ikviens reliģija, ja vien tā nav zaudējusi „pilnasinību”, pasludina sevi par vienīgo absolūti pareizo. Kristianisms nav izņēmums. Lasām Svētajos Rakstos Jēzus vārdus:

„Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur mani.” (Jāņa ev. 14.6.) To pašu pasaka Jēzus mācekļiem Pēteris: „Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviena cita vārda zem debess cilvēkiem dots, kuŗa mums lemta pestīšana.” (Apustuļu darbi 4, 12.) Var jau, protams, pukoties par fundamentālismu, kā to vietumis dara aplūkojamās grāmatas autori. Var aizbildināties ar laikmetu un kultūrvīdi, kādā šie vārdi teikti un rakstīti: pasaule tolaik skaitījās zemes ap Vidusjūru un par citu reliģiju esamību ārpus šo zināmo zemju loka nebija ne jausmas. Tomēr, ja kristiešu Dieva vārds ir un paliek mūžīga patiesība, kā to dzird mācītāju sakām luteriešu dievkalpojums ik svētdienu pirms svētrunas, tad jebkuŗa koķetēšana ar citām reliģijām kā cilvēka pilnveidošanas, pestīšanas un glābšanas avotiem padara kristietī par mazāk labu kristietī. Protams, nevar būt iebildumu pret citu reliģiju iepazīšanu. Jāapzinās arī, ka nopietns starpreliģiju dialogs mūsdienu pasaulē grūti iedomājams, jo ir kareivīgākas reliģijas par kristīgo – tādas, kas kristiešus drīzāk gribētu redzēt iznīcinātus nekā viņiem ko dot vai no viņiem ko ņemt. Vēl varētu teikt: ja oikūmeniskā kustība kristīgo konfesiju tuvināšanās vai pat saplūšanas nolūkā, par spīti desmitiem gadu ilgiem centieniem, nav novedusi pie spožākiem panākumiem, kādas gan var būt izredzes dialogam ar citām reliģijām!

Jāpiebilst vēl pret šādu Lorenša Frīmena domu paudumu: „Re-

liģija kļūst maldīga, kad tā kalpo tikai par mierinājuma vai identitātes avotu... Kāda jēga ir tam, ka vienkārši ejam uz baznīcu?” Svarīgāka esot „kontemplatīvā disciplina”, tāpat – meditācija. (159.) – Atļausimies te izteikt atšķirīgu viedokli, ka reliģijai kā mierinājuma avotam daudzu cilvēku dzīvē tomēr ir ļoti svarīga loma. Šo rindu lasītāji, vairākumā ārpus tēvzemes dzīvojoši latvieši, labi arī zina, cik svarīga loma baznīcai ilgu jo ilgu gadu bijusi veicama tieši viņu latviskās un luteriskās identitātes saglabāšanā dažādu tautību un ticību jūklī viņu dzīvesvietu apkaimē.

Interesanti, cik būs tādu latviešu, kas turpmāk ik ritu un vakaru iztaisnos muguru, pievērs acis un tad pusstundu no vietas izrunās „maranata” vai kādu citu mantru jeb formulu. Pārfrāzējot Latvijā populārās televīzijas programmas „Viss notiek” nosaukumu, viss gan tiešām notiek, piemēram, agrāk tik sekmīgās lauksaimniecības valsts Latvijas iedzīvotāji lielveikalos pērk pat Itālijā audzētas dilles! Tomēr stipri jāsaubās, vai viņi par savējiem būs gribīgi pieņemt ieradumus, kam nāk līdzī *Made in India* vai *Made in Japan* birka. Vai tad mūsdienu tendencei globālizēties nekur nebūs robežu?

Juris Rubenis ir viens no ziniģākajiem, visvairāk cienītajiem, populārākajiem Latvijas teologiem. Viņš nekad nemēls tukšu, viņa runās un rakstos nav vietas klīšējām. Viņa teiktais un rakstītais allāž liek padomāt pat tad, ja visam nevedas piekrist.

Eduards Silkalns

LATVIEŠI AMERIKĀ

Klīvlādes latviešu kreditsabiedrības gadskārtējā pilnsapulce

Vēlam daudz baltu dieniņu Klīvlādes latviešu kreditsabiedrībai, jo 2010. gads iezīmē zelta jubileju kreditsabiedrības darbībā! Draudzes nama zālē 6. marta pēcpusdienā biedri ieradās kuplā skaitā, lai izpildītu paredzēto dienas kārtību un arī svinētu sekmīgo 50 gadu darbību.

Valdes priekšsēdis Ojārs Manteniņš atklāja sēdi un apstiprināja, ka ir sasniegts kvorums. Viņš iepazīstināja dalībniekus ar visiem tagadējiem un bijušajiem valdes locekļiem, biroja strādniekiem un revīzijas komitejas locekļiem, kas bija ieradusies.

Pēc pagājušā gada protokola apstiprināšanas, biedri klausījās Ojāra Manteniņa ziņojumu par kreditsabiedrības gada darbību. Kaut arī visā Amerikā ir finanšu krīze, kapitāls atkal pieaudzis par 5% līdz 29,1 miljoniem dolāru un aizdevumu portfelis pieaudzis par 14% līdz 16,4 miljoniem dolāru. Vēsturiski zemus procentus hipotēkām (zem 5%) izmantoja jauni pircēji, kā arī biedri, kas pārrakstīja hipotēkas no citām bankām. Kreditsabiedrība ar ļoti labām sekmēm izturējusi vairākas revīzijas. Der minēt, ka jau trīspadsmito gadu saņemam *Bauer Financial* augstāko atsauksmi – 5 zelta zvaigznes. Kreditsabiedrība turpina dalīt peļņu bie-

driem ar labvēlīgām likmēm, stipendijām biedru bērniem un ziedojumiem latviešu pasākumiem.

Biroja vadītāja un kasiere Guna Forakere savā ziņojumā paskaidroja, ka diemžēl mūsu kreditsabiedrība mazliet arī cietīs 2009. gada Amerikas bankas krīžu dēļ. Lai gan kreditsabiedrības darbība ir nevainojama, mēs esam cieši saistīti ar ASV finanšu tīklu. Visām kreditsabiedrībām Amerikā būs jāmaksā zināmu summu NCUA (*National Credit Union Association*) nākamajos septiņus gadus, lai labotu pēdējo gadu neveiksmes banku un hipotēku apjomā. Viņa paziņoja, ka drīzumā būs pieejams jauns bezmaksas pakalpojums biedriem, t.i. "online bill pay", lai elektroniski maksātu rēķinus no čeku konta.

Finanču direktors Zigurds Reineks mazliet pievērsās kreditsabiedrības vēsturei. Ilgus gadus Klīvlādē pastāvēja divas kreditsabiedrības, kas, mēreni augot, 1998. gadā bija sasniegušas 4 miljonu un 9 miljonu lielu kapitālu. Pēc apvienošanās, laikā no 1998. līdz 2009. gadam kapitāls pieauga straujāk, caurmērā bija 5% pieaugums ik gadu. Zigurds Reineks uzsvēra, ka šo līmeni kreditsabiedrība sasniedza

Pirmā rindā no kr.: Rita Sabolika, Nora Harleja, Guna Forakere, Nora Renerta, Inta Konsena
Otrā rindā no kr.: Karmena Cickovska, Alfrēds Grava, Ojārs Manteniņš, Māra Renerts, Andris Celcherts, Zigurds Reineks, Aivars Baumanis

“apzinīgi un profesionāli rīkojoties” ar ieguldījumiem un aizdevumiem. Turpinot strādāt tāda pašā garā, sabiedrība nodrošinās spožu un stabilu nākotni.

Vēl sekoja ziņojumi no aizdevumu komitejas pārstāves Kar-

menas Cickovskas un revīzijas komitejas pārstāvja Aivara Baumaņa. Sēdes oficiālo posmu nobeidza vēlēšanas. Pieci laimīgie biedri izlozē saņēma \$100 zīmes, citi mazākas summas, bet katrs klātesošais saņēma lietussargu ar

kreditsabiedrības zīmogu.

Telpu greznoja zelta un sarkanā krāsas greznojumi. Viesi omulīgi čaloja un baudīja atspirdzinājumus un bagātīgas pusdienas. Mielasta laikā skanēja Mārtiņa Daukša klavieru starpspēle.

Stāsts par to, kā es aizbraucu uz Sniegaini un iemācījos mīlēt ziemu – brrr...īnišķīgi!

Lieldienas pirms nedēļas, divām jau aizritējušas, un mēs rakstām par ziemu! Kāpēc? Vai tas tāpēc, ka te, ziemēlos, ziema mūs vēl nav aizmirsusi? Varbūt tāpēc, ka mēs gribam būt „eiropiski” un lielīties ar šīgada ziemu? Vai varbūt tāpēc, ka šoziem atcerējāmies, ko nozīmē „ziemas prieki”?

Sniegaines nometne Katskilu kalnos ir atgādinājums un piemērs, kā labi pavadīt brīvo laiku bērnu un draugu lokā jebkuŗā mēnesī. Šogad Sniegainē no 12. līdz 15. februārim, piedalījās 36 nometnotāji no Ņujorkas, Ņūdžersijas, Bostonas, Hamiltonas, Virdžīnijas, Merilendas, Meinas un Konektikutas. Ir tiesa, ka ar sniegu ir vieglāk pīkoties nekā, teiksim, ar lietu, drošāk nekā ar krusu vai dubļiem, vai putekļiem. Spēles ar rudens lapām arī nav sliktas, bet vai ar tām var būvēt „igloo”? Nē. Un izrādās, ka bez pareizā sniega (saulē sasildītu vai mazliet mitru un lipīgu) arī tādu nevar uzbūvēt.

Pīkoties var gandrīz vienmēr. Pirms karoga spēles. Pēc karoga spēles. Karoga spēles laikā. Pirms brokastīm. Pēc vakariņām. Pa vienam. Grupās. Pret vairākiem. Pret vienu nabaģu individu, kuŗš to nav pelnījis... Iespējas ierobežo tikai sniega daudzums. Un pīkotāju izturība un viltība.

Un kāpēc vēl par Sniegaini ir jāraksta un jālasa pavasari? Varbūt tāpēc, ka nākamā vasara tomēr būs tikpat īsa, kā pērnā, un tai atkal sekos rudens un tad ziema. Atkal gatavosimies slēpot, slidot, slidināties un sildīties, braukt ar „tjūbām”. Formāli un grupveidā centīsimies pustumsā

atšķirt alus šķirnes, kā to tik meistarīgi mācīja Artis Rumpēters. Arī tad, kad „stauts” un porteri, abi melni kā kafija, nolikti līdzās, mums prasīs „kas tas ir?” un varēsīm atšķirt visas pārējās septiņas alus šķirnes. Mēs atkal gribēsim pērties pirti pie Juŗa Bļodnieka un dziesināt sārto miesu meŗa sniegā. Dziedāt ar Māru Astu un Ūvi Hodgīnu, dancot, (skatīties ziemas olimpiskās spēles gan nākamgad neizdosies), veidot sirsniņdienas apsveikumus ar Brigitu Rumpēteri, krāsot ar Indru Avenu, darināt puzur ar Renāti Krūmalu un Kimu Ligeru, pārēsties un, protams, neizgulēties. Visbeidzot – baudīt leģendārās Atpūtas nama saimnieces Janīnas Brīģes viesmīlību (runā, ka viņai patiešām esot deviņu saimnieču spējas!) un palīgu smaidus. Bet tas viss nebūtu bijis iespējams bez Valdas Grīnbergas vadības, enerģijas un rīkošanas talanta.

Gaidīsim atkal nākamo ziemu, lai apbrīnotu nometnotāju daudzveidīgos uzvedumus talantu vakarā Astrīdas Neimanes vadībā un Riŗa Skultes ģītaras pavadījumā; skraidītu un slidinātos pa nometnes laukumiem sparīgās sporta sacensībās Amandas un Pauŗa Lipaŗa, Kīma Līģera un Armandas Ramoliŗa prasmīgajā vadībā; trakotu pidŗamu ballē, kuŗai ballīnieku sejas skaisti būs izgreznojuŗas Astrīda Neimane, Zīnta Grava un Krista Nīģale; vingrinātu miesu un garu Astrīdas Neimanes vadītajā jogas stundā, pīcātos par Gīnta Grīnbergas celto ugunskuru, kas kvēlo un sprakŗķ apsnīguŗajā Atpūtas na-

ma pagalmā. Vecāki ar nepacietību gaida nākamgada tikŗanos Sniegainē, lai uzzīnātu ar kādiem interesantiem vīniem viņus iepazīstinās Uve Hodgīns un Dŗonatanas Bemīs vīnu degustācijā!

Ir vēl viens iemesls kāpēc pavasarī jāraksta par Sniegaini. Tāpēc, ka vienai tautas daŗai, kuŗas mājvieta ir – sauksīm to par Sniegaini DC –, neizdevās aizbraukt uz Katskilīem, jo viņiem pašiem neesot trūcis sniegs. Var tikai cerēt, ka viņi to baudīja tāpat kā mēs.

Kīms Līģers un Valda Grīnberga (tāpēc mēs varam rakstīt arī viens par otru)

Foto: Valda Grīnberga

No kreisās: Astrīda Neimane, Hugo Neimlīģers, Kāŗlis Grava, Zīnta Grava, Kīms Līģers, Grants Grava, Anīka Dŗīna (*Gīn*)

No kreisās: Dāvids Rozītīis, Dŗeīks Adīsons (*Jake Addison*), Andrejs Rumpēters, Kristīāna Grīnberga, Madelēna Mīniata, Maija Grīnberga, Annelī Ramoliŗa, Līene Bīŗevska, Alekssī Kenejs (*Kenney*), Zāklīna Keneja (*Kenney*)

LATVIEŠI KANADĀ

Roku rokā

Sekmīga LNAK padomes sesija

Laikā no 9. līdz 11. aprīlim Latvīšu centrā Toronto Kūrsas zāle notika LNAK 20. padomes 2. sesija. Tās dažādās aprīses izrādījās veiksmīgas un saskaņotas. Par to jāpateicas kuplajam dalībnieku skaitam (65), pārstāvētas bija visas paaudzes un organizāciju deleģēto padomes locekļu saimē bija arī Latvīšu Nacionālās Jaunatnes apvienības Kanadā (LNJAK) un nesen izveidotās vienības Latvijas Latvīši Kanadā (LLK) pārstāvji, kas šie ieradušies pēdējo gadu laikā. Tā bija viena no plašākajām sesijām pēdējo gadu laikā.

Runu vadmotīvs bija sadarbība, mūsu mazo Latviju Kanadā saglabāšana, Latvijas pašreizējais politiskais stāvoklis, gaidāmās Latvijas Saeimas vēlēšanas 2. oktobrī un citi. Savā atklāšanas runā prezidija priekšsēža vietas izpildītājs Juris Eglītis aicināja pulcējušos ar klusuma brīdi pieminēt aizsaulē devušos Jāni Niedru, prezidija priekšsēdi, Egilu Tanni, kādreizējo valdes priekšsēdi, un 175 citus LNAK darbiniekus. Viņš sveicināja visus un mudināja turpināt pasākoto darbu. Mācītāja I. Kuplēna-Evarde lūgšanā atgādināja, ka latviešiem savā ciņā ar Goliātu esot jāatmaskojot tā vājuma punkti. Valdes priekšsēdis Andris Kēsteris pieminēja, ka viens no šā gada lielākiem uzdevumiem būšot panākt plašu vēlēšanu piedalīšanos Latvijas saeimas vēlēšanās gan šeit, bet it sevišķi Latvijā. LNJAK valdes priekšsēde Līne Kirša vēlējās ap-

liecināt līdzdalību LNAK darbā, kas bija svaiga vēsma. Kanadas Latvīšu katoļu apvienības vadītājs Dr. V. Mileiko vēlēja veiksmi un aicināja pielikt roku kopējā darbā, tāpat arī DV KV priekšsēdis J. Eglītis. Latvīšu kredītsabiedrības priekšnieks Valdis Vāgners pārsteidza ar paziņojumu, ka tā, pateicoties sekmīgajam darba gadam, piešķīrusi LNAK \$ 5000, bet tās Kultūras un Izglītības fondam \$ 10000. DV CV un DV ASV valžu vārdā sveicināja pēdējās valdes priekšsēdis Zigurds Rīders. Gaŗāku uzrunu teica PBLA valdes priekšsēdis Mārtiņš Sausiņš. Viņš iztirzāja pārmaiņas PBLA birojā Rīgā un sevišķi atzinīgi izteicās par atbalstu, kādu PBLA saņēmot no Valsts prezidenta V. Zatlera, Ministru prezidenta Dombrovskā un it sevišķi no Vēlēšanu komisijas priekšsēža Arņa Cimbara, kas esot sevišķi ieinteresēts vēlēšanu iecirkņu izveidošanā ārzemēs. Pēc oficiālās atklāšanas piektdienas vakarā, dalībnieki labu laiku vēl pavadīja sarunās pie glāzes vīna un uzkodām. Tas izrādījās labs sākums, kāds derētu arī citu gadu.

Pirmajā darba dienā – 10. aprīlī – svētki vadīja prāv. Dr. F. T. Kristbergs. Sveicienus nesa ALA valdes priekšsēdis Juris Mežinskis. Apbalvojumu saņēma Andris Kēsteris, bet LNAK atzinības rakstus Arvīds Kalupnieks un netaiķa J. Niedras atraitne Biruta.

Sekoja ārkārtas lekcija, kuŗu

sniedza Anastasia Raczunskyi, Kanadas ukraiņu kopienas pārstāve, kas ieguvusi maģistra gradu teorijas un vadlīniju studijās Toronto universitatē. Viņas temats bija identitāte iecelotāju dažādo viņu pieredzē, kas katram vilnim esot īpatnēja un kas nemitīgi mainoties. Viņas piemēri bija īpaši vērsti uz latviešu sabiedrību. Trāpīgās atziņas un veiklais priekšnesums saistīja visu klausītāju uzmanību un izraisīja pārrunas. Atskanēja atzinums, ka kaut ko tamlīdzīgu vajadzētu arī nākamajās sesijās.

Mandātu komisija ziņoja, ka sesijā ieradušies 6 goda dalībnieki, 39 vēlētie un 20 organizāciju deleģētie padomes locekļi, kopā 65, kas visi baudot balsstiesības.

Sesijas darba sekas pirmais pieņēmums bija ievēlēt balsu skaitītājus – J. Bilinski, D. Liepiņu, A. Markitantu, Sk. Tēraudu un E. Otaņķi, kā arī rezolūciju komisiju – J. Mežaku, I. Viksnu un J. Langinu. Sekoja padomes prezidija priekšnieka vēlēšanas. Balsojumā amatu ieguva Alberts Upeslācis ar 43 balsīm, bet otrā vietā palika T. Kronbergs ar 18.

Priekšpusdiena bija veltīta dažādo darbības pārskatu apstiprināšanai un kasieŗa un revīzijas komisijas ziņojumiem. Še galveno uzmanību ieguva kasieŗa Andreja Buņķa ziņojums, kas uzrādīja \$ 20 382 atlikumu. 20. padomes 1. sesijā pieņemto rezolūciju un ieteikumu 2 lapu gaŗā saraksta izpilde prasījusi daudz puļu, Liela daļa to izpildīti. Daži tikai daļēji. Visus pārskatus pēc īsām debatēm pieņēma zināšanai. Pēcpusdiena notika pārrunas 4 darba grupās: Politikas nozarē,

finanču un saimniecības nozarē, kultūras, izglītības, jaunatnes un sporta nozarēs, aprūpes un integrācijas nozarē. Še piedalījās visi padomes locekļi. Spraiģās pārrunās tika iztirzātas dažādas nākotnes iespējas. LNAK valdes priekšsēža amatu vēlreiz uzticēja Andrim Kēsterim, šoreiz uz 2 gadiem.

Pēdējo sesijas dienu ievadīja ar katoļu diakona Dr. V. Mileiko vadīto lūgšanu. Rezolūciju komisijas priekšsēdis J. Mežaks ziņoja, ka ienākušas 11 rezolūcijas/ieteikumi, kuŗām pievienojās vēl viena, kas bija iesniegta prezidijam. 3 rezolūcijās bija prasīti statūtu grozījumi. Tā kā tās bija izziņotas kopā ar 2. sesijas sasaukšanas rakstu, rezolūciju komisija lūdza par tām galīgo nobalsojumu. Rezultātā nolēma jauno valdi ievēlēt uz 2 gadiem. Vai tas sakrīt ar iepriekšējo gadu praksi, ka šādas rezolūcijas jāiztirzā ieteikšanas sesijā un tad galīgi apstiprināmas nākamajā sesijā, varētu būt debatējams jautājums. Divas rezolūcijas bija par veidiem, kā rosināt latviešus piedalīties gaidamajās saeimas vēlēšanās 2. oktobrī. Tās pieņēma un atvēlēja tām \$ 5000. Pārējie ieteikumi bija administratīvas dabas un arī tika pieņemti. Vēl tika pieņemta īpaša ārkārtas rezolūcija, ar kuŗu iepazīstināja LNJAK valdes priekšsēde Liene Kirša. Tajā padome, izteica līdzjūtību Kanadas poļu kopienai un tās kongresam sakarā ar Polijas Valsts prezidenta Lecha Kaćinska un viņa dzīves biedres Marijas, kā arī 94 citu valdības un armijas vadītāju bojā eju lidmašīnas katastrofā 10. aprīlī Krievijā..

Sekoja pārrunas par LNAK turpmāko darbību. Še gaŗāku runu teica Latvijas vēstnieks Kanadā Margērs Krams. Par LNAK nākotnes darba grupas veikumu stāstīja Dr. J. Lūsis, par sadarbību ar PBLA un ALA – M. Sausiņš un J. Mežinskis.

Valdē uz diviem gadiem ievēlēja: par priekšsēža vietnieci Aguru Asmu Vāgneri, kultūras daļas vadītāju – Intu Purvu, Izglītības daļas – Elizabeti Pētersoni, Informācijas – Danielu Liepiņu, biedru un līdzekļu – Dr. Jāni Lūsi, sekretāru – Variamantu Plūdona, kasieri – Andreju Buņķi, administrātoru – V. Pētersonu, par valdes locekļiem Jolantu Lindi un Aleksandru Sausiņu, bet kandidātem Evu Otaņķi un Katrīnu Sausiņu, par PBLA valdes locekli – Albertu Upeslāci, revīzijas komisijā – Vili Miklaševicu, Skaidrīti Tēraudu, mandātu komisijā – Dr. Vili Mileiko, Jāni Langinu un Kornēliju Zariņu. Par LNAK goda dalībnieku uz valdes ieteikuma pamata ievēlēja Valdi Vāgneru, kam arī uzticēja LNAK vēlēšanu komisijas priekšsēža amatu nākamajiem 3 gadiem.

Apstiprināja kasieŗa ieteikto budŗeta projektu (Ienākums \$ 44 000, izdevums \$ 69 750, iztrūkums \$ 25 750). Iztrūkumu paredzēja segt, pārdodot vairākas LNAK īpašumā piederošas mākslinieka Tīdemaņa gleznas. 20. padomes 3. sesiju paredzēja sasaukt 2011. gada aprīlī pirmajā nedēļas nogalē Toronto. Sesiju izdevās slēgt tieši paredzētā laikā – plkst. 17.

M. Štauers

SARĪKOJUMI DIEVKALPOJUMI

BOSTONA

1. maijā plkst. 18.30 Trimdas draudzes telpās Sauleskalna 7. gaidu vienību un Daugavas 8. skautu vienība ielūdz bijušos un pašreizējos vienību dalībniekus un labvēļus uz vienību 60 gadu darbības atzīmēšanu. Saviesīgs vakars ar vakariņām, deju un izlozi Pieteikšanās līdz 24. aprīlim, nosūtīt \$30 dalības maksu Andai Spalviņai, 92 Myrtle St., Norfolk, MA 02056, tālr.: 508-520-8851. Čeki rakstām uz *Latvian Scouts and Guides of Boston*. 2. maijā plkst. 11.00 Trimdas draudzes baznīcā svētku dievkalpojums ar sekojošu azaidu un svētku aktu.

ČIKĀGA (IL)

• 1. maijā plkst. 3.00 Čikāgas latviešu namā Laimas Muktupāvelas luga „Šampinjonu derība” izrāde, kuŗā tēlo aktrise Inta Tirole.

• 8. maijā plkst. 5.00 Čikāgas vīru koŗa 25 gadu jubilejas koncerts un Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums Ciānas draudzes lielajā zālē. Māc. Dr. Idas Ņ. Rautenšildes dievvārdi, Čikāgas Daugavas Vanagu apvienības priekšnieka māc. Oļģerta Cakara uzruna un Čikāgas vīru koŗa koncerts, diriģente – Māra Vārpa, pianists – Ernests Brusubardis III; pēc koncerta draudzības va-

kars, piedalīsies tautasdeju kopa „Randiņš”. Būs siltas vakariņas un vērtīgu mantu izloze vīru koŗa atbalstam. Draudzības vakaram jāpiesakās līdz 1. maijam, zvanot Valijai Galeniecei, tālr.: 847-823-3713. Ieeja: \$15.00, pensionāriem \$12.00, latviešu skolas audzēkņiem un kaŗa invalīdiem ieeja brīva. Vakariņas, ieskaitot atspirdzinājumus, \$15.00. Ielūdz Čikāgas vīru koŗis un Čikāgas DV apvienība.

DETROITA (MI)

• 29. aprīlī plkst. 1.00 Sv. Pāvila draudzes sabiedriskās telpās (30623 W. Twelve Mile Rd. Farmington Hills, MI 48334) Latvīšu apvienība Detroitā rīko vijolnieces Margaritas Kreinas un pianista Rūdolfa Ozoliņa koncertu. Ieeja \$15.00, bērniem brīva. Pavadīsīm jauku pavasara pēcpusdiena kopā, klausoties skaistu mūziku. Baudīsīm kafiju un saldējumu.

• 2. maijā plkst. 11.30 Kurzemes cietokšņa un Latvīšu leģiona atceres sarīkojums. Dalības maksa \$10 personai (pusdienas un atspirdzinājumi). Visus laipni lūdz DV apvienība Detroitā.

• 22. un 23. maijā *Whispering Willows* golfa laukumā Detroitas XXI atklātās latviešu golfa sacikstes, Latvijas kausa izciņa, korporāciju XXI sacensības golfa

spēlē. 22. maijā plkst. 6.00 saviesīgs vakars draudzes sabiedriskā notikumā ēkā (deju mūzika, vakariņas, atspirdzinājumi). Lūgums sazināties ar Tomu Broži, ja nepieciešama sīkāka informācija, zvanot, tālr.: 419-882-1965 vai rakstot, e-pasts: buckeye-express.com_DLGA mājaslapa: <http://www.LatvianGolf.org>

FILADEFIJA (PA)

• 4. maijā plkst. 11.00 Filadelfijas pensionāru kopas saiets Brīvo latvju biedrības telpās. Programma: valdes ziņojumi, pārrunas par jaunākajiem notikumiem Latvijā un citviet; dzimundien svinēšana, kafijas galds. Viesi arvien laipni gaidīti.

15. maijā plkst. 2:00, Filadelfijas Sv. Jāņa baznīcas sarīkojumu zālē, 301 N. Newtown Street Rd, Newtown Square, PA Tautas dziesmu ansambļa TEIKSMA koncerts. Pēc koncerta satikšanās ar ansambļa dalībniekiem, kafija un uzkodas. Ieeja \$ 20, bērniem un skolniekiem brīva. Visi miļi gaidīti!

GRANDRAPIDI (MI)

• 24. aprīlī plkst. 5.00 karnevāls visām paaudzēm, rīko DV apvienība.

• 25. aprīlī Grandrapidu latviešu ev. lut. draudzes 60 gadu svētki baznīcā 1780 Knapp Street

NE, Grand Rapids, MI 49505. Dievkalpojums plkst. 10.00, pēc tā jubilejas koncerts un mielasts.

• 2. maijā plkst. 11.30 pavasara svētki latviešu biedrības namā.

• 3. maijā pensionāru pilnsapulce latviešu biedrības nama apakšējā zālē.

• 8. maijā Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums.

• 9. maijā Mātes dienas brokastis katoļu draudzē.

• 22. maijā pianista Rūdolfa Ozoliņa koncerts.

INDIANAPOLE (IN)

• 8. maijā plkst. 5.00 Indianapolē tautasdeju kopas „Jautrais pāris” 60 gadu darbības atceres sarīkojums latviešu sabiedriskajā centrā (1008 W. 64th St.). Sarīkojuma norise: kopas iemīļotāko deju uzvedums, kuŗā piedalīsies 60 dejotāji – „Jautrā pāra” bērni, jaunieši, vidējā paaudze un „Jautrais solis”; fotografēšanās; vakariņas; izloze; grāmatu galdā varēs iegādāties „Jautrā pāra” 60 gadu atmiņu grāmatu un „Jautrā pāra” 50 gadu vēstures grāmatu; deju mūziku atskaņos Indianapolē lietuviešu tautas mūzikas ansamblis *Biru Bar*. Dalības maksa \$30 personai; piesakoties un samaksājot līdz 26. aprīlim – \$25. Čekus izrakstīt ar norādi „ILJA” un nosūtīt līdz 26. aprīlim (pasta zīmogs):

Andrejs Kancs 502 Walbridge St., Carmel, IN 46032 e-pasts: dreday517@aol.com

24. aprīlī Ziedoņa balle. Programma: Koncerts sieviešu ansambļa IDVASA izpildījumā un tautas dejas „Jautrā pāra” izpildījumā. Lūdzam iepriekš pieteikties pa elektronisko pastu pie G. A. Asones (gaasons@sbcglobal.net) vai pa tālr. pie L. Odeiko (875.6077) līdz 19. aprīlim. Ieeja \$25.00 pieaugušajiem ieskaitot vakariņas, bērniem līdz 14. g. v. – bez maksas. Loterijas biļetes 6 par \$10.00 vai \$2.00 gabalā. Gaidām tuvus un tālus ciemiņus skaistākajā gada laikā! LSC valde un dāmu komiteja.

KLĪVLANDE (OH)

• 25. aprīlī plkst. 1.00 Apvienotās latviešu draudzes namā aktrises Intas Tirole monoizrāde – Laimas Muktupāvelas luga „Šampinjonu derība”.

LOSANDŽELOSA (CA)

• 25. aprīlī plkst. 12.30 tikšanās ar politologu no Latvijas Ivaru Ijabu.

• 2. maijā Kurzemes cietokšņa atcere, Daugavas Vanagu apvienības sarīkojums.

• 5. maijā plkst. 8.00 pianista Juŗa Žvikova atvadu koncerts Kalifornijas Mākslas institūtā

(Turpināts 17. lpp.)

SARĪKOJUMI DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 16. lpp.)

Wild Beast zalē (24700 McBean Parkway, Valencia, CA 91355), ieeja brīva.

• 23. maijā pavasara svētku koncerts un izlaidums latviešu skolā.

• 19. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera.

Losandželosas latviešu nama adrese: 1955 Riverside Dr. Los Angeles CA 90039-3704; tālr.: 323-669-9027; DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267. DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

ŅUJORKA (NY)

• 1. maijā plkst. 6.00 pavasara balle Bruklīnas draudzes namā (564 2nd St., Brooklyn, NY 11215). Sikāka informācija: www.LatvianUSA.com

• 8. maijā plkst. 2.00 Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums DV namā Bronksā, izrādīs Ata Skalberga videofilmu „Sirdsapziņas cietumnieki” (2006).

• No 29. aprīļa līdz 27. jūnijam aktrise Laila Robiņa piedalās Polijas Stenhamas (Polly Stenham) lugas „Tā seja” (That Face) izrādē *Manhattan Theatre Club*. Režisore Sāra Bensone (Sarah Benson). Informācija: www.manhattantheatreclub.com Tālr.: 212-947-8844.

PRIEDAINE (NJ)

• 24. aprīlī plkst. 2.30 Ērika Raistera piemiņas fonda 40 gadu

sarīkojums, kurā godinās šī gada balvas saņēmēju žurnālistu Juri Žagariņu. Programmā: *Laika* redaktore Ligita Kovtunas (no Rīgas) uzruna, Dr. Juŗa Šlesera referāts par laureātu, balvas pasniegšana Jurim Žagariņam, dziedones Lailas Saliņas koncerts. Atspirdzinājumi un bagātīgs laimestu klāsts par labu ĒRPF darbam. Ieeja – vismaz \$20 ziedojums.

• 1. maijā Priedainessakopšanas talka.

SAGINAVA (MI)

• 24. aprīlī Saginavas latviešu kluba 60. gadu jubilejas sarīkojums *Trillium Banquet* telpās (6415 State Street). Plkst. 5.00 kokteiļstunda, plkst. 5.30 priekšnesumi, vakariņas un deju mūzika. Pieteicoties līdz 10. aprīlim, dalības maksa \$35, pēc šī datuma – \$40. Pieteikties, rakstot vai zvanot S. Ģibietei, 2744 Reppuhn Drive, Saginaw, MI 48603, tālr.: 989-793-6671; R. Martinsonam, 3746 Chilton Drive, Saginaw, MI 48603, tālr.: 989-792-9716; vai J. Skābardim, 3630 E. Curtis Road, Birch Run, MI 48415, tālr.: 989-777-1607. Čekus izrakstīt *Latvian Club of Saginaw*. Sikāku informāciju var iegūt, rakstot D. un R. Martinsoniem, e-pasts: dainisrita@aol.com Acināti visi bijušie Saginavas latviešu kluba darbinieki, kā arī viņu draugi un radi.

SANFRANCISKO (CA)

• 24. aprīlī plkst. 4.00 draudzes namā (245 Hoffman Ave) Ziemeļkalifornijas latviešu kredītsabiedrības 40. gadu jubileja. Programma: kokteiļu pusstunda; apsveikumi; Floridas mūziķu Pēterā Ozola un Armanda Melnbārža koncerts; siltas vakariņas. Dalības maksa \$30; piesakoties iepriekš – \$25. Lūgums pieteikties, sazinoties ar Sanitu Vilgerti, tālr.: 415-643-9926, e-pasts: latviancu@sbcglobal.net vai Rutu Brūniņu Grandu, tālr.: 510-799-9272, e-pasts: rutabrunins@aol.com

SIETLA (WA)

• No 22. līdz 24. aprīlim Baltijas studiju veicināšanas apvienības (*Association for the Advancement*

of Baltic Studies) konference *Crown Plaza* viesnīcā Sietlā. Informācija tīmeklī: <http://depts.washington.edu/sass2010>

• No 22. līdz 25. aprīlim lietoto mantu tirdziņš latviešu centrā. 22. un 23. aprīlī no plkst. 9.30 līdz 8.00 vakarā; 24. aprīlī no

plkst. 9.30 līdz 5.00; 25. aprīlī no plkst. 12.00 līdz 4.00.

• No 22. līdz 25. aprīlim mazā talka Latviešu izglītības centrā Kursā. Pieteikties, rakstot A. Lūsim (alusmuca@centurytel.net) vai Kārlim Grendzem (kgrendze@gmail.com).

• 2. maijā latviešu centrā vēlas brokastis ar šampanieti Sietlas latviešu sestdienas skolas atbalstam. Skolas vecāki laipni lūdz azaidā svinēt Ģimenes dienu. Ieejas ziedojums vismaz \$15.

(Turpināts 18. lpp.)

*Zemē mēs iemīdām pēdas,
Tādas, ko nedeldē mūžs,
Tādas, ko neapklāj smiltis,
Vēji kaut pāri tām pūš.*
(V. Gintere)

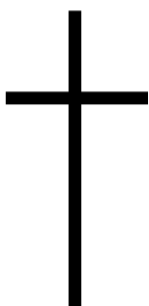
Ārsts

AIVARS ANDREJS ZEPS

dzimis 1926. gada 14. septembrī Daugavpilī, Latvijā, miris 2010. gada 9. aprīlī Milwaukee, Wisc., Amerikā

Vispatiesākā līdzjutība MĀRĪTEI, zaudējot dzīvesdraugu

Viņu vienmēr atmiņā paturēs
VĒSMA, KĀRLIS GOBZEMI
NULLES ĢIMENE, MARKUSI LATVIJĀ

Mūsu mīļā māmiņa un vecmāmiņa LIZETE MIRDZA GRĪNS, dzimusi PĒTERSONS

aizgājusi mūžībā.

Dzimusi 1915. gada 27. decembrī Jelgavā, Latvijā, mirusi 2010. gada 10. aprīlī Vestfeldā, Indiānā

Dziļās sērās un mīlestībā piemin

MEITA DAGNIJA GRĪNS

MEITA ASTRA UN JĀNIS REVELIŅI

MAZMEITA BEATRISE REVELIŅŠ

MAZDĒLS ARMANDS UN TIFANIJA REVELIŅI

UN RADI LATVIJĀ

*Nerimst tava atmiņu dziesma,
Vārdi, kas kā kokle dzied.
Nevīst tava mīlestība,
Kas kā balta roze zied.*

Mūžībā aizgājis mūsu mīlais AUSEKLIS BRASTIŅŠ, Ph.D.

dzimis 1925. gada 27. jūlijā Rīgā,
miris 2010. gada 25. februārī Pitsburgā, Pensilvānijā

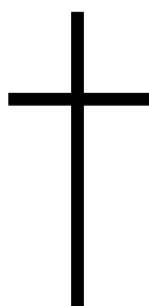
Sēro

SIEVA DAGMĀRA

MEITAS ANITA UN LINDA AR ĢIMENĒM

UN MĀSA MĀRA AR ĢIMENI

*Atmiņā kā avots vizēs,
Vai būs rīts vai vakars vēls,
Un uz mūžu dzīvos sirdī
Man tavs gaišais, mīlais tēls.*

Mans mīlais krusttēvs, mūsu tēva brālis ir aizgājis mūžībā

IGORS PELŠE

dzimis 1918. gada 15. maijā Mirgorodā,
miris 2010. gada 20. martā Rīgā

Ar mīlestību piemin un sēro

IGORS UN MARĪNA PELŠES AR ĢIMENĒM ŅUJORKĀ

Dziļās sērās

SIEVA SKAIDRĪTE, MEITA INESE

MAZMEITAS DACE UN LĪGA AR ĢIMENĒM RĪGĀ

*Kad liesma izdzisa
un rīts vairs neatnāks,
Dievs mani savā gaismā iecēla.*

RITA (STRAUTMANIS) MARNAUZS

dzimusi 1964. gada 9. jūnijā Fondulakā
(Fond Du Lac), Viskonsinā,
aizgājusi mūžībā 2010. gada 11. aprīlī
Madisonā, Viskonsinā

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds, -
Tas nezūd. Tas paliek. Un mirdz.*

DRAUDZĪBĀ VIŅU PIEMIN:

GARZERA VASARAS

VIDUSSKŌLAS 1982. GADA

ABSOLVENTI

Mūžībā aizsaukts mūsu filistrs

ILMĀRS RENĶIS, chem., 58 II

dzimis 1938. gada 16. aprīlī
miris 2010. gada 31. martā

Par viņu sēro

FRATERNITAS METROPOLITANA

KONVENTS

Sit tibi terra levis

SARĪKOJUMI DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 17. lpp.)

St. PĒTERBURGA (FL)

4. maijā plkst. 10.00 Biedrības namā Biedrības valdes sēde.

11. maijā plkst. 13.00 Biedrības namā videoizrāde „Latvijas Nacionālās operas 90 gadu jubilejas koncerts”. Kafija un cepumi. Visi laipni aicināti! Ieejas ziedojums sākot ar \$3.00.

VAŠINGTONA (DC)

• 24. aprīlī plkst. 9.00 ALJAS pavasara sarīkojums. Mūziku atskaņos grupa „Pēdējais vilciens”, būs uzkodas un dzērieni, dejas, dziedāšana. Dalības maksa \$25.00, bērniem līdz 12 gadu vecumam ieeja brīva

• 8. maijā draudze rīko lietoto mantu tirdziņu. Nevajadzīgās mantas var vest, sākot no 25. aprīļa, pievienojot zīmi, ka tās paredzētas uteniem (nevest datorus vai to ekrānus, kā arī mantas, ko likumīgi nedrīkst pārdot). Ziedojot kādu lielāku, jaunu vai vērtīgu mantu, lūgums pievienot zīmi ar cenu. Visu iegūto naudu ziedos draudzes piebūves fondam. Nepārdotas mantas ziedos citai labdarības organizācijai.

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 dievk. Māc. Jogita Mingina.

• **Bukskauntijas un apk. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 **Kvēkertaunā** dievk., pēc dievk. kafija. **9. maijā** plkst. 11.00 **Kvēkertaunā** Ģimenes dienas dievk., pēc dievk. kafijas galds (groziņi). **16. maijā** plkst. 3.00 **Lankasterā** Vasarsvētku un Ģimenes dienas dievk., pēc dievk. kafija. **23. maijā** plkst. 11.00 **Kvēkertaunā** Vasarsvētku dievk., pēc dievk. kafija. **13. jūn.** plkst. 11.00 **Kvēkertaunā** 1941. g. 14. jūn. aizvesto piemiņas dievk. ar dievg. **20. jūn.** plkst. 3.00 **Lankasterā** 1941. g. 14. jūn. aizvesto piemiņas dievk. ar dievg.

• **Detroitas Sv. Pāvila ev. lut. dr.** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI): **25. apr.** dievk. **1. maijā**, plkst. 12.00 **Woodlawn** kapsētā, Sv. Pāvila draudzes latviešu (27.) nodalījumā DV apvienības Detroitā rīkots Kurzemes cietokšņa piemiņas svētbrīdis. **2. maijā** dievk. **9. maijā** Mātes dienas dievk. ar dievg. **16. maijā** dievk. **23. maijā** Vasarsvētku dievk. ar dievg., piedalīsies arch. E. Rozītis un Vidienes apgabala prāv. G. Lazdiņš. **30. maijā** Trīsvienības dienas dievk. ar dievg. Dievk. sākas plkst. 10.00. Māc. diakons F. M. Sīpols, tālr.: 248-433-3435; ērg.: Dr. S. Lizlova, L. Upīte un A. Greima.

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepard of the Coast Lutheran Church* (1909 E. Commercial Blvd, Ft. Lauderdale). Diakone A. Venta, tālr.: 954-427-3558

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.** (301 N. Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073, tālr.: 610-353-2227): **25. apr.** dievk. plkst. 11.00. **2. maijā** plkst. 11.00 dievk. ar dievg., **Vilmingtonā** plkst. 3.00 dievk. ar dievg., pēc dievk. kafijas galds. **9. maijā** plkst. 11.00 Ģimenes dienas dievk., pēc dievk. pusdienas. **16. maijā** plkst.

11.00 dievk. angļu valodā ar dievg. **23. maijā** plkst. 11.00 Vasarsvētku dievk., pēc dievk. skolas izlaidums. **30. maijā** dievk. nebūs. **6. jūn.** dievk. plkst. 11.00. Informācija: www.latvianluth-churchphila.org

• **Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.** (1780 Knapp Street NE, Grand Rapids, MI 49505): **25. apr.** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. draudzes 60 gadu svētki ar jubilejas koncertu un mielastu; lūgums mielastam pieteikties līdz 15. aprīlim, sazinoties ar Ausmu Lindi, tālr.: 616-365-0922, e-pasts: ausma_linde@comcast.net **9. maijā** plkst. 10.00 Mātes dienas dievk. **23. maijā** plkst. 10.00 Vasarsvētku dievk. Visi dievk. ar dievg. **22. maijā** plkst. 4.00 baznīcā pianista Rūdolfa Ozoliņa koncerts. Ieeja \$15.00 Pēc koncerta tikšanās ar mākslinieku draudzes sabiedriskajā telpā. Mācītāja I. Larsenas adrese: 70388 16-th Ave., South Haven, MI 49090, tālr.: 269-637-4847; kabatas: 269-214-1010; e-pasts: ilze@comcast.net

• **Kalamazū latviešu Apvienotā ev. lut. dr.:** Mācītāja B. Puiķe. **25. apr.** plkst. 10.00 Labā Gana svētdiena, dievk. ar dievg. **23. maijā** plkst. 10.00 Vasarsvētku dievk. ar dievg. **30. maijā** plkst. 10.00 Dievk. angļu val. ar dievg. un uzrunu bērniem. **23. maijā** Vasarsvētku dievk. ar dievg. **30. maijā** dievk. nebūs. **1. jūn.** plkst. 7.00 valdes sēde. **3. jūn.** Bībeles stunda. **6. jūn.** dievk. latviešu un angļu val., pēc dievk. talka un pikniks. Dievk. sākas plkst. 10.00.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 dr. dievnāmā Īstbransvikā dievk.; Labā gana svētdiena. Dievk. ar dievg. **23. maijā** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafijas galds. **13. jūn.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. **13. jūn.** 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk. ar dievg. kopā ar igauņu draudzi. Dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. D. Kaņeps.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **2. maijā** plkst. 2.00 dievk. **9. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **30. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. **13. jūn.** 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk. ar dievg. kopā ar igauņu draudzi. Dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. D. Kaņeps.

• **Losandželosas latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. dievk. ar dievg. **2. maijā** dievk. **9. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **30. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. **13. jūn.** 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk. ar dievg. kopā ar igauņu draudzi. Dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. D. Kaņeps.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **2. maijā** plkst. 2.00 dievk. **9. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **30. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. **13. jūn.** 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk. ar dievg. kopā ar igauņu draudzi. Dievk. sākas plkst. 11.00. Māc. D. Kaņeps.

• **Mineapoles un St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 10.00 dievk. ar dievg., viesmāc. Erberts Bikše; pārmindeņa amatā ievadīs Viktoru Konteru, dievk. piedalīsies mūziķi Tina un Dzintars Josti; pēc dievk. sadraudzība un atvaidīšanās no viesiem. **2. maijā** plkst. 10.00 pateicības dievk., pieminot Latvijas neatkarības pasludināšanu; pēc dievk. sadraudzība. **9. maijā** plkst. 10.00 Ģimenes dienas dievk. ar dievg. un uzrunu bērniem, dziedās draudzes koris, pēc dievk. sadraudzība. Draudzes māc. M. Cepure-Zemmele, tālr.: 761 546 8178; e-pasts: maija.cz@gmail.com Bazn. adrese: 3152 - 17th Ave S, Minneapolis MN 55407; tālr.: 763-546-8178; kancelejas tālr. 612-722-4622.

• **Milvoku latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. dievk. ar uzrunu bērniem, pēc dievk. 2012. gada Dziesmu svētku rīcības komitejas rīkotās brokastis un dāmu komitejas sēde. **2. maijā** dievk. ar uzrunu bērniem. **4. maijā** plkst. 7.00 valdes sēde. **6. maijā** plkst. 10.00 Bībelesstunda, pēctāspensionāru biedrības sanāksme un pusdienas. **8. maijā** plkst. 12.00 draudzes pavasara sarīkojums, bazārs un Pulkv. O. Kalpaka skolas mācību gada beigās; būs pusdienas un bērnu programma. **9. maijā** Mātes dienas dievk. ar dievg. **13. maijā** plkst. 10.00 Bībeles stunda. **16. maijā** iesvētes dievk. angļu val. ar dievg. un uzrunu bērniem. **23. maijā** Vasarsvētku dievk. ar dievg. **30. maijā** dievk. nebūs. **1. jūn.** plkst. 7.00 valdes sēde. **3. jūn.** Bībeles stunda. **6. jūn.** dievk. latviešu un angļu val., pēc dievk. talka un pikniks. Dievk. sākas plkst. 10.00.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 dr. dievnāmā Īstbransvikā dievk.; Labā gana svētdiena. Dievk. ar dievg. **23. maijā** plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafijas galds. **13. jūn.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. latviešu un angļu val., pēc dievk. talka un pikniks. Dievk. sākas plkst. 10.00.

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 10.00 dievk., pēc dievk. kafijas galds. **13. jūn.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** dievk. latviešu un angļu val., pēc dievk. talka un pikniks. Dievk. sākas plkst. 10.00.

• **Saginavas un apk. ev. lut. dr.** (128 N. Elm, Saginaw, MI 48602): **16. maijā** plkst. 1.00 dievk. Māc. R. Franklins.

• **Sandiego latv. ev. lut. dr.:** dievk. **24. apr.** un **22. maijā** plkst. 12.00 *Grace Lutheran Church* (3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116); pēc dievk. kafijas galds. Prāv. D. Kaņeps. Izzaņas: www.sandiegodraudze.com vai www.sandiegodraudze.us

• **Sanfrancisko latv. ev. lut. dr.** (425 Hoffman Ave.): dievk. **25. apr., 9. maijā** ar dievg., **16. un 23. maijā.** Dievk. sākas plkst. 11.00 Pēc dievk. kafijas galds. Kristīgās meditācijas vakari **23. apr., 7. maijā** un **28. maijā** plkst. 7.00. Māc. Kārlis Zols, e-pasts: noransm@aol.com

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** katra mēneša trešā svētdienā. plkst. 2.00 dievk. *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Avenue, Webster Groves, MO 63119), māc. A. Kalniņa. Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Draudzes priekšnieces Irēnes Kalniņas tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.** (11710 - 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125): **25. apr.** dievk.; pēc dievk. Bībeles stunda. **2. maijā** dievk. ar dievg.; piedalās latviešu skolas bērni, pēc dievk. vēlas brokastis ar šampanieti. **9. maijā** Ģimenes dienas dievk. ar dievg. **16. maijā** dievk., diakone G. Galiņa. **23. maijā** Vasarsvētku dievk. **30. maijā** Trīsvienības dievk. angļu valodā, pēc dievk. Bībeles stunda. Māc. D. Cilne, tālr.: 206 -674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net Baznīcas mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org

• **Sv. Pētersburgas lat. ev. lut. dr.:** 25. apr. plkst. 11.00 Biedrības namā Bībeles stunda Andra Rituma vadībā. **2. maijā** plkst. 14.00 dievk. ar dievg. **6. maijā** plkst. 10.00 Biedrības namā draudzes Valdes sēde. **9. maijā** plkst. 11.00 Biedrības namā Ģimenes dienas svētbrīdis ar pašu nestām brokastīm. Visi dievk. ar dievg. **23. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **30. maijā** plkst. 10.00 dievk. ar dievg. **6. jūn.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **20. jūn.** plkst. 11.00 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev.**

lut. dr. (400 Hurley Avenue, Rockville MD 20850-3121): **25. apr.** plkst. 11.00 dievk., jubilaru apsveikšana. Informācija: <http://www.dcdraudze.org> Tālr. baznīcā: 301-251-4151. Māc. A. Vārsberga Pāža, tālr.: 301-293-2052; e-pasts: macavp@yahoo.com

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** **2. maijā** plkst. 11.00 pēc dievk. draudzes pilnsapulce. **16. maijā** plkst. 11.00 Ģimenes dienas dievk. ar dievg. **6. jūn.** plkst. 11.00 dievk. ar dievg. **20. jūn.** plkst. 11.00 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dievk.

Mineapoles folkloras ansambļa „TEIKSMA”

koncerti austrumkrastā

‘DIENU NAKTI RITINĀJU SAVU DZIESMU KAMOLIŅU’

Pēc koncerta rotaļas, danči, sadziedāšana

ŅUJORKĀ - piektdien, 14. maijā, plkst. 19:30

Igauņu namā - 243 East 34th Street, New York, NY
Riko Ņujorkas latviešu org. padome -
Baiba Pinne 914-631-5725

FILADELFIJĀ - sestdien, 15. maijā, plkst. 14:00

Sv. Jāņa baznīcas telpās - 301 N. Newton Str.,
Newton Square, PA

Riko Filadelfijas brīvo latvju biedrība - Maija Medne

PRIEDAINĒ - svētdien, 16. maijā, plkst. 13:00

Priedainē, Freehold, NJ

Riko Ņudžersijas latviešu biedrība -

Jānis Students 732-836-9750

Turneju rīko Latviešu kultūras biedrība „TILTS”

un izrādes vietējās organizācijas.

URNU IZVADE UN DIEVKALPOJUMS BRĀĻU KAPOS KATSKILOS

SVĒTDIEN, 2010. G. 30. MAIJĀ

- Urnu izvades **sākums plkst. 12.00**, kam sekos dievk. ar dievg., ko vadīs prāvests Olģerts Sniedze. Dievk. ar dievg. kuplīnās Ņujorkas koris.
- Pēc svētdienas dievk. ar dievg. aicinām ikvienu uz **siltām pusdienām Rotā** (kur arī var dabūt naktsmājas) - tel. (518) 589-9878.
- **Sestdienas vakarā, 29. maijā** kapos notiks sveicīšu dievk. ar dievg., kas sāksies ar krēslas iestāšanos.
- Izvadāmās urnas lūdzam **pieteikt un nogādāt līdz 22. maijam** kopā ar "Cremation Certificate" un "Death Certificate". Variet izmantot Certified vai Registered US Mail, FedEx, UPS vai kādu citu drošu piegādes veidu lai nosūtītu uz:

Latvian Memorial Park,
PO Box 8, 82 Rota Road
Elka Park, NY 12427
tel.: (518) 589-5597

Papildus informācijai, lūdzu apciemojiet mūsu mājas lapu:

www.latvianmemorialpark.org
epasts: info@latvianmemorialpark.org

Nākamā izvade 2010. g. 10. oktobrī.

Brāļu kapu pārvalde

Kur apmesties Rīgā?

Istermiņa divguļamistabu mēbelētu dzīvokļu īre pašā Rīgas centrā, atjaunotā klusā pagalmā ēkā, slēgti vārti ar 24 stundu dzīvu apsardzi, tuvumā sabiedriskais transports un lielveikali. Dzīvokli aprīkoti ar visu nepieciešamo, ieskaitot bezmaksas internetu un kabeļu TV.

\$80USD/diennaktī (5. dienu min.) - \$500USD/nedēļā
Tuvāka informācija:
epasts: cepuritis@comcast.net
ASV tel. 847/256-0268

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE 2010. g. maija sūtījuma

saiņu savākšanas datumi un punkti vidienē un austrumos.

VIDIENĒ:

Indianapolē – otrdien, 27. aprīlī, no 5-6 vakarā - Latviešu sabiedriskā centrā – 1008 W. 64 St., Indianapolis, IN
Čikāgā – trešdien, 28. aprīlī, no 12:30-1:00 pp - St. Pēteru Baznīcas telpās, 450 Forest Preserve Dr, Wood Dale, IL
Milvokos – trešdien, 28. aprīlī, no 4-5 pp - Latviešu draudzes telpās – 1853 N. 75 Street., Milwaukee, WI
Mineapolē – ceturtdien, 29. aprīlī, plkst. 12os pp - Latviešu draudzes telpās – 3152 17th Ave., S. Minneapolis, MN
Latvijas Ciemā – sestdien, 1. maijā, 10:30 no rīta - 10740 Kurzeme Rd, Three Rivers, MI
Kalamazū – sestdien, 1. maijā, 12os pp - Latviešu Sabiedriskā Centrā, 100 Cherry Hill Dr., Kalamazoo, MI
Grand Rapids – sestdien, 1. maijā 6os vakarā - Latviešu Sabiedriskā Centrā, 504 Grand Ave., NE, Grand Rapids, MI
Saginavā – svētdien, 2. maijā 11os no rīta - Latviešu draudzes telpās, 128 N. Elm, Saginaw, MI
Detroitā – svētdien, 2. maijā, 5os pp - Sv. Pāvila latv. Baznīcā, 30623 W 12 Mile Rd., Farmington Hills, MI
Klīvlāndē – pirmdien, 3. maijā, 9os no rīta - Latviešu draudzes telpās, 1385 Andrews Avenue, Lakewood, OH

AUSTRUMOS:

Bostonā – sestdien, 8. maijā, no 3-4 pp - Trīmdas draudzes telpās, 58 Irving St., Brookline, MA
Filadelfijā – sestdien, 8. maijā no 1:30-2:30 pp - Fila. draudzes telpās - 301 N. Newtown St Rd., Newtown Sq, PA
Īstbransvikā – sestdien, 8. maijā, 8.30 no rīta - Ņubransvikas/Leikv. dr. telpās, 12 Gates Av, E. Brunswick, NJ
Jonkeros – sestdien, 8. maijā, 1os pp - Ņujorkas latv. ev. lut. draudzes telpās, 254 Valentine Ave, Yonkers, NY
Kvekertaunā – sestdien, 8. maijā, no 10.30-11 no rīta - draudzes telpās 424 Juniper St, Quakertown, PA
Mančesterā – sestdien, 8. maijā, no 12-12:30 pp - Draudzes telpās Spring un Garden St, Manchester, CT
Pokipsijā – sestdien, 8. maijā, no 9-10 no rīta - 2 Merry Hill Rd Poughkeepsie, NY
Salā – sestdien, 8. maijā, 10os no rīta - Ņujorkas latv. ev. lut. draudzes telpās, 4 Riga Lane, Melville, NY
Vašingtonā, D.C./Rokvilē – svētdien, 9. maijā, no 9.30-11 no rīta - Vašingtonas dr. telpās 400 Hurley Av, Rockville, MD
Vilimantikā – Vilimantikas ev lut draudzes telpās Willimantic, CT - *lūdzam zvanīt!*
Wilmingtonā pie Baidiņiem – sestdien, 8. maijā, 4os pp - 1104 Windon Dr., Wilmington, DE

Pieņemsim ar UPS sūtītās pakas līdz 2010. g. 7. maijam.
Ja vēlaties saņemt reģistrācijas numurus pa telefonu, lūdzam zvanīt:

Tālrunis: (973) 744-6565 (spiežiet 5nieku) E-pasts: pakas@lasl.com

Lūdzu sekojiet sīkākiem norādījumiem mūsu mājas lapā: www.lasl.com - paldies!

MEIJA & ASSOCIATES

Janis A. Meija, Attorney at Law
Riga, Latvia, mob. +37126684068
janis@meijalaw.com, www.meijalaw.com

NOPIRKŠU GLEZNU

Vidberga, Bogdanova-Bejska, Šiškina, Tidemaņa, Zeberīņa, Tones, mākslas albumus.

Tālrunis 727-822-1993 Jānis
e-pasts: janisflorida@gmail.com

PĀRDOD UZTURĒTU UN KOPTU ĪPAŠUMU MAZSALACĀ

Īpašums sastāv no 3 ēkām: liela dzīvojamā ēka (211m², guļbūve), divu stāvu ēka (garāža un kamīnzāle) un 2009. gadā kapitāli izremontēta guļbūve (atpūtas telpa ar kamīnu, pirts, labierīcības un āra terase – viss dizainera darbs). Zemes platība - 3595m². Apkārtnē ir vizuāli pievilcīga, ir vieta gan sportam, gan atpūtai, gan mazdārziņam. Intereses gadījumā varam nosūtīt foto pa pastu vai e-pastu. Cena Ls 45000.

Kontakti interesentiem:
E-pasts: janis@valmiera24.lv,
Tālr.: 00371 29417162

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI UZ LATVIJU

Likmes: līdz \$100 - \$20
no \$101 līdz \$500 - \$25
virs \$500 - \$25 plus 3% no summas virs \$500. Summas nododam ASV dolāros. Piegāde Rīgā \$11, ārpus Rīgas \$0.40/km, min. \$19. Piegādājam summas līdz \$1000.

Kārtojam nodokļu un citus maksājumus Latvijā!

Lūdzu nosūtiet vēstuli ar sūtītāja un saņēmēja vārdu, adresi, telefona numuru un norādījumu par summu kopā ar čeku rakstītu uz:

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810

Lūdzu zvanīt Kristīne
(973) 746-3075

Lai iegādātos grāmatu "Discovering Latvia" (sk. laikrakstu 2010.g.10.-16.aprīlis),

sūtīt pieteikumu izdevējai Zaigai Jansonei,
e-pasts: ilmars.jansons@apollo.lv
Cena \$15 USD (pasta izdevumi ieskaitīti).

VESELĪBAS APDROŠINĀJUMI JUMS UN JŪSU ĢIMENEI

Grūtības atrast plānu, kas piemērots Jūsu budžetam un vajadzībām? Esošais apdrošinājums nav pietiekošs? MĒS VARAM PALĪDZĒT!

AMERIKAS LATVIEŠU PALĪDZĪBAS FONDS ♦ LATVIAN RELIEF FUND OF AMERICA, INC.
T 215.635.4137 ♦ F 215.635.1583 ♦ www.LRFA.org ♦ ALPF@comcast.net

83 gadus vecam pensionāram, kam grūtības ar staigāšanu, vajadzīga palīdzība - pensionāre, kas gribētu pie savas pensijas piepelnīt \$ 1000 dolarus mēnesī, dzīvojot atsevišķā istabā ar vannas istabu, pie visa brīva, Losandželosā, Kalifornijā, tuvu pie jūras.

Zvanīt: 1 (310) 838-1789

Mākslinieces Gerdas Rozes darbu skate

"Apla Suminasana"/
"Homage to the Circle"

no 13. aprīļa līdz 1. maijam, 2010

MAG Gallery, 126 Larchmont Avenue,
Larchmont, NY 10538
914-834-1117
www.mamaroneckartistsguild.org

Izstādes **ATKLĀŠANA**
sestdien, 17. aprīlī, no 5-7 vakarā

Izstādes **NOSLĒGUMA SVINĪBAS**
sestdien, 1. maijā, no pl. 3-5 pp.

Galerija atvērta otrdien līdz sestdienai no pl. 12-5 pp.
www.gerdarozart.com

